சிலுவையிலி ருந்து பாடங்கள்

Steve Flatt

சிலுவையிலிருந்து பாடங்கள்

ஒரு ரோமன் சிலுவை

அந்த மணிநேர சித்திரவதைகளில் நாசரேத்தின் இயேசுவின் உடல் உண்மையில் என்ன தாங்கியது?

சிலுவையில் அறையப்படும் நடைமுறையே சித்திரவதை மற்றும் சிலுவையில் பொருத்துவதன் மூலம் மரணதண்டனை ஆகும். கடந்த காலத்தில் இந்த விஷயத்தைப் படித்த பலருக்கும், குறிப்பாக சமகால சக ஊழியர் டாக்டர். பியர் பார்பெட், ஒரு பிரெஞ்சு அறுவை சிகிச்சை நிபுணர், அவர் முழுமையான வரலாற்று மற்றும் பரிசோதனை ஆராய்ச்சி செய்து, இந்த விஷயத்தில் விரிவாக எழுதியுள்ளார்.

வெளிப்படையாக, சிலுவையில் அறையப்படும் முதல் நடைமுறை பெர்சியர்களால் செய்யப்பட்டது. அலெக்சாண்டர் மற்றும் அவரது தளபதிகள் அதை மீண்டும் மத்திய தரைக்கடல் உலகிற்கு -- எகிப்து மற்றும் கார்தேஜுக்கு கொண்டு வந்தனர். ரோமானியர்கள் வெளிப்படையாக கார்தீஜினியர்களிடமிருந்து இந்த நடைமுறையைக் கற்றுக்கொண்டனர் மற்றும் (ரோமர்கள் செய்த எல்லாவற்றிலும்) மிக உயர்ந்த அளவிலான திறன் மற்றும் திறமையை விரைவாக வளர்த்துக் கொண்டனர். பல ரோமானிய எழுத்தாளர்கள் (லிவி, சிசர் மற்றும் டாசிடஸ்) சிலுவையில் அறையப்பட்டதைப் பற்றி கருத்து தெரிவிக்கின்றனர், மேலும் பல புதுமைகள், மாற்றங்கள் மற்றும் மாறுபாடுகள் பண்டைய இலக்கியங்களில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

உதாரணமாக, சிலுவையின் நிமிர்ந்த பகுதி (அல்லது ஸ்டைப்ஸ்) குறுக்கு கை (அல்லது பாடிபுலம்) அதன் மேற்பகுதிக்கு கீழே இரண்டு அல்லது மூன்று அடிக்கு கீழே இணைக்கப்பட்டிருக்கும், அதில் நாம் பொதுவாக லத்தீன் சிலுவை என்று நினைக்கிறோம். எவ்வாறாயினும், நமது இறைவனின் நாளில் பயன்படுத்தப்பட்ட மிகவும் பொதுவான வடிவம் டவு சிலுவை ஆகும், இது எங்கள் டி போன்ற வடிவமாகும். இந்த சிலுவையில் பாடிபுலம் ஸ்டைப்பின் உச்சியில் ஒரு உச்சநிலையில் வைக்கப்பட்டது. இந்த வகை சிலுவையில் தான் இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்டார் என்பதற்கு தொல்லியல் சான்றுகள் உள்ளன.

எந்த வரலாற்று அல்லது விவிலிய ஆதாரமும் இல்லாமல், இடைக்கால மற்றும் மறுமலர்ச்சி ஓவியர்கள் கிறிஸ்து முழு சிலுவையையும் சுமந்து செல்லும் படத்தை நமக்கு அளித்துள்ளனர். ஆனால் மரணதண்டனை நிறைவேற்றப்பட்ட இடத்தில், நேர்மையான இடுகை அல்லது ஸ்டைப்ஸ் பொதுவாக நிரந்தரமாக நிலைநிறுத்தப்பட்டது, மேலும் தண்டனை விதிக்கப்பட்ட நபர் சிறையிலிருந்து தூக்கிலிடப்படும் இடத்திற்கு 110 பவுண்டுகள் எடையுள்ள பதிபுலத்தை சுமந்து செல்லும்படி கட்டாயப்படுத்தப்பட்டார்.

பல ஓவியர்கள் மற்றும் சிலுவையின் பெரும்பாலான சிற்பிகள் உள்ளங்கைகளின் வழியாக நகங்களைக் காட்டுகிறார்கள். வரலாற்று ரோமானியக் கணக்குகள் மற்றும் சோதனைப் பணிகள், நகங்கள் மணிக்கட்டுகளின் சிறிய எலும்புகளுக்கு இடையில் (ரேடியல் மற்றும் உல்னா) இயக்கப்படுகின்றன மற்றும் உள்ளங்கைகள் வழியாக அல்ல என்பதை நிறுவியுள்ளன. மனித உடலின் எடையைத் தாங்கும் வகையில் உருவாக்கப்படும் போது உள்ளங்கையில் அடிக்கப்பட்ட நகங்கள் விரல்களுக்கு இடையில் உரிக்கப்படும். "என் கைகளைக் கவனியுங்கள்" என்று தாமஸிடம் இயேசு கூறிய வார்த்தைகளை தவறாகப் புரிந்துகொண்டதன் மூலம் தவறான கருத்து வந்திருக்கலாம். நவீன மற்றும் பழமையான உடற்கூறியல் வல்லுநர்கள், மணிக்கட்டை எப்போதும் கையின் ஒரு பகுதியாகக் கருதுகின்றனர்.

பாதிக்கப்பட்டவரின் குற்றத்தைக் குறிப்பிடும் ஒரு டைட்டல் அல்லது சிறிய அடையாளம் பொதுவாக ஒரு ஊழியர் மீது வைக்கப்பட்டு, சிறையிலிருந்து ஊர்வலத்தின் முன்புறத்தில் கொண்டு செல்லப்பட்டது, பின்னர் சிலுவையில் அறையப்பட்டது, அதனால் அது தலைக்கு மேலே நீட்டிக்கப்பட்டது. சிலுவையின் உச்சியில் அறையப்பட்ட தடியுடன் கூடிய இந்த அடையாளம் லத்தீன் சிலுவையின் சிறப்பியல்பு வடிவத்தை ஓரளவு கொடுத்திருக்கும்.

ஆனால், நிச்சயமாக, கிறிஸ்துவின் உடல் ஆர்வம் கெத்செமனேவில் தொடங்கியது. இந்த ஆரம்ப துன்பத்தின் பல அம்சங்களில், மிகப்பெரிய உடலியல் ஆர்வம் இரத்தம் தோய்ந்த வியர்வை ஆகும். மருத்துவரான புனித லூக்கா மட்டும் இதைக் குறிப்பிடுவது சுவாரஸ்யமானது. அவர் கூறுகிறார், "அவர் வேதனையில் இருந்ததால், அவர் நீண்ட நேரம் ஜெபித்தார். அவருடைய வியர்வை இரத்தத் துளிகள் போல, தரையில் வடிந்தது."

கற்பனை செய்யக்கூடிய ஒவ்வொரு சூழ்ச்சியும் (தந்திரம்) நவீன அறிஞர்களால் இந்த விளக்கத்தை விளக்குவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது, இது நடக்காது என்ற தவறான எண்ணத்தின் கீழ். சந்தேகம் உள்ளவர்கள் மருத்துவ இலக்கியங்களைக் கலந்தாலோசித்திருந்தால் பெரும் முயற்சியைக் காப்பாற்றியிருக்கலாம். மிகவும் அரிதாக இருந்தாலும், ஹெமாடிட்ரோசிஸ் அல்லது இரத்தம் தோய்ந்த வியர்வையின் நிகழ்வு நன்கு ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. நம் இறைவன் அனுபவித்த பெரும் மன அழுத்தத்தின் கீழ், வியர்வை சுரப்பிகளில் உள்ள சிறிய நுண்குழாய்கள் உடைந்து, வியர்வையுடன் இரத்தம் கலந்துவிடும். இந்த செயல்முறை குறிப்பிடத்தக்க பலவீனம் மற்றும் சாத்தியமான அதிர்ச்சியை உருவாக்கியிருக்கலாம்.

நள்ளிரவில் கைது செய்யப்பட்ட பிறகு, இயேசு சன்ஹெட்ரின் மற்றும் பிரதான ஆசாரியரான கெய்பஸ் முன் கொண்டுவரப்பட்டார். இங்குதான் முதல் உடல் காயம் ஏற்பட்டது. கெய்பஸ் கேட்டபோது அமைதியாக இருந்ததற்காக ஒரு சிப்பாய் இயேசுவை முகத்தில் அடித்தார். அரண்மனை காவலர்கள் அவரைக் கண்மூடித்தனமாகக் கட்டி, அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் கடந்து செல்லும்போது அவர்களை அடையாளம் காணும்படி கேலியாக அவரைக் கேலி செய்தார்கள், அவர் மீது எச்சில் துப்பினார்கள், மேலும் அவர் முகத்தில் அடித்தார்கள்.

அதிகாலையில், அடிபட்டு, காயப்பட்டு, நீரிழப்பு மற்றும் தூக்கமில்லாத இரவில் சோர்வடைந்த இயேசு, யூதேயாவின் வழக்கறிஞரான பொன்டியஸ் பிலாத்தின் அரசாங்கத்தின் இருக்கையான அந்தோனியா கோட்டையின் பிரேட்டோரியத்தின் வழியாக அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். யூதேயாவின் டெட்ராக் ஹெரோது ஆன்டிபாஸிடம் பொறுப்பை ஒப்படைக்க முயற்சித்த பிலாத்துவின் செயலை நீங்கள் நிச்சயமாக அறிந்திருக்கிறீர்கள். ஏரோதின் கைகளில் இயேசு எந்த உடல் ரீதியான துன்புறுத்தலுக்கும் ஆளாகவில்லை, பிலாத்துவிடம் திரும்பினார். கும்பலின் அழுகைக்கு விடையிறுக்கும் விதமாகவே, பிலாத்து பர்-அப்பாஸை விடுவிக்க உத்தரவிட்டார் மற்றும் இயேசுவை கசையடி மற்றும் சிலுவையில் அறையுமாறு கண்டனம் செய்தார்.

சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கு ஒரு முன்னோடியாக அசாதாரணமான கசையடிகள் பற்றி அதிகாரிகளிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் உள்ளன. இந்த காலகட்டத்தின் பெரும்பாலான ரோமானிய எழுத்தாளர்கள் இரண்டையும் தொடர்புபடுத்தவில்லை. பல அறிஞர்கள், பிலாத்து முதலில் இயேசுவைத் தனது முழுத் தண்டனையாகக் கசையடியாகக் கசையடியாகக் கட்டளையிட்டார் என்றும், ராஜா என்று கூறப்படும் இந்த பாசாங்கு செய்பவருக்கு எதிராக வழக்குரைஞர் சீசரை சரியாகப் பாதுகாக்கவில்லை என்று கும்பல் கிண்டல் செய்ததற்குப் பதில்தான் சிலுவையில் அறையப்பட்ட மரண தண்டனை வந்தது என்றும் நம்புகிறார்கள். யூதர்கள்.

கைதியின் ஆடைகள் கழற்றப்பட்டு, கைகள் தலைக்கு மேலே ஒரு கம்பத்தில் கட்டப்பட்டபோது, கசையடிப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இந்த விஷயத்தில் யூதர்களின் சட்டத்தைப் பின்பற்ற ரோமானியர்கள் எந்த முயற்சியும் செய்திருக்க மாட்டார்கள் என்பது

சந்தேகமே, ஆனால் யூதர்கள் நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட கசையடிகளை தடைசெய்யும் ஒரு பண்டைய சட்டம் இருந்தது.

ரோமானிய படையணி தனது கையில் ஃபிளாக்ரம் (அல்லது ஃபிளாஜெல்லம்) உடன் முன்னேறுகிறார். இது ஒரு குட்டையான சவுக்கை, ஒவ்வொன்றின் முனைகளிலும் ஈயத்தின் இரண்டு சிறிய பந்துகள் இணைக்கப்பட்ட பல கனமான, தோல் துண்டுகளைக் கொண்டது. இயேசுவின் தோள்கள், முதுகு மற்றும் கால்கள் முழுவதும் கனமான சவுக்கை முழு பலத்துடன் மீண்டும் மீண்டும் கீழே கொண்டு வரப்படுகிறது. முதலில் தாங்ஸ் தோலில் மட்டுமே வெட்டப்பட்டது. பின்னர், அடிகள் தொடரும்போது, அவை தோலடி திசுக்களில் ஆழமாக வெட்டப்பட்டு, முதலில் தோலின் நுண்குழாய்கள் மற்றும் நரம்புகளிலிருந்து இரத்தத்தை உற்பத்தி செய்கின்றன, மேலும் இறுதியாக அடிப்படை தசைகளில் உள்ள பாத்திரங்களில் இருந்து தமனி இரத்தப்போக்கு ஏற்படுகிறது.
ஈயத்தின் சிறிய பந்துகள் முதலில் பெரிய, ஆழமான காயங்களை உருவாக்குகின்றன, அவை அடுத்தடுத்த அடிகளால் உடைக்கப்படுகின்றன. இறுதியாக முதுகின் தோல் நீண்ட ரிப்பன்களில் தொங்குகிறது மற்றும் முழு பகுதியும் கிழிந்த, இரத்தப்போக்கு திசுக்களின் அடையாளம் காண முடியாத அளவு உள்ளது. கைதி மரணத்தை நெருங்கிவிட்டார் என்று பொறுப்பான நூற்றுவர் தலைவரால் தீர்மானிக்கப்பட்டதும், அடிப்பது இறுதியாக நிறுத்தப்படுகிறது.

அரை மயக்கத்தில் இருந்த இயேசு பின்னர் அவிழ்க்கப்பட்டு, அவரது சொந்த இரத்தத்தால் நனைந்த கல் நடைபாதையில் சாய்ந்து விடுகிறார். ரோமானிய வீரர்கள் இந்த மாகாண யூதர் தன்னை ராஜா என்று கூறிக்கொள்வதில் ஒரு பெரிய நகைச்சுவையைப் பார்க்கிறார்கள். அவர்கள் அவரது தோள்களில் ஒரு மேலங்கியை எறிந்து, ஒரு செங்கோலுக்காக அவரது கையில் ஒரு குச்சியை வைக்கிறார்கள். அவர்களின் திருவிளையாடல் முழுமையடைய அவர்களுக்கு இன்னும் ஒரு கிரீடம் தேவை. நீண்ட முட்களால் மூடப்பட்ட நெகிழ்வான கிளைகள் (பொதுவாக விறகு மூட்டைகளில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன) ஒரு கிரீடத்தின் வடிவத்தில் பின்னப்பட்டிருக்கும் மற்றும் இது அவரது உச்சந்தலையில் அழுத்தப்படுகிறது. மீண்டும் ஏராளமான இரத்தப்போக்கு உள்ளது, உச்சந்தலையில் உடலின் மிகவும் வாஸ்குலர் பகுதிகளில் ஒன்றாகும்.

அவரை கேலி செய்து முகத்தில் அடித்த பிறகு, வீரர்கள் அவரது கையிலிருந்து குச்சியை எடுத்து தலையின் குறுக்கே தாக்கி, முட்களை அவரது உச்சந்தலையில் ஆழமாக செலுத்தினர். இறுதியாக, அவர்கள் தங்கள் சோகமான விளையாட்டில் சோர்வடைகிறார்கள் மற்றும் அவரது முதுகில் இருந்து அங்கி கிழிந்தது. ஏற்கனவே காயங்களில் இரத்தம் மற்றும் சீரம் கட்டிகள் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும், அதை அகற்றுவது ஒரு அறுவை சிகிச்சை கட்டுகளை கவனக்குறைவாக அகற்றுவதைப் போலவே வலிமிகுந்த வலியை ஏற்படுத்துகிறது, மேலும் அவர் மீண்டும் சாட்டையால் அடிக்கப்பட்டதைப் போலவே, காயங்கள் மீண்டும் இரத்தம் வரத் தொடங்குகின்றன.

யூத வழக்கத்திற்கு மதிப்பளித்து, ரோமர்கள் அவருடைய ஆடைகளைத் திருப்பித் தருகிறார்கள். சிலுவையின் கனமான பாடிபுலம் அவரது தோள்களில் கட்டப்பட்டுள்ளது, மேலும் கண்டனம் செய்யப்பட்ட கிறிஸ்துவின் ஊர்வலம், இரண்டு திருடர்கள் மற்றும் ரோமானிய வீரர்களின் மரணதண்டனை விவரம் ஒரு நூற்றுவர் தலைமையில் டோலோரோசா வழியாக அதன் மெதுவான பயணத்தைத் தொடங்குகிறது. நிமிர்ந்து நடக்க அவர் முயற்சி செய்த போதிலும், கனமான மரக் கற்றையின் எடையும், ஏராளமான இரத்த இழப்பினால் உண்டான அதிர்ச்சியும் சேர்ந்து அதிகமாக உள்ளது. தடுமாறி விழுகிறார். பீமின் கரடுமுரடான மரம் தோள்பட்டை தோள்கள் மற்றும் தசைகள் ஆகியவற்றில் ஊடுருவுகிறது. அவர் உயர முயற்சிக்கிறார், ஆனால் மனித தசைகள் அவற்றின் சகிப்புத்தன்மைக்கு அப்பால் தள்ளப்பட்டுள்ளன.

சிலுவையில் அறையப்படுவதில் ஆர்வத்துடன் இருக்கும் நூற்றுவர் தலைவன், சிலுவையைச் சுமந்து செல்வதற்கு வட ஆபிரிக்காவின் சைமன் என்ற உறுதியான பார்வையாளரைத் தேர்ந்தெடுக்கிறான். அன்டோனியா கோட்டையிலிருந்து கோல்கோதா வரையிலான 650 கெஜம் பயணம் இறுதியாக முடியும் வரை, இயேசு, இன்னும் இரத்தப்போக்கு மற்றும் அதிர்ச்சியின் குளிர், வியர்வை வியர்வையுடன் பின்தொடர்கிறார்.

லேசான வலி நிவாரணி கலவையான மிர்ர் கலந்த திராட்சரசம் இயேசுவுக்கு வழங்கப்படுகிறது. அவர் குடிக்க மறுக்கிறார். சைமனுக்கு பாடிபுலத்தை தரையில் வைக்குமாறு கட்டளையிடப்பட்டார், மேலும் இயேசு விறகுக்கு எதிராகத் தோள்களால் பின்னோக்கி வீசப்பட்டார். லெஜியோனேயர் மணிக்கட்டின் முன்பகுதியில் உள்ள மன அழுத்தத்தை உணர்கிறார். அவர் ஒரு கனமான, சதுரமான, செய்யப்பட்ட இரும்பு ஆணியை மணிக்கட்டு வழியாகவும் ஆழமாகவும் மரத்திற்குள் செலுத்துகிறார். விரைவாக, அவர் மறுபுறம் நகர்ந்து, கைகளை மிகவும் இறுக்கமாக இழுக்காமல், சில நெகிழ்வு மற்றும் அசைவுகளை அனுமதிக்கும் வகையில் கவனமாக செயலை மீண்டும் செய்கிறார். பாடிபுலம் பின்னர் ஸ்டைப்பின் உச்சியில் உயர்த்தப்பட்டு, "யூதர்களின் ராஜாவான நாசரேத்தின் இயேசு" என்று எழுதப்பட்ட டைட்டில்ஸ் அந்த இடத்தில் அறையப்படுகிறது.

இடது கால் இப்போது வலது பாதத்திற்கு எதிராக பின்னோக்கி அழுத்தப்பட்டு, இரண்டு கால்களையும் நீட்டி, கால்விரல்கள் கீழே, ஒவ்வொன்றின் வளைவின் வழியாகவும் ஒரு ஆணி அடிக்கப்பட்டு, முழங்கால்களை மிதமாக வளைத்துவிடும். பாதிக்கப்பட்டவர் இப்போது சிலுவையில் அறையப்பட்டுள்ளார். மணிக்கட்டில் உள்ள நகங்களில் அதிக எடையுடன் அவர் மெதுவாகத் தொய்வடையும்போது, விரல்கள் மற்றும் கைகள் வரை வலிகள் மூளையில் வெடிக்க -- மணிக்கட்டில் உள்ள நகங்கள் சராசரி நரம்புகளில் அழுத்தத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. இந்த நீட்டும் வேதனையைத் தவிர்ப்பதற்காக அவர் தன்னை மேல்நோக்கித் தள்ளும்போது, அவர் தனது முழு எடையையும் தனது கால்களின் வழியாக ஆணி மீது வைக்கிறார். கால்களின் மெட்டாடார்சல் எலும்புகளுக்கு இடையில் உள்ள நரம்புகள் வழியாக ஆணி கிழிக்கும் வேதனை மீண்டும் உள்ளது.

இந்த கட்டத்தில், கைகள் சோர்வாக, பிடிப்புகள் பெரும் அலைகள் தசைகள் மீது துடைத்து, ஆழமான, இடைவிடா, துடிக்கும் வலியில் முடிச்சு. இந்த பிடிப்புகள் மூலம் தன்னை மேல்நோக்கி தள்ள இயலாமை வருகிறது. அவரது கைகளில் தொங்குவதால், பெக்டோரல் தசைகள் செயலிழந்து, இண்டர்கோஸ்டல் தசைகள் செயல்பட முடியாது. காற்றை நுரையீரலுக்குள் இழுக்கலாம், ஆனால் வெளியேற்ற முடியாது. ஒரு சிறு மூச்சு கூட பெற இயேசு தன்னை உயர்த்த போராடுகிறார். இறுதியாக, நுரையீரல் மற்றும் இரத்த ஓட்டத்தில் கார்பன் டை ஆக்சைடு உருவாகிறது மற்றும் பிடிப்புகள் ஓரளவு குறையும். ஸ்பாஸ்மோடியாக, அவர் சுவாசத்தை வெளிவிடவும், உயிர் கொடுக்கும் ஆக்ஸிஜனைக் கொண்டு வரவும் தன்னை மேல்நோக்கித் தள்ள முடிகிறது. சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி இந்தக் காலகட்டங்களில் அவர் பதிவு செய்யப்பட்ட ஏழு சிறு வாக்கியங்களை உச்சரித்தார்:

முதலாவதாக, "அப்பா, இவர்களை மன்னியுங்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை."
இரண்டாவது, தவமிருந்த திருடனிடம், "இன்று நீ என்னுடன் சொர்க்கத்தில் இருப்பாய்."

மூன்றாவது, பயந்து, துக்கமடைந்த வாலிபரான ஜானை -- அன்பிற்குரிய அப்போஸ்தலரைப் பார்த்து, "இதோ உன் தாயை" என்றார். பிறகு, அவருடைய தாய் மரியாளைப் பார்த்து, "பெண்ணே உன் மகனைப் பார்."

நான்காவது அழுகை 22வது சங்கீதத்தின் ஆரம்பத்திலிருந்து, "என் கடவுளே, என் கடவுளே, ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்?"

மணிக்கணக்கில் வரம்பற்ற வலி, முறுக்கு சுழற்சிகள், மூட்டுப் பிடிப்புகள், இடைப்பட்ட பகுதி மூச்சுத் திணறல், அவரது முதுகில் சிதைந்த திசுக்கள் கிழிக்கப்படும் வலி. வரம்பற்ற வலி, முறுக்கு சுழற்சிகள், மூட்டுப் பிடிப்புகள், இடைவிடாத பகுதி ஆஸ்பி ஆகியவற்றின் கடினமான மரக்கட்டைகளுக்கு எதிராக அவர் மேலும் கீழும் நகர்கிறார். பின்னர் மற்றொரு வேதனை தொடங்குகிறது: பெரிகார்டியம் மெதுவாக சீரம் நிரப்பப்பட்டு இதயத்தை அழுத்தத் தொடங்கும் போது மார்பில் ஆழமான ஒரு பயங்கரமான நசுக்கும் வலி.

22 வது சங்கீதம், 14 வது வசனம் மீண்டும் நினைவுக்கு வருகிறது: "நான் தண்ணீரைப் போல ஊற்றப்பட்டேன், என் எலும்புகள் அனைத்தும் மூட்டு இல்லாமல் உள்ளன; என் இதயம் மெழுகு போன்றது; அது என் குடலின் நடுவில் உருகியது."

இப்போது கிட்டத்தட்ட முடிந்துவிட்டது. திசு திரவங்களின் இழப்பு ஒரு முக்கியமான நிலையை அடைந்துள்ளது; அழுத்தப்பட்ட இதயம் கனமான, தடிமனான, மந்தமான இரத்தத்தை திசுக்களில் செலுத்த போராடுகிறது; சித்திரவதை செய்யப்பட்ட நுரையீரல் சிறிய காற்றை சுவாசிக்க வெறித்தனமான முயற்சியை மேற்கொள்கிறது. குறிப்பிடத்தக்க வகையில் நீரிழப்பு திசுக்கள் மூளைக்கு தூண்டுதல்களை அனுப்புகின்றன.

இயேசு தனது ஐந்தாவது அழுகையை, "எனக்கு தாகமாக இருக்கிறது"
தீர்க்கதரிசனமான 22வது சங்கீதத்தின் மற்றொரு வசனத்தை ஒருவர் நினைவு கூர்கிறார்: "என் பலம் ஒரு பானையைப் போல் காய்ந்தது; என் நாக்கு என் தாடைகளில் ஒட்டிக்கொண்டது; நீ என்னை மரணத்தின் தூசிக்குள் கொண்டு வந்தாய்."
ரோமானிய படைவீரர்களின் முக்கிய பானமான மலிவான, புளிப்பு ஒயின், போஸ்காவில் நனைத்த ஒரு பஞ்சு அவரது உதடுகளுக்கு உயர்த்தப்பட்டது. அவர் திரவம் எதையும் எடுத்துக்கொள்வதில்லை. இயேசுவின் உடல் இப்போது உச்சநிலையில் உள்ளது, மேலும் அவரது திசுக்களில் மரணத்தின் குளிர் ஊர்ந்து செல்வதை அவரால் உணர முடிகிறது. இந்த உணர்தல் அவரது ஆறாவது வார்த்தைகளை வெளிப்படுத்துகிறது "இது முடிந்தது."

அவனுடைய பிராயச்சித்தப் பணி இப்போது முடிந்தது. இறுதியாக அவர் மரணத்தை தேர்வு செய்கிறார். வலிமையின் கடைசி எழுச்சியுடன், அவர் மீண்டும் தனது கிழிந்த கால்களை நகத்தின் மீது அழுத்தி, கால்களை நேராக்கினார், ஆழ்ந்த மூச்சை எடுத்து, தனது ஏழாவது மற்றும் கடைசி அழுகையை உச்சரித்தார், "அப்பா! உங்கள் கைகளில் நான் என் ஆவியை ஒப்படைக்கிறேன்."

மீதி உங்களுக்கு தெரியும். ஓய்வுநாள் அசுத்தமாக்கப்படாமல் இருக்க, யூதர்கள் கண்டனம் செய்யப்பட்ட மனிதர்களை அனுப்பி சிலுவைகளில் இருந்து அகற்றும்படி கேட்டுக் கொண்டனர். சிலுவையில் அறையப்படுவதை முடிப்பதற்கான பொதுவான முறை, கால் எலும்புகளை உடைப்பது. இது பாதிக்கப்பட்டவர் தன்னை மேல்நோக்கி தள்ளுவதைத் தடுத்தது; இதனால் மார்பின் தசைகளில் இருந்து பதற்றத்தை போக்க முடியவில்லை மற்றும் விரைவான மூச்சுத்திணறல் ஏற்பட்டது. இரண்டு திருடர்களின் கால்கள் உடைந்தன, ஆனால் வீரர்கள் இயேசுவிடம் வந்தபோது இது தேவையற்றது என்று பார்த்தார்கள்.

மரணத்தை இரட்டிப்பாக உறுதி செய்வதற்காக, லெஜியோனேயர் தனது ஈட்டியை விலா எலும்புகளுக்கு இடையில் உள்ள ஐந்தாவது இடைவெளி வழியாக, பெரிகார்டியம் வழியாக மேல்நோக்கி இதயத்திற்குள் செலுத்தினார். செயின்ட் ஜான் அறிக்கையின்படி நற்செய்தியின் 19 வது அத்தியாயத்தின் 34 வது வசனம்: "உடனடியாக இரத்தமும் தண்ணீரும் வெளியேறியது." அதாவது, இதயத்தைச் சுற்றியுள்ள பையில் இருந்து நீர் திரவம் வெளியேறியது, நமது

இறைவன் மூச்சுத் திணறலால் இறந்த வழக்கமான சிலுவையில் அறையப்பட்ட மரணம் அல்ல, ஆனால் இதய செயலிழப்பு (உடைந்த இதயம்) அதிர்ச்சி மற்றும் இதயம் சுருக்கம் காரணமாக இறந்தார் என்பதற்கு போஸ்ட்மார்ட்டம் சான்று அளிக்கிறது. பெரிகார்டியத்தில் திரவம்.

இவ்வாறு, மனிதனுக்கும் கடவுளுக்கும் மனிதன் வெளிப்படுத்திய தீமையின் உருவகத்தை - மருத்துவ சான்றுகள் உட்பட - நமது பார்வையைப் பெற்றுள்ளோம். இது ஒரு பயங்கரமான காட்சியாக இருந்தது, மேலும் அது நம்மை விரக்தியையும் மனச்சோர்வையும் ஏற்படுத்தும் அளவுக்கு அதிகமாக உள்ளது. மனிதனிடம் கடவுளின் எல்லையற்ற கருணையின் பெரும் தொடர்ச்சியை நாம் பெற்றிருப்பதற்கு நாம் எவ்வளவு நன்றியுள்ளவர்களாக இருக்க முடியும்.தழுவல் - "சிலுவை மரணம் பற்றி ஒரு மருத்துவர் சாட்சியம் கூறுகிறார், டாக்டர். சி. ட்ரூமன் டேவிஸ், konnections.com/Kcundick/crucifix.html"

டேவிட் இதை இவ்வாறு முன்னறிவித்தார்"என் கடவுளே, என் கடவுளே, ஏன் என்னைக் கைவிட்டாய்? நீ ஏன் என்னைக் காப்பாற்றாமல், என் முனகலின் வார்த்தைகளிலிருந்து வெகு தொலைவில் இருக்கிறாய்? … ஆனால் நான் ஒரு புழு, மனிதன் அல்ல, மனிதர்களால் தூற்றப்பட்டு மக்களால் இகழ்ந்தவன். என்னைப் பார்ப்பவர்களெல்லாம் என்னைக் கேலி செய்கிறார்கள்; அவர்கள் தலையை அசைத்து அவமானப்படுத்துகிறார்கள்: அவர் கர்த்தரை நம்புகிறார்; கர்த்தர் அவனைக் காப்பாற்றட்டும். அவன் அவனில் பிரியமாயிருக்கிறபடியால் அவனை விடுவிக்கட்டும். … நான் தண்ணீரைப் போல ஊற்றப்பட்டேன், என் எலும்புகள் அனைத்தும் மூட்டு இல்லாமல் போய்விட்டன. என் இதயம் மெழுகியது; அது என்னுள் கரைந்து விட்டது. என் பலம் பானை ஓடு போல் காய்ந்து, என் நாக்கு என் வாயின் கூரையில் ஒட்டிக்கொண்டது; நீங்கள் என்னை மரணத்தின் தூசியில் கிடத்துகிறீர்கள். நாய்கள் என்னைச் சூழ்ந்து கொண்டன; ஒரு தீய மனிதர்கள் என்னைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள், அவர்கள் என் கைகளையும் கால்களையும் துளைத்தார்கள். என் எலும்புகள் அனைத்தையும் என்னால் எண்ண முடியும்; மக்கள் என்னைப் பார்த்து மகிழ்கிறார்கள். என் வஸ்திரங்களைத் தங்களுக்குள் பங்கிட்டு, என் ஆடைகளுக்குச் சீட்டுப் போட்டார்கள். … பூமியின் எல்லைகள் யாவும் கர்த்தரை நினைவுகூர்ந்து அவரை நோக்கித் திரும்பும், மேலும் தேசங்களின் குடும்பங்கள் அனைத்தும் அவர் முன் பணிந்துகொள்வார்கள், ஏனென்றால் ஆட்சி கர்த்தருடையது, அவர் தேசங்களை ஆளுகிறார். பூமியின் செல்வந்தர்கள் அனைவரும் விருந்து வைத்து வணங்குவார்கள்; புழுதியில் இறங்குகிறவர்கள் எல்லாரும் அவர் முன்பாக மண்டியிடுவார்கள் - தங்களைத் தாங்களே காப்பாற்றிக்கொள்ள முடியாதவர்கள். சந்ததி அவருக்கு சேவை செய்யும்; எதிர்கால சந்ததியினருக்கு இறைவனைப் பற்றி கூறப்படும். இன்னும் பிறக்காத மக்களுக்கு அவர்கள் அவருடைய நீதியை அறிவிப்பார்கள் - ஏனென்றால் அவர் அதைச் செய்தார். (சங்கீதம் 22:1-8; 14-18; 27-31)

கிராஸ் என்பது மையம்

அதுவெள்ளிக்கிழமை காலை சுமார் 9:00 மணிக்கு அது தொடங்கியது. அன்று மதியம் 3:00 மணிக்கு மேல் இருக்கும். ஆறு மணி நேரத்தில் என்ன செய்ய முடியும்? எங்கள் நவீன, உயர் தொழில்நுட்ப உலகில், நீங்கள் உலகம் முழுவதும் மின்னஞ்சல் அனுப்பலாம் மற்றும் நீங்கள் ஒரு ஆட்டோமொபைலைப் பெற்று 300 மைல்கள் அல்லது அதற்கு மேல் பயணம் செய்யலாம். நீங்கள் ஒரு விமானத்தில் ஏறி நாட்டின் ஒரு முனையிலிருந்து மறுமுனைக்குச் செல்லலாம். ஆறு மணி நேரத்தில் நீங்கள் நிறைய செய்ய முடியும். ஆனால் அந்த நாள் 2,000 ஆண்டுகளுக்கு முந்தையது.

அந்த ஆறு மணி நேரத்தில் மக்கள் என்ன செய்தார்கள்? அநேகமாக மற்ற நாட்களைப் போலவே, ஒரு விவசாயி எழுந்து தனது வயலை உழத் தொடங்கினார், ஏனெனில் இது வசந்த காலம் மற்றும் அது நடவு செய்ய வேண்டிய நேரம். ஒரு இல்லத்தரசி எழுந்து தன் அன்றாட வீட்டு வேலைகளில் மும்முரமாக இருக்க ஆரம்பித்தாள். ஒரு வணிகர் தனது கடையைத் திறந்தார், அவர் ஆறு மணி நேரம் விறுவிறுப்பான ஒரு நாள் வியாபாரத்தை செய்தார், சப்பாத்துக்கும் பஸ்கா வார இறுதிக்கும் தயாராகிறார். ஆறு மணி நேரத்தில் நிறைய செய்ய முடியும். ஆனால் அந்த ஆறு மணி நேரத்தில் ஜெருசலேமில் செய்யப்பட்ட அனைத்தும், அதற்காக உலகம் முழுவதும் அனைத்து நாட்களிலும் செய்யப்பட்ட அனைத்தும், "கல்வாரி" என்று அழைக்கப்படும் ஒரு மலையில் செய்யப்பட்டதை ஒப்பிடுகையில் வெளிர். ஒரு மனிதன் சிலுவையில் அறையப்பட்டான், ஒரு ரோமானிய சிலுவையில் அறையப்பட்ட மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்த மனிதன். அன்றைய தினம் அமைக்கப்பட்ட மூன்று சிலுவைகளில் ஒன்றின் நடுவில் அவருடையது இருந்தது.

அன்றைய தினம் ஜெருசலேமுக்கு வந்த ஒரு பார்வையாளர் சிலுவைகளைப் பார்த்து, தலையை அசைத்து, "அமைதியைப் பேணுவதற்கும் நீதியைக் காப்பதற்கும் அந்த சோகமான ஆனால் அவசியமான மரணதண்டனைகளில் ஒன்று" என்று நினைத்திருக்கலாம். பணிக்கு நியமிக்கப்பட்ட ரோமானிய வீரர்களுக்கு இந்த மர்மமான இளம் தச்சரைப் பற்றி அதிகம் தெரியாது, அவர் பிச்சை எடுக்கவோ அல்லது சிணுங்கவோ அல்லது புகார் செய்யவோ மறுத்தார். நடைமுறையில் அந்தச் சிலுவையின் மீது தன்னைக் கிடத்திக்கொண்டவர் வெறும் நசரேயனாக இருக்க முடியும் என்பதை அவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை.

ஒ, ஆனால் சில விசித்திரமான விஷயங்கள் நடக்க ஆரம்பித்தன. முதலில், இருள் இருந்தது, கிரகணத்தை விட கருமையாக இருந்தது. வானத்தில் ஒரு பயங்கரமான, நரக இருள் இருந்தது. பிதாவாகிய கடவுள், ஒரு வேளை கண்ணீர் சிந்துவதற்குக்கூட பூமிக்கு முதுகைக் காட்டினார் போலும். அப்போது மத்தேயு சொல்லும் பூகம்பம் ஏற்பட்டது. பூமியின் கருப்பையிலிருந்து ஒரு மர்மமான சத்தம் பாறைகளைப் பிளக்கச் செய்தது. மரணத்தின் குளிர் பிடியில் இருந்து கல்லறை கைதிகள் விடுவிக்கப்பட்டனர். புதைக்கப்பட்ட உடல்கள் உண்மையில் தெருக்களில் நடந்து செல்வதாக ஜெருசலேம் முழுவதும் செய்திகள் பரவின; அன்புக்குரியவர்கள் அவர்களைப் பார்த்துப் பேசினார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

"மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திலிருந்து" பரிசுத்த ஸ்தலத்தைப் பிரிக்கும் ஆலயத்தில் இருந்த அந்தத் திரைச்சீலை கிழிக்கப்படும். ஆண்டுக்கு ஒருமுறை மட்டுமே பிரதான ஆசாரியராக இருந்து, பழுதற்ற ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தத்தை கருணை இருக்கையில் தெளித்து, பரிகாரம் செய்வதற்காக, மக்கள் அனைவருக்கும் பலி கொடுக்கும் இடம். அந்த திரைச்சீலை 40 அடி உயரமும் பல டன் எடையும் கொண்டது. ஆனால் அந்த ஆறு மணி நேரத்தில், யாரோ, ஏதோ, எப்படியோ அந்த பாரிய திரைச்சீலையை மேலிருந்து கீழாக கிழித்தெறிந்தது போல, இரண்டு பெரிய கைகள் கிழித்தெறிந்தன. பிரபஞ்சத்தின் மகத்தான கடவுள் சொல்வது போல், பிரதான ஆசாரியர் கடைசியாக மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் நுழைந்தார், அதாவது பரிகாரத்தின் இறுதி நாளாகும். அவர் மீண்டும் அங்கு செல்ல வேண்டியதில்லை.

சரி, இது சாதாரண வெள்ளிக்கிழமையல்ல. ஜெருசலேம் அவளால் புரிந்து கொள்ள முடியாத மர்மத்தின் பிடியில் சிக்கியது. மக்கள் சிலவற்றைப் பார்த்ததும் மற்றவற்றைக் கேட்டதும் ஆச்சரியப்படத் தொடங்கினர். அப்படி இருக்கலாம்? அப்படி இருக்கலாம்? இல்லை! அது இருக்க முடியாது. அந்த நசரேய மனிதன் ஒரு மனிதனாக இல்லாமல் வேறு ஏதோவொன்றாக இருக்கலாம், நாசரேத்தில் வாழ்ந்த ஒரு தச்சனை விட அதிகமாக இருக்கலாம், ஒருவேளை ஒரு தீர்க்கதரிசியை விட அதிகமாக இருக்கலாம். ஒரு முழு சமூகத்தின் முழு சிந்தனை செயல்முறையையும் நீங்கள் கிட்டத்தட்ட கேட்கலாம். உண்மையில், அவர்கள் அதைப் பற்றி நாட்கள் மற்றும் நாட்கள் மற்றும் நாட்கள் சலசலத்தனர்.

பெந்தெகொஸ்தே உங்களுக்கு நினைவிருக்கிறதா? ஒரே நாளில் 3,000 பேர் எப்படி ஞானஸ்நானம் எடுத்தார்கள் என்பது உங்களுக்கு நினைவிருக்கிறதா? ஒரே நாளில் 3,000 பேர் எப்படி ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள் என்று நீங்கள் எப்போதாவது யோசித்திருக்கிறீர்களா? இது ஒரு பிரசங்கத்தின் சக்தி மட்டுமல்ல. அன்றைக்கு ஜெருசலேமில் என்ன நடந்தது என்று எல்லோரும் ஏழு வாரங்களாகப் பேசினர். அந்த மர்மமான விஷயங்கள் எல்லாம் என்ன அர்த்தம்? பின்னர் பேதுரு அந்த பெந்தெகொஸ்தே நாளில், ஆவியால் ஈர்க்கப்பட்டு, அதை அவிழ்த்தார். அவர் சொன்னார், "அந்த சிலுவையில் இருந்த தேவனுடைய குமாரன்." அதனால்தான் அது நடந்தது.

மனித வரலாற்றில் இது எவ்வளவு மையமானது என்பதைக் கருத்தில் கொள்வதை நீங்கள் எப்போதாவது நிறுத்தியிருக்கிறீர்களா? எல்லா நேரமும் அதன் மூலம் அளவிடப்படுகிறது. இந்த புத்தகம், பைபிள் அனைத்தும் அதன் கதை. பழைய ஏற்பாட்டு சரித்திரம் அனைத்தும் அதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது, இது வரவிருக்கும் ஒரு வகை. இப்போது வகை என்பது எபிரேய மதத்தில் ஒரு நபர், இடம் அல்லது விஷயம், இது புதிய உடன்படிக்கையில் ஒரு நபர், இடம் அல்லது விஷயத்தை முன்னறிவிக்கிறது அல்லது எதிர்பார்க்கிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அது ஒரு சின்னமாக இருந்தது, அது இங்கே எதையாவது முன்னறிவிக்கிறது அல்லது எதிர்பார்க்கிறது. வெளிப்படையாக, பழைய ஏற்பாடு அழகான வகைகளால் நிரப்பப்பட்டுள்ளது. அவற்றைப் பார்க்கவும் புரிந்துகொள்ளவும் நீங்கள் நேரத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அது கடவுளின் மகத்தான பாதுகாப்பை ஒன்றிணைக்க உதவுகிறது மற்றும் அதே முடிவைச் சுட்டிக்காட்டி, வரலாறு முழுவதும் கதை ஒரே மாதிரியாக இருப்பதை நீங்கள் காணலாம்.

பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள மிக அழகான வகைகள் சிலுவையை முன்னறிவிப்பவை. முதல் பஸ்கா உங்களுக்கு நினைவிருக்கிறதா? எகிப்து முழுவதும் முதற்பேறான மரணத்தின் கறுப்பு தவழும் போது, அந்த இரவில் அந்த எபிரேய வீடுகள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு ஆட்டுக்குட்டி கொல்லப்பட்டது போல, அந்த வெள்ளிக்கிழமை நண்பகலில் அது கருமையை முன்னறிவித்தது. பாதிப்பில்லாத குடும்பம். உண்மையான ஆட்டுக்குட்டி, கடவுளின் ஆட்டுக்குட்டி, மரணம் மீண்டும் மனிதகுலத்தை கடந்து செல்ல அனுமதிக்கும் நேரத்தில் அது களம் அமைத்தது.

அல்லது சீனாய் மலையில் யாத்திராகமம் 25ல் நமக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட அந்த உடன்படிக்கைப் பேழை, இரகசியமான உடன்படிக்கைப் பெட்டி எப்படி? உடன்படிக்கைப் பெட்டியின் உறையின் பெயர் உங்களுக்கு நினைவிருக்கிறதா? இது "கருணை இருக்கை" என்று அழைக்கப்பட்டது. அந்த "கருணை இருக்கையில்" வருடத்திற்கு ஒருமுறை, பிரதான பாதிரியார், மாசற்ற ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தத்துடன் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் வந்து, கருணை இருக்கையின் மீது இரத்தத் துளிகளைத் தெளிப்பார், இதனால் பாவம் நீங்கும். ஆனால் சிலுவையில் தான் உண்மையான கருணை இருக்கை நிறுவப்பட்டது மற்றும் பரிபூரண தியாகத்தின் இரத்தம் தெளிக்கப்படாமல், எல்லா காலத்திலும் எல்லா பாவங்களையும் அகற்றும்.

அல்லது இஸ்ரவேலர்கள் முணுமுணுத்து, முறையிட்டு, மீண்டும் பாவம் செய்து கொண்டிருந்தபோது, கடவுள் அவர்களை விஷப் பாம்புகளின் நடுவில் எறிந்து, அவர்கள் கடிக்கப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டபோது எப்படி இருக்கும். பின்னர் மோசே, ஜெபம் செய்தபின், ஒரு வெண்கலப் பாம்பை வடிவமைத்து, அதை ஒரு கம்பத்தில் வைத்து மேலே தூக்கினார். குறிப்பிட்ட மரணத்திலிருந்து அவர்களின் சிகிச்சை இலவசம் மற்றும் அனைவருக்கும் கிடைத்தது. ஆனால் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியிருந்தது. அவர்கள் வாழ அதைப் பார்க்க வேண்டியிருந்தது. ஆனால் அவ்வாறு செய்வதன் மூலம் அவர்கள் சிகிச்சை பெறவில்லை, அனைவருக்கும் இலவசம். வெண்கலப் பாம்பைப் பார்த்து அவர்கள் வேலை

செய்யவில்லை, ஆனால் அவர்கள் வாழ்வதற்காக நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். (எண்கள் 21) அந்த வெண்கலப் பாம்பைப் போலவே, யோவான் 3-ல் இயேசு சொன்னார், "நான் உயர்த்தப்பட்டால், எல்லா மனிதர்களையும் என்னிடம் இழுத்துக்கொள்வேன்." நான் உங்களுக்கு இரண்டு டஜன் மற்றவற்றைக் கொடுக்க முடியும், ஆனால் பழைய ஏற்பாடு ஒரு அம்புக்குறியுடன் ஒரு பெரிய அடையாளம் போன்றது, "இந்த வழி சிலுவைக்கு, இந்த வழி சிலுவைக்கு.

பின்பு இயேசு வந்தபோது அதற்காகவே வாழ்ந்தார். அவர் சிலுவைக்காக வாழ்ந்தார். அவரது ஆரம்ப நாட்களிலிருந்தே, சிலுவை அவருக்கு முன்னால் நிழலைப் போட்டது. சத்திரத்தில் இடமில்லாத பெத்லகேமில் அவர் இந்த உலகத்திற்கு வந்த நாளிலிருந்து. "உனக்கு இவ்வுலகில் இடமில்லை. இங்கு தங்குவதற்கு இடம் கிடைக்காது. நிராகரிக்கப்பட்டு சிலுவையில் அறையப்படுவாய்" என்று அப்போதே சொல்லிக்கொண்டிருந்தது.

இயேசு தம்முடைய மரணத்தை முன்னறிவித்ததைப் பற்றிய ஒரு டஜன் வெவ்வேறு கணக்குகளை நற்செய்திகள் நமக்கு பதிவு செய்கின்றன. மத்தேயு 16 ஐப் பற்றி நான் நினைக்கிறேன், அவரும் சீடர்களும் பிலிப்பியில் உள்ள செசரியாவில் சிறிது R & R (ஓய்வு மற்றும் ஓய்வு) இருந்தபோது. இயேசு, "என்னை யார் என்று நினைக்கிறீர்கள்?" மற்றவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்று ஊகங்கள், தெருப் பேச்சுகளை அவர்கள் கொடுத்த பிறகு, பேதுரு அவரைப் பார்த்து, "நீங்கள் கிறிஸ்து, நீங்கள் வாழும் கடவுளின் மகன்" என்று கூறினார். இயேசு, "யோனாவின் குமாரனாகிய சீமோனே, நீ பாக்கியவான், மாம்சமும் இரத்தமும் இதை உனக்கு வெளிப்படுத்தவில்லை, பரலோகத்திலிருக்கிற என் பிதாவே இதை உனக்கு வெளிப்படுத்தினார்." தாம் எதற்காக இறக்கப் போகிறார்களோ அந்த மனிதர்கள் புரிந்து கொள்ளத் தொடங்கினார்கள் என்பதை இயேசு இப்போது அறிந்திருக்கிறார். வசனம் 21, அப்போதிருந்து, இயேசு தம் சீடர்களுக்கு விளக்கத் தொடங்கினார் என்று கூறுகிறது. அவர் எருசலேமுக்குச் சென்று, மூப்பர்கள், தலைமைக் குருக்கள் மற்றும் நியாயப்பிரமாண போதகர்கள் ஆகியோரால் பல துன்பங்களை அனுபவிக்க வேண்டும்; அவன் கொல்லப்பட்டு மூன்றாம் நாளில் உயிரோடு எழுப்பப்பட வேண்டும் என்று.

அவர் மத்தேயு 17, 20, 21 இல் இதையே கூறினார். மத்தேயு 26 இல் அந்த கடைசி இரவு உணவின் போது, "நான் கொல்லப்படப் போகிறேன்" என்று மீண்டும் அவர்களிடம் கூறினார். அதற்குப் பிறகு கெத்செமனே தோட்டத்தில் முகம் குனிந்து வேறு வழியே இல்லையா என்று கேட்ட அந்தச் சில மணி நேரங்களிலேயே தான் பிறந்தது இந்த விதிக்காகத்தான் என்பதை அறிந்தான். சிலுவைக்காக இயேசு இங்கு வந்தார், அதை அவர் எப்போதும் அறிந்திருந்தார்.

முழு புதிய ஏற்பாடும் அதை பிரதிபலிக்கிறது. "யூதர்கள் அற்புத அடையாளங்களைக் கேட்கிறார்கள், கிரேக்கர்கள் ஞானத்தைத் தேடுகிறார்கள், ஆனால் நாங்கள் சிலுவையில் அறையப்பட்ட கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கிக்கிறோம்: யூதர்களுக்கு இடறல் மற்றும் புறஜாதிகளுக்கு முட்டாள்தனம்" என்று பவுல் கூறினார். (1 கொரிந்தியர் 1:22, 23) "ஏனென்றால், இயேசு கிறிஸ்துவையும் சிலுவையில் அறையப்பட்ட அவரையும் தவிர நான் உங்களுடனே இருந்தபோது வேறொன்றையும் அறியமாட்டேன் என்று தீர்மானித்தேன்." (1 கொரிந்தியர் 2:2) "நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் சிலுவையில் அன்றி நான் ஒருபோதும் மேன்மைபாராட்டாதிருப்பேனாக." (கலாத்தியர் 6:14) அந்த மூன்று அறிக்கைகளையும் நீங்கள் பார்க்கிறீர்களா? பவுல், "எனக்குத் தெரிந்ததெல்லாம் சிலுவையில் அறையப்பட்ட கிறிஸ்துவே" என்றார். பிறகு, "நான் பிரசங்கிப்பதெல்லாம் சிலுவையில் அறையப்பட்ட கிறிஸ்துவே" என்றார். (1 கொரிந்தியர் 1:23) "நான் மேன்மைபாராட்டுவது சிலுவையில் அறையப்பட்ட இயேசு கிறிஸ்துவின் சிலுவையைத்தான்." (கலாத்தியர் 6:14) அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்டதால் "நான் வாழ்வது கிறிஸ்து, இறப்பது லாபம்". (பிலிப்பியர் 1:21)

மக்களே, நீங்கள் பைபிள், புதிய ஏற்பாடு, பவுல் அல்லது பீட்டர் பிரசங்கித்த ஒவ்வொரு பிரசங்கத்தையும் நீங்கள் பார்க்கலாம், அவை ஒவ்வொன்றும் இயேசுவின் சிலுவை மரணம்

மற்றும் உயிர்த்தெழுதலில் கவனம் செலுத்துகின்றன. எனவே பழைய ஏற்பாடாக இருந்தாலும் சரி, புதிய ஏற்பாடாக இருந்தாலும் சரி அல்லது முழு பைபிலாக இருந்தாலும் சரி, சிலுவையே மையமாக உள்ளது.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பிரிட்டிஷ் ராயல் நேவியில் அவர்களின் பெரிய படகோட்டம் கயிற்றின் மையத்தில் ஒரு நீல நிற நூலை நெசவு செய்தது, அது முக்கிய பாய்மரத்தை உயர்த்துவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும், ஏனெனில் அந்த கயிறு தனித்துவமாக இருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்பினர். அவசரகாலத்தில் அதைத் தூக்கிப்பிடிக்கவோ, எதிரியிலிருந்து தப்பிக்கவோ அல்லது புயலைத் தவிர்க்கவோ தேவைப்பட்டால், அதன் நடுவில் நீல நிற நூலைக் கொண்ட கயிற்றைத் தேடினார்கள். சிலுவை அப்படித்தான் இருக்க வேண்டும். இது எப்போதும் தெரியும் மற்றும் எப்போதும் அணுகக்கூடியது. இது இந்த புத்தகத்தில் மட்டுமல்ல, வாழ்க்கையிலும் முக்கிய விஷயம். நாம் செய்யும் எல்லாவற்றின் மையத்திலும் அது இருக்க வேண்டும்; நமது வாழ்க்கை முறையின் மையம், நமது இல்லற வாழ்க்கையின் மையம், நமது வேலை வாழ்க்கை மற்றும் நமது பள்ளி வாழ்க்கையின் மையம். நாம் எப்போதாவது இயேசுவையும் அவருடைய சிலுவையும் மையத்திலிருந்து வெளியே எடுத்தால், எல்லாவற்றையும் இழக்கிறோம்.

"பவர் கேபிள் இங்கே புதைக்கப்பட்டதா?" என்று எழுதப்பட்ட பலகைகளை நீங்கள் எப்போதாவது பார்த்திருக்கிறீர்களா? அதுதான் சிலுவையின் வாசகங்கள். நீங்கள் அந்த பழமொழிகளில் ஒன்றிற்கு வருகிறீர்கள், நீங்கள் தோண்டி எடுக்கிறீர்கள், அங்கே சக்தி இருக்கிறது - அதை புரிந்து கொள்ள நேரம் ஒதுக்கினால், நம் வாழ்வில் முழு சக்தியும் இருக்கிறது. இயேசுவின் இறுதி வார்த்தைகள் "முடிந்தது." (யோவான் 19:30) என்ன முடிந்தது? மனிதகுலம் அனைவரையும் மீட்பதற்கான தெய்வீக திட்டம் முடிந்தது. மனிதனின் மரண பயம் முடிவுக்கு வந்தது. குற்றத்தின் சக்தி முடிந்தது. நாளைய நிச்சயமற்ற நிலை முடிந்தது.

இந்தத் தொடரின் பின்வரும் பாடங்கள், கடவுளின் குமாரன் மனித உருவில் இருந்தபோது செய்த நம்பமுடியாத ஏழு அறிக்கைகள் மீது கவனம் செலுத்தும். உங்களைப் பற்றி எனக்குத் தெரியாது, ஆனால் இயேசு சொன்ன ஏழு வார்த்தைகளை விட சிலுவை என்று நாம் அழைக்கும் அந்த தெய்வீக நாடகத்தின் முழு ஸ்பெக்ட்ரத்திலும் எனக்கு ஆச்சரியமாக எதுவும் இல்லை. நீங்கள் தூக்கிலிடப்படும் வழியில் இருந்தால் என்ன சொல்வீர்கள்? இயேசு பெற்றதைப் போன்ற மெதுவான சித்திரவதையான தண்டனையாக இது இருக்கப் போகிறது என்றால், நீங்கள் சிலுவையில் தொங்கிக்கொண்டிருக்கும்போது என்ன சொல்லத் துணிவீர்கள்?

அந்த சிலுவையில் தாம் சொல்லும் வார்த்தைகளை இயேசு கவனமாக தேர்ந்தெடுத்தார். அவை சில வலிமிகுந்த தியாகிகளால் சொல்லப்பட்ட சீரற்ற சொற்றொடர்கள் அல்ல. அவர் தொங்கவிட்ட அந்த சிலுவையின் ஆழமான அர்த்தத்தைப் பற்றிய சில துப்புகளைப் பெறுவதற்கு அவை கடவுளிடமிருந்து வேண்டுமென்றே செய்யப்பட்ட அறிக்கைகள்.

1. தந்தையே, இவர்களை மன்னியுங்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று அவர்களுக்குத் தெரியாது. (லூக்கா 23:34)
   மன்னிக்கும் வார்த்தைகள் அவை. அந்த உடனடி பார்வையாளர்களுக்கு, ஆனால் அவர்களுக்கு அப்பால் நீண்டது.

2. இன்று நீ என்னுடன் சொர்க்கத்தில் இருப்பாய்.(லூக்கா 23:42, 43)
   இயேசு திருடனிடம் திரும்பி, ஒரு பொதுவான குற்றவாளியிடம் ஏற்றுக்கொள்ளும் வார்த்தைகளைச் சொன்னார், அந்த நாளில் நீங்கள் சொர்க்கத்தில் இருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கும் உலகின் கடைசி நபர். இயேசுவைப் போலல்லாத ஒரு நபர், தான் செய்த குற்றங்களுக்காக அங்கே இருந்தார்.

3. அன்பான பெண்ணே, இதோ உன் மகன், சீடனிடம் (ஜான்), இதோ உன் தாய். (யோவான் 19:25)
ஆறுதல் வார்த்தைகள், அவரது வேதனையின் மத்தியிலும், அழகான ஆறுதல் வார்த்தைகள்.

4. **<u>என் கடவுளே, என் கடவுளே, ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்?</u>**
(மத்தேயு 27:46)
அந்த வார்த்தைகளின் அர்த்தம் என்ன? பிரிவினையின் வார்த்தைகள், ஒரு பயங்கரமான பிரிவு ஆனால் நாம் என்றென்றும் வாழப் போகிறோம் என்றால் ஏற்பட வேண்டிய பிரிவு.

5. எனக்கு தாகமாக இருக்கிறது (யோவான் 19:28)
மனிதநேயத்தின் வார்த்தைகள் இயேசு சில வகையான வெறித்தனமானவர் அல்ல, அவர் உங்களையும் என்னையும் போலவே இருந்தார். அவருக்கு வலித்தது, தாகம் எடுத்தது, பசித்தது, எங்கள் வலியை புரிந்து கொண்டார்.

6. இது முடிந்தது. (யோவான் 19:30)
வெற்றியின் வார்த்தைகள். இதுவரை உச்சரித்த மிகப் பெரிய வார்த்தைகள்.

7. **<u>உமது கைகளில் என் ஆவியை ஒப்படைக்கிறேன்</u>**(லூக்கா 42:36)
இறுதி சரணாகதியின் சிறந்த வார்த்தைகள்.

சிலுவை நம் விசுவாசத்தின் இதயத்தில் உள்ளது. நாம் எதற்காக நிற்கிறோம் என்பதன் மையப் பகுதி அது. ஒரே ஒரு காரணத்தினால்தான் நாம் நம்பிக்கை கொண்ட சமூகமாக ஒன்றுகூட முடியும்.

நான் இந்த வாரம் ஒரு நவீன உவமையைக் கண்டேன், அது பல தனிநபர்களின் நிலையை வெளிப்படுத்தும் என்று நான் பயப்படுகிறேன், மேலும் அந்த விஷயத்தில், பல தேவாலயங்கள். உவமை ஒரு புதிய கட்டிடத்தை எழுப்பிய தேவாலயத்தைப் பற்றி பேசுகிறது. அவர்கள் அதை மிகவும் அழகாக ஆக்கி, பிரசங்கப் பகுதிக்குப் பின்னால், "நாங்கள் சிலுவையில் அறையப்பட்ட கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கிக்கிறோம்" என்று ஒரு பலகையை நிறுவினர். பின்னர் கீழ் மூலையில் அவர்கள் ஒரு சிறிய பானை செடியை வைத்தார்கள், இந்த ஊர்ந்து செல்லும் கொடிகளில் ஒன்று அலங்காரத்திற்காக சுவர் வரை செல்லும். காலப்போக்கில், கொடி வளர ஆரம்பித்தது, அது வளர சபை மெலிதாகத் தொடங்கியது. சிறிது நேரம் கழித்து அது "சிலுவையில் அறையப்பட்டது" என்ற கடைசி வார்த்தையை உள்ளடக்கியது. "நாங்கள் கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கிக்கிறோம்" என்ற அடையாளத்தின் படிக்கக்கூடிய பகுதி மட்டும் காட்டப்பட்டது, நிச்சயமாக போதுமான அளவு சிலுவை இல்லை, எல்லா தேவைகளிலும் இரக்கம் காட்டிய நல்ல சமூக-சார்ந்த இயேசு. ஆனால் கொடி வளர்ந்து கொண்டே இருந்தது, சபை கனிந்தது, சிறிது நேரம் கழித்து, "நாங்கள் பிரசங்கிக்கிறோம்" என்ற வார்த்தைகள் மட்டுமே காட்டப்பட்டன. இறுதியில் அவர்கள் கிறிஸ்துவைப் பற்றி மறந்துவிட்டார்கள். முழு யோசனையும் ஒரு மனித சுவிசேஷம், மனித தேவைகளுக்கு பதிலளிக்கும் மனித மதம், எந்த பதிலையும் தேடுகிறது, ஆனால் குறுக்கு அல்ல. கடைசியாக, "நாம்" என்ற வார்த்தை மட்டுமே எஞ்சியிருக்கும் வரை கொடி வளர்ந்து கொண்டே இருந்தது. நம் வாழ்வில், நாம் இன்னும் சிலுவையில் அறையப்பட்ட கிறிஸ்துவை அறிவிக்க வேண்டும் என்று நான் கடவுளிடம் பிரார்த்தனை செய்கிறேன்.
உங்கள் இருப்பின் மையத்தில் சிலுவை எவ்வளவு இருக்கிறது என்று நீங்கள் ஆச்சரியப்படுகிறீர்கள் என்றால், இந்த மூன்று கேள்விகளுக்கு இன்று உங்கள் இதயத்தில் பதிலளிக்கவும்.

1. சிலுவை உங்களை நன்றியுடன் முழங்காலுக்குக் கொண்டுவருகிறதா? அதற்கு முன் நீங்கள் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து, சொர்க்கத்தின் வாயில்கள் திறந்திருப்பதற்காக கடவுளுக்கு நன்றி கூறுகிறீர்களா?
2. சிலுவை உங்களை குற்றத்திலிருந்து விடுவிக்கிறதா? அல்லது நீங்கள் ஒரு சாக்கு மூட்டையைச் சுமந்து செல்கிறீர்களா; அதைச் செய்ய வடிவமைக்கப்பட்ட வேலையைச் செய்ய அந்தக் குற்றத்தை சிலுவையில் வைக்கவில்லையா?

3. சிலுவை உங்களை தினமும் கடவுளிடம் சரணடையச் செய்கிறதா? - நீங்கள் உங்கள் சிலுவையில் இறந்து கிறிஸ்து உங்களில் வாழ அனுமதிக்கிறீர்களா?

இந்த மூன்று கேள்விகளுக்கும் நீங்கள் விரும்பியபடி இன்று உங்களால் பதிலளிக்க முடியாவிட்டால், இந்தத் தொடரை முடிப்பதற்குள் உங்கள் வாழ்க்கையே மாறியிருக்கும் என்று நம்புகிறேன்.அமேசிங் கிரேஸ் பாடம் #1250 ஸ்டீவ் பிளாட் - பிப்ரவரி 18, 1996

தந்தையே, அவர்களை மன்னியுங்கள்

சிலுவை எழுப்பப்பட்டது, சதை கிழிந்தது, கைகளில் கூர்முனை தொங்கியது, ஒவ்வொரு மூச்சுக்கும் இயேசு உழைத்தார். அவரது உடலில் எரியாத தசை எதுவும் இல்லை. இரத்தமும் வியர்வையும் கலந்த அவனது கண்கள் துடித்தன. அவர் மூன்று வருடங்களாகப் போதித்து வந்தவர்கள் எல்லாம் போய்விட்டார்கள்; ஒரு சில நண்பர்கள் மட்டுமே சிலுவையின் அடிவாரத்தில் நின்றனர். ஓ, ஆனால் கேலி செய்பவர்களும் பழிவாங்குபவர்களும் அங்கே இருந்தார்கள்; "யூதர்களின் ராஜா, கீழே வா. ஹா! சில இரட்சகர்! அவர் மற்றவர்களைக் காப்பாற்றினார், அவர் ஏன் தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியாது?" மங்கலான கண்கள் வழியாக, இயேசு அந்த முணுமுணுப்புக் குமுறலைப் பார்த்தார்; மற்றும் அவரது கண்கள் வானத்தை நோக்கி செல்லட்டும் மற்றும் அவர் ஒரு குறுகிய பிரார்த்தனையை உச்சரித்தார்; "தந்தையே, அவர்களை மன்னியுங்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று அவர்களுக்குத் தெரியாது."

சொல்லுங்கள், அத்தகைய காதல் எங்கிருந்து வருகிறது? அந்த மன்னிப்பின் மூலத்தை எனக்கு விளக்க முடியுமா? அதை எங்களுடன் ஒப்பிடுங்கள். போக்குவரத்து நெரிசலில் யாரேனும் நம்மைத் துண்டிக்கும்போது அல்லது எங்கள் மளிகை வண்டியில் மோதும்போது அல்லது குழந்தைகள் சரியான நேரத்தில் தயாராக இல்லாதபோது நாங்கள் எங்கள் அமைதியை இழக்கிறோம். இயேசுவைப் பாருங்கள். "அப்பா, இவர்களை மன்னியுங்கள், தாங்கள் செய்வது என்னவென்று அவர்களுக்குத் தெரியாது."

தம்மைப் பற்றி ஒரு சிறிய வார்த்தை இருந்தால் இயேசுவை யார் விமர்சித்திருப்பார்கள்? ஒருவேளை, "நான் நிரபராதி, என் உரிமைகள் பற்றி என்ன?" அல்லது, "நிச்சயமாக, நீங்கள் வருந்துவீர்கள்" என்ற ஒரு விமர்சன வார்த்தை கூட பொருத்தமாக இருந்திருக்கும்.இல்லை, அவருடைய வலி மிகக் கடுமையாக இருந்தபோதும், முதன்முறையாக அவர் தனது தந்தையிடமிருந்து பிரிந்து செல்லும் விளிம்பில் நின்றபோதும், யாரைப் பற்றி யோசித்துக் கொண்டிருந்தான்?ஆறு அங்குலக் கூர்முனையைக் கைகளால் போட்டு முகத்தில் துப்பியவர்களின் பாவங்களை நினைத்துக் கொண்டிருந்தான்.

சொல்லுங்கள், அது என்ன வகையான காதல்? அது எங்கிருந்து வருகிறது? உங்களின் தேவைகளை விட வேறொருவரின் தேவைகள் மற்றும் ஆசைகளால் முற்றிலும் நுகரப்படும் அந்த வகையான காதல் உங்களுக்கு இருந்தால் என்ன வகையான திருமணம் உங்களுக்கு இருக்கும்? நாம் ஒருவரையொருவர் அப்படி நேசித்தால் எப்படிப்பட்ட கிறிஸ்தவர்களாக இருப்போம்? அற்பமான விஷயங்களால் நாம் மிகவும் வருத்தப்படுகிறோம், ஆனால் இதற்கு

மாறாக, இயேசு, கற்பனை செய்யக்கூடிய மிகவும் வேதனையான, நியாயமற்ற மற்றும் நியாயமற்ற மரணத்தின் போது, "அப்பா, அவர்களை மன்னியுங்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று அவர்களுக்குத் தெரியாது" என்று ஜெபித்தார். லூக்கா 23:34 இல் அந்த குறுகிய, ஆனால் அழுத்தமான ஜெபம் நமக்காக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இயேசு சிலுவையில் தொங்கியபோது அவருடைய உதடுகளிலிருந்து பதியப்பட்ட ஏழு அறிக்கைகளில் இதுவே முதன்மையானது.

இந்த ஏழு அறிக்கைகள் வெறும் ஏழு அறிக்கைகளை விட அதிகம். அவை ஒரு பெரிய நோட்புக்கில் உள்ள டேப் அல்லது இன்டெக்ஸ் பக்கங்கள் போன்றவை, ஒன்று அல்லது இரண்டு வார்த்தைகள் மட்டுமே, ஆனால் அதன் பின்னால் பல தகவல்கள் புரிந்து கொள்ள காத்திருக்கின்றன. சிலுவையில் உள்ள இந்த வாசகங்கள், "பவர் கேபிள் இங்கே புதைக்கப்பட்டது" என்று குறிப்பிடும் அடையாளம் போன்றது. நீங்கள் கொஞ்சம் தோண்டினால், கற்பனை செய்ய முடியாத இந்த சக்தியின் ஆதாரம் உங்கள் வாழ்க்கைக்காக காத்திருக்கிறது. சிலுவையிலிருந்து வரும் இந்த அறிக்கைகள் இயேசு யார் என்பதை சுருக்கமாகக் கூறுகின்றன. நீங்கள் அவற்றை முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ள முடிந்தால், அவர் சொன்ன எல்லாவற்றின் சுருக்கமான சுருக்கத்தை நீங்கள் புரிந்துகொள்வீர்கள்.

சிலுவையின் மிக அடிப்படையான கூற்று மன்னிப்பு, "அப்பா, அவர்களை மன்னியுங்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று அவர்களுக்குத் தெரியாது." ஆம், அவர் தனது கையில் கூர்முனைகளை வைத்தவர்களுக்காகவும், சட்டவிரோத விசாரணைக்கு தலைமை தாங்கியவர்களுக்காகவும் ஜெபித்துக் கொண்டிருந்தார், ஆனால் எபிரேய கடிதம் தன்னை மீண்டும் சிலுவையில் அறைய வேண்டும் என்று கூறியவர்களுக்காக அவர் ஜெபித்தார்.

கடலில் படகில் இருந்த இரண்டு கூட்டாளிகளின் கதையை நான் கேள்விப்பட்டேன், படகு கீழே சென்றது, ஆனால் அவர்கள் ஒரு லைஃப் ராஃப்டில் செல்ல முடிந்தது, மேலும் அவர்கள் கடலோரக் காவல்படையால் அழைத்துச் செல்லப்படுவதற்கு முன்பு சில மணி நேரம் மிதந்தார்கள். அந்த லைஃப் ராஃப்டில் இருந்த இரண்டு தோழர்களில் ஒருவர் மிகுந்த நன்றியுடன் இருந்தார். அவர் படகின் கேப்டனைப் பாராட்டிக்கொண்டே இருந்தார், மேலும் அவர் ஒவ்வொரு குழு உறுப்பினர்களுடனும் கைகுலுக்கினார். “நன்றி, நன்றி, நன்றி” என்றார். மற்றவர் அமைதியாக இருந்தார். அவர் சொன்னார், "சரி, டாம் உங்களுக்குத் தெரியும், அதை இவ்வளவு பெரிய விஷயமாக்க வேண்டாம்." அவர்கள் கரைக்கு வந்ததும், செய்தி நிருபர் அங்கு இருந்தார், அவர் அந்த முதல்வரைப் பேட்டி கண்டார், அவர் நன்றியுடன் கண்ணீருடன் அழுதார். மற்றவர் பேட்டி எடுக்க விரும்பவில்லை. செய்தியாளர் முதல்வரைப் பார்த்து, "உங்கள் நண்பருக்கு என்ன?" மேலும் அவர், "

சுவாரஸ்யமாக இருக்கிறது, நீங்கள் சொந்தமாக வெளியேறலாம் என்று நினைக்கும் போது நீங்கள் உண்மையில் மீட்கப்படவில்லையா? ஒரு உண்மையான கிறிஸ்தவனின் முதல் குறி, கிறிஸ்துவுக்கு உண்மையாக மாறியவன், தான் ஒரு "போய்விட்டவன்" என்பதை அறிந்தவனே, "நான் கீழே இறங்கிக்கொண்டிருந்தேன், நான் பிடித்துக் கொண்டிருந்தேன் மூன்றாவது விரலை மேலே உயர்த்தி, நான் என் பாவத்தில் மூழ்கியிருந்தேன், இயேசு கிறிஸ்து என்னை இரட்சித்தார்."

வருத்தமான விஷயம் என்னவென்றால், இந்த நிலம் முழுவதும் மற்றும் உலகம் முழுவதும் நூறாயிரக்கணக்கான மக்கள் பீடங்களில் அமர்ந்து, பெருமையாகவும், பெருமையாகவும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதை சத்தமாக சொல்ல மாட்டார்கள், ஆனால் ஆழமாக அவர்கள் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், "நான் சொந்தமாக நன்றாக செய்கிறேன். நான் அந்த படகில் நன்றாக துடுப்பெடுத்தேன்." அந்த பீடங்களில் உட்காராத மற்ற அனைவரையும் அவர்கள் சுற்றிப் பார்க்கிறார்கள், "நான் ஒரு நல்ல பையன், யாரையும் கொன்றதில்லை,

யாரையும் அடிக்க முடியாது, நான் சபிக்க மாட்டேன், நான் புகைபிடிப்பதில்லை, நான் இல்லை. மெல்லாதே, செய்பவர்களுடன் நான் ஓடுவதில்லை." அவர்கள் தாங்களாகவே தங்கள் படகில் எவ்வளவு நன்றாக துடுப்பெடுத்தாடுகிறார்கள் என்பதில் பெருமை கொள்கிறார்கள்.

நான் யாரிடமும் இரண்டு கேள்விகளைக் கேட்க முடியும் மற்றும் அவர்களின் இறையியலைப் பற்றி முழுமையாகக் கற்றுக்கொள்ள முடியும், அவர்கள் இயேசுவைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறார்கள் மற்றும் ஆன்மீக விஷயங்களைப் பற்றி நிறைய கற்றுக்கொள்ள முடியும்.

1. "நீங்கள் சொர்க்கத்திற்கு செல்கிறீர்களா?" அவர்கள், "ஆம், இல்லை, அல்லது நடுவில் எங்காவது-நிச்சயமாக இல்லை, நம்பிக்கை, தெரியாது" என்று கூறுவார்கள். நீங்கள் நிறைய தெரிந்து கொள்ளலாம்.
2. ஆம் என்று பதிலளிப்பவர்களுக்கு, "நீங்கள் எப்படி அங்கு செல்லப் போகிறீர்கள்?" நான் அந்தக் கேள்வியைக் கேட்டபோது 50 சதவீதத்திற்கும் மேலாக நான் கண்டுபிடித்தது, முதல் பதில்: "சரி, எனக்குத் தெரிந்த பலரைப் போலவே நான் நன்றாக இருந்தேன்." அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும்: "நான் அந்தப் படகை கடினமாகத் துடுப்புகிறேன்." நான் பாவிகளின் தலைவன் என்று சொன்ன அப்போஸ்தலனாகிய பவுலுடன் ஒப்பிடுங்கள். 0 துரதிஷ்டசாலி நான், இந்த மரண சரீரத்திலிருந்து என்னை விடுவிப்பவன்."

மன்னிப்பைப் புரிந்துகொண்டதால் பவுல் அப்படிச் சொன்னார். பவுலைப் பற்றி அவர் இரண்டு விஷயங்களை மட்டுமே புரிந்து கொண்டார் என்று கூறப்படுகிறது: அவர் தொலைந்து போனதை அவர் அறிந்திருந்தார், மேலும் அவர் இரட்சிக்கப்பட்டார் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். நீங்கள் அவருடைய நிருபங்களைப் படிக்கும்போது, அவருடைய புரிதல் ஒவ்வொரு வரியிலும் வருகிறது. ஒவ்வொரு உண்மையான கிறிஸ்தவனுக்கும் அதுதான் தெரியும், அவர்கள் தொலைந்து போனதை அவர் அல்லது அவளுக்குத் தெரியும், அவர்கள் அவநம்பிக்கையுடன் இருந்தனர், திடீரென்று யாரோ அவர்களுக்கு உயிர்நாடியை வீசினர்.

"பிதாவே, இவர்களை மன்னியும், தாங்கள் செய்வதை அவர்கள் அறிவார்கள்" என்று இயேசு கூறிய இந்த எளிய ஜெபத்தைக் கவனியுங்கள். அந்த மன்னிப்புக்கு என்ன அர்த்தம்? அது உங்களுக்கும் எனக்கும் எப்படிப் பொருந்தும்? அதன் பண்புகள் என்ன?

1. <u>இயேசு சிலுவையில் செலுத்தி ஜெபித்த மன்னிப்பு வழங்கப்படுகிறது.</u>

"பாவத்தின் சம்பளம் மரணம், ஆனால் தேவனுடைய வரமோ நம்முடைய கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் நித்திய ஜீவன்." (ரோமர் 6:23) அங்கு வேறுபாட்டைக் கேட்டீர்களா? "கூலிக்கு," அதுவே சம்பளம், "மரணமே," அதுவே பாவத்தின் செலுத்தும் "ஆனால் தேவனுடைய வரமோ நம்முடைய கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயேசுவில் நித்திய ஜீவன்." இயேசு சிலுவையில் அளித்த மன்னிப்பைப் பற்றி நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டிய முதல் விஷயம், பரலோக சிம்மாசன அறையிலிருந்து இன்னும் வழங்குவது, அது நாம் சம்பாதிக்காத ஒன்று. அவருடைய கிருபை, அவருடைய மன்னிப்பு ஒரு பரிசு.

நான் அதை விளக்கி, அது ஏன் முக்கியமானது என்பதைக் காட்டுகிறேன். இப்போதே சிந்தித்துப் பாருங்கள், இரட்சிப்பு, சிலுவை அல்லது ஆன்மீகம் என்று நாம் கருதும் விஷயங்கள், செங்குத்தாக கொடுக்கப்பட்டவை, இப்போது உங்களிடம் உள்ள விலைமதிப்பற்ற பூமிக்குரிய பரிசு எது? அது என்ன? உங்களில் சிலர் இது புதிதாகப் பிறந்த குழந்தை என்று சொல்லலாம், அதுவே மிகவும் விலையுயர்ந்த பரிசு. உங்களில் சிலர் ஆரோக்கியமான குடும்பம் என்று சொல்வார்கள், அதுவே மிக விலையுயர்ந்த பரிசு. இரட்சிப்பைத் தவிர, என் மனைவியின் அன்பு எனக்குக் கிடைத்த மிகப் பெரிய பரிசு. ஆனால் நான் சொன்னால், "உனக்குத் தெரியும் அன்பே, நீ என்னை 17 வருடங்களாக நேசித்தாய், அதை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். அந்த அன்பிற்காக நான் உனக்கு பணம் கொடுக்க விரும்புகிறேன். என் கையில் அதிக பணம்

இருந்திருக்க வேண்டும், ஆனால் என்னிடம் சுமார் $1,700 உள்ளது. . இது வரை நீங்கள் என் மீது வைத்திருக்கும் அனைத்து அன்பிற்கும் நான் வருடத்திற்கு சுமார் $100 கொடுக்க முடியும். நான் உங்களுக்கு $1,700 தருகிறேன் நீங்கள் எனக்குக் கொடுக்கும் அன்பிற்காக இங்கிருந்து இன்னும் ஒரு மாதத்திற்கு $25 செலுத்தப் போகிறேன். இப்போது அவள் என்ன செய்வாள் என்று நினைக்கிறீர்கள்?

சரி, முதலில், இது ஒரு நகைச்சுவை என்று அவள் நினைப்பாள். அதாவது, அவள் சிரித்தாள், "என்ன செய்கிறாய்-வா?" பிறகு பிரச்சினையை அழுத்தி, "இல்லை, இல்லை, இதைத்தான் நான் உண்மையில் செய்ய விரும்புகிறேன். அந்த பரிசுக்கு நான் பணம் செலுத்த விரும்புகிறேன்" என்று சொன்னால். நான் முற்றிலும் அபத்தம் போல் அவள் என்னைப் பார்ப்பாள். மக்களே, அது அபத்தமானது, ஏனென்றால் பரிசு என்பது நீங்கள் வாங்கக்கூடிய ஒன்றல்ல. நீங்கள் சம்பாதிக்கக்கூடிய ஒன்று அல்ல. உங்களால் முடிந்தால், அது பரிசு அல்ல; அது சம்பளமாக, கூலியாக மாறும்.

ரோமர் 6:23 ஐ மீண்டும் படியுங்கள், "கூலிக்கு..." சம்பளம் பாவத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது, அது மரணம், "ஆனால் கடவுளின் பரிசு இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலம் நித்திய ஜீவன்." அந்த இரண்டையும் எத்தனை மில்லியன் மக்கள் தலைகீழாக மாற்றுகிறார்கள் என்பது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. தங்களுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு, அவர்கள் இறக்கப் போகும் ஆன்மீக மரணம், ஒரு மோசமான இடைவேளை அல்லது ஒரு வேடிக்கையான கடவுளின் அசைவு, கேப்ரிசியோசிஸ் மற்றும் அவர்கள் பெறப் போகும் இரட்சிப்பை அவர்கள் நாளுக்கு நாள் சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். ஏனென்றால் அவர்கள் எவ்வளவு நல்லவர்கள். அவர்கள் அதை சரியாக தலைகீழாக மாற்றியுள்ளனர். நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு பாவத்தின் மூலமும் நாம் சம்பாதிக்கும் பொருள் நரகமாகும். பரிசு மன்னிப்பு.

நீங்கள் ஒரு பரிசைப் பெறும்போது என்ன செய்வீர்கள்? நீங்கள் "நன்றி" என்று கூறி நன்றியுடன் செயல்படுகிறீர்கள். பெரிய பரிசு, நீண்ட மற்றும் நீங்கள் நன்றியுடன் செயல்பட. பரிசுக்கு பணம் செலுத்த முயற்சிப்பதன் மூலம்:

a. <u>கொடுப்பவரை அவமதிக்கிறீர்கள்</u>.மன்னிப்புக்கான பரிசை நாம் செலுத்த முயற்சித்தால் கடவுள் அவமதிக்கப்படுகிறார், ஏனென்றால் நாம் அவரை ஒரு கூலிக்குக் குறைக்கிறோம். அவரை விற்பனை எழுத்தராகக் குறைக்கிறோம். அன்பைப் பண்டமாற்று முயற்சியால் நாம் அவரை விபச்சாரம் செய்கிறோம், கடவுள் அதற்குக் குறைய மாட்டார். அவர் அதற்கு கடுமையாக எதிர்வினையாற்றுகிறார் மற்றும் அவர் எப்போதும் இருக்கிறார். உண்மையில், பரிசேயர்களைப் பற்றி அதுதான் இயேசுவை மிகவும் கோபப்படுத்தியது. அவர்கள் தங்கள் இரட்சிப்புக்கு பணம் செலுத்துவதாக நினைத்தார்கள். சம்பாதித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். என்று இன்று சிலர் நினைக்கிறார்கள்.

   அடைவதற்கும் பிராயச்சித்தத்திற்கும் வித்தியாசம் உள்ள உலகம். அடைதல் என்பது நீங்கள் அடைய உழைக்கும் ஒன்று. பரிகாரம் என்பது உங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட ஒன்று. பிராயச்சித்தம் என்ற வார்த்தையின் அர்த்தம், தன்னால் செலுத்த முடியாத கடனை அடைப்பது. இயேசு பரிகாரம் செய்தார். நம்முடைய சொந்த குழப்பத்திலிருந்து நாம் வெளியேற முடியாது என்பதை மகனாகிய கடவுள் அறிவார். எனவே, அவர் தன்னை ஒரு பலியாக ஒப்புக்கொடுத்தார், அந்த சிலுவையில் அவர் மன்றாடுகிறார்: "அப்பா, அவர்களை மன்னியுங்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று அவர்களுக்குத் தெரியாது."

   ஓ, ஆனால் மனித ஆவி, அதை அடைவதன் மூலம் காப்பாற்ற விரும்புகிறது. ஏனென்று உனக்கு தெரியுமா? பிராயச்சித்தத்தால் இயங்காத பாவம் கறை படிந்த உலகில் நாம்

வாழ்வதால், அது அடைவதன் மூலம் இயங்குகிறது. இந்த பழைய முழக்கங்களுக்கான பதில்களை நாம் அறிவோம், "இலவசம் என்று எதுவும் இல்லை? மதிய உணவு?" மற்றும் "நம்பர் ஒன்னைக் கவனியுங்கள்!" நிச்சயமாக, நாம் அனைவரும் அறிந்திருக்கிறோம், அதுதான் உலகம் இயங்குகிறது, எனவே நம்முடைய சொந்த நல்ல செயல்களால் நம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள விரும்புகிறோம். அந்தத் தத்துவம் உள்ளவரிடம் நான் கேட்கும் கேள்வி என்னவென்றால், இரட்சிக்கப்படுவதற்கு எத்தனை நல்ல செயல்கள் தேவை? ஒதுக்கீடு என்ன? தரநிலை என்ன? நீங்கள் பரிசுக்கு பணம் செலுத்த முயற்சிக்கும்போது கொடுப்பவரை அவமதிக்கிறீர்கள்.

b. <u>நீங்கள் ஒரு வணிக உறவை உருவாக்குகிறீர்கள்</u>. நான்நீங்கள், "இதோ, இதை எனக்குக் கொடுங்கள், நான் அதைத் தருகிறேன்" என்று சொன்னால். அது ஒரு பரிமாற்றம், ஒரு பரிமாற்றம், ஒரு வர்த்தகம், ஒரு வணிக பரிவர்த்தனை. நீங்கள் கடவுளின் பரிசைத் திருப்பிச் செலுத்த முயலும்போது, தந்தை/குழந்தை உறவை முதலாளி/பணியாளர் உறவாகக் குறைக்கிறீர்கள், அது கடவுள் விரும்புவதைவிட மிகக் குறைவு.

அதை விளக்குகிறேன். நான் இதுவரை பார்த்திராத சிகாகோவில் உள்ள ஒருவருக்கு ஒவ்வொரு மாதமும் அடமானம் செலுத்துகிறேன். அவன் அல்லது அவள் என்னை பார்த்ததில்லை. இப்போது எங்களுக்கு உறவு இருக்கிறதா? ஆம். எனக்கு குடல் அழற்சி இருந்தால் அவர் கவலைப்படுவாரா? அல்லது என் திருமணம் பிரச்சனையில் சிக்க ஆரம்பித்தால்? இல்லை! அவர்கள் கவலைப்படுவதெல்லாம் அவர்களுடையதைப் பெறுவதுதான். இது ஒரு உறவு, ஆனால் அது ஆழமற்றது. காகிதத்தில் தான் இருக்கிறது. "இப்போது நான் இதைச் செய்வேன், நீங்கள் எனக்கு சொர்க்கத்தைக் கொடுங்கள்" என்று நான் கடவுளுடன் ஒரு ஒப்பந்த ஒப்பந்தத்திற்கு வந்தால், நான் கடவுளுடன் ஒரு வணிக உறவை உருவாக்குகிறேன். அவர் என் தந்தையாக இருக்க விரும்புகிறார், என் முதலாளி அல்ல. அவர் என்னை நேசிக்கவும், என்னை குளிப்பாட்டவும், ஒரு சரியான அப்பாவைப் போல என்னை மன்னிக்கவும் விரும்புகிறார். அதைத்தான் அவர் விரும்புகிறார்.

c. நீங்கள் ஒரு பரிசுக்கு பணம் செலுத்த முயற்சிக்கும்போது, அது உங்கள் சொந்த தவறான புரிதலை வெளிப்படுத்துகிறது. உங்களிடம் கருத்து இல்லை. மன்னிப்பு வழங்கப்படுகிறது.

2. <u>மன்னிப்பு என்று இயேசு கெஞ்சியது மற்றும் வழங்கியது தீவிரமானது</u>.

இது தீவிரமானது, தீவிரமானது மற்றும் அசாதாரணமானது. பரிசு ஒரு தீவிர மாற்று ஆகும். "ஏனெனில், பாவம் செய்யாதவனைக் கடவுள் நமக்காகப் பாவமாக்கினார். (2 கொரிந்தியர் 5:21) இது பைபிளில் எனக்கு மிகவும் பிடித்த வசனம், ஏனென்றால் சிலுவை எதைப் பற்றியது என்பதை அது சொல்கிறது. 2 கொரிந்தியர் 5:21ல் அவர் யார்? அது யாரென்று உங்களுக்கே தெரியும். அது இயேசு, சரியா? இயேசுவை அவருக்காக வைத்து மீண்டும் சொல்கிறோம். "ஏனென்றால், பாவமில்லாத இயேசுவை தேவன் நமக்காகப் பாவமாக்கினார், இதனால் நாம் இயேசுவில் தேவனுடைய நீதியாக மாறுவோம்."

ஒரு உவமையாக நீங்கள் ஒரு நாள் தீர்ப்பில் நிற்கிறீர்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். கடவுள் கூறுகிறார் "நீங்கள் எத்தனை பாவங்கள் செய்தீர்கள்?" நீங்கள் குனிந்த தலையுடன், "ஓ பல இல்லை. ஆண்டவரே." அவர் கூறுகிறார், "சரி, மிகவும் கடினமாக சிந்தியுங்கள்." "சரி, ஒரு முறை நான் தெருவில் இருக்கும் பெண்ணுக்கு உதவவில்லை, மற்றொரு முறை, நான் என் அப்பா மற்றும் அம்மாவை நான் மதிக்கவில்லை. மேலும் நான் ..." என்று அவர் கூறினார். புத்தகங்கள்." உங்கள் வாழ்க்கையின் புத்தகம் திறக்கப்பட்டது, அது பாவத்தால் கறைபட்டுள்ளது. நீங்கள் செய்த அல்லது சொன்ன அனைத்தும், உங்கள் நல்ல செயல்கள் மற்றும் உங்கள் பாவங்கள் அங்கு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. நீங்கள் உண்மையில் யாரும் அதைப் பார்க்க விரும்பவில்லை. திடீரென்று இயேசு நடந்து வந்து, பனி போல சுத்தமாகவும் வெண்மையாகவும் உங்கள் அருகில் நிற்கிறார். பாவம் இல்லாதவனைப் பாவம் செய்யும்படி கடவுள் படைத்தார் என்பதை நினைவில் வையுங்கள். நீங்கள் எப்படி கிறிஸ்தவர் என்பதை

அறிய விரும்புகிறீர்களா? நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் தந்தையின் முன் பார்க்கப் போகிறாயா? இயேசு தம்முடைய இரத்தத்தால் உங்களைச் சுத்திகரித்து, அவருடைய உயிரை உங்களுக்காக மாற்றாவிட்டால், அது அசிங்கமாக இருக்கும், வரவேற்கப்படாது. அவருடைய இரத்தம் உங்களைச் சுத்திகரித்து, நீங்கள் அவரில் நிலைத்திருந்தால், உங்கள் எல்லா பாவங்களையும் தாங்கிக்கொண்டு இயேசு அங்கே நிற்பார். இது ஒரு தீவிர மாற்று ஆகும்.

3. <u>மன்னிப்பு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது</u>.

இது தற்செயலான அல்லது தற்செயலான நிகழ்வு அல்ல; இது ஒரு நித்திய திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகும். நான் வளரும்போது, இந்த உவமை சிலுவைக்கு அதிகம் பயன்படுத்தப்பட்டதைக் கேள்விப்பட்டேன். ஒருவேளை நீங்கள் கேட்டிருக்கலாம். பாலத்தின் குறுக்கே ரயில்கள் செல்ல அனுமதிக்கும் இயந்திரப் பாலத்தை இயக்கிய ஒரு நண்பரின் கதை, ஆனால் சில நேரங்களில் கப்பல்கள் கீழே உள்ள நதியைக் கடந்து செல்லும். ஒரு முறை பாலம் திரும்பியது, ஆனால் திடீரென்று ஒரு வார்த்தை வந்தது, ரயில் வருவதை அவர் கேட்கிறார். மேலும் அவர் அந்த பாலத்தை மீண்டும் வரிசையில் நகர்த்த வேண்டும், இதனால் பயணிகள் அதை கடந்து செல்ல முடியும் மற்றும் அழிக்கப்படக்கூடாது. ஆனால் பிரச்சனை என்னவென்றால், அவர் தனது சிறிய மூன்று வயது மகனை வேலைக்கு அழைத்து வந்திருந்தார். மகன் அவனிடமிருந்து விலகி ஜூனியரைத் தேடினான், அவன் பாலத்தின் பொறிமுறையில் கீழே இருந்தான், கியர்களில், சிறுவன் கியர்களில் விளையாடிக் கொண்டிருந்தான், இப்போது சில நிமிடங்களில், கீழே சென்று பையனை அழைத்து வந்து பாலத்தை மூட அவருக்கு நேரமில்லை. ரயிலையும் நூற்றுக்கணக்கான பயணிகளையும் காப்பாற்றுவது அல்லது சுவிட்சை எறிந்துவிட்டு தனது மகனை நசுக்குவது அவருக்கு விருப்பம். அந்த முடிவால் வேதனையடைந்த அவர் சுவிட்சை எறிந்தார். நம்முடைய தேவன் தம்முடைய குமாரனை சிலுவையில் கொடுத்தார், அதனால் அவரிடம் வரும் அனைவரும் மன்னிக்கப்பட்டு இரட்சிக்கப்படுவார்கள்.

இப்போது அது ஒரு சக்திவாய்ந்த எடுத்துக்காட்டு, ஆனால் அதில் ஒரு முக்கிய பகுதி சரியாக இல்லை. இது துல்லியமற்றது. தவறு எங்கே என்று உங்களால் கண்டுபிடிக்க முடியுமா என்று பாருங்கள். "இஸ்ரவேல் ஜனங்களே, இதைக் கேளுங்கள், நாசரேத்திலுள்ள இயேசு உங்களுக்குத் தெரிந்தபடி, தேவன் அவர் மூலமாக உங்களுக்குள்ளே செய்த அற்புதங்களாலும், அற்புதங்களாலும், அடையாளங்களாலும் தேவனால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒரு மனிதர். இந்த மனிதன் கடவுளின் திட்டமிட்ட நோக்கத்தாலும், முன்னறிவித்தாலும் உன்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டான்; நீங்கள், பொல்லாதவர்களின் உதவியால், அவரை சிலுவையில் அறைந்து கொன்றீர்கள்." (அப்போஸ்தலர் 2:22-23)

என் வாழ்நாள் முழுவதும் நான் கேட்ட உவமையின் தவறு என்ன? அது இங்கே உள்ளது. சிலுவை, ஆலையில் அமர்ந்திருக்கும் பொறியாளர் போலல்லாமல், உலகமே கட்டுப்பாட்டை மீறிச் சுழல்வதைப் பார்த்த சில திருச்சபை பொறியாளர்களால் சிலுவை முழங்காலில் இல்லை. சிலுவை அசல் வரைபடத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. ஏவாளின் பற்கள் பழத்தில் மூழ்கிய நிமிடமே திட்டம் செயல்பாட்டில் இருந்தது. இயேசு இந்த பூமிக்கு வந்தபோது, பிறக்கும்போது அல்லது சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கு முன்பு அது இருந்தது. அவன் எடுத்து வைக்கும் ஒவ்வொரு அடியிலும் சிலுவையின் நிழல் நெருங்கி வந்தது.

அவருடைய சிலுவை வெட்டப்படும் மரமாக மாறிய விதையில் ஜீவனைப் போட்டவர் இயேசு என்று நீங்கள் எப்போதாவது நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்களா? இரும்புத் தாதுவை பூமியில் போட்டவர் இயேசு தானா? தாயின் வயிற்றில் யூதாஸ் என்று பெயரிடப்படும் கருவுக்கு உயிர் கொடுத்தவர் இயேசு, வெளியே வந்து அவரைக் காட்டிக் கொடுப்பது யார்? (கொலோசெயர் 1:15-16)

உங்கள் சொந்த மரணதண்டனையை திட்டமிடுவது எப்படி இருந்தது? எனக்குத் தெரியாது, எனக்கு எந்த யோசனையும் இல்லை, ஆனால் அது ஒரு விபத்து அல்ல. அவனுடைய மணமகள்

வெண்ணிற ஆடை அணிந்து பரலோகத்தில் என்றென்றும் வாழ்வதற்கு ஒரே வழி அவளின் பாவங்களுக்காக அவனே மரித்தால் மட்டுமே என்பதை அவன் ஆரம்பத்திலிருந்தே அறிந்திருந்தான் என்பதை நான் அறிவேன். மக்களே, அவர் அங்கேயே தொங்கப் போகிறார் என்பதை எப்பொழுதும் அறிந்திருந்தும் அவர் ஏன் அந்த சிலுவையிலிருந்து கீழே பார்க்க முடியும் என்பதை நான் நன்றாகப் புரிந்துகொண்டேன்: "அப்பா, அவர்களை மன்னியுங்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று அவர்களுக்குத் தெரியாது." அன்பின் தோற்றம் கொண்ட சொர்க்கத்தின் சிம்மாசன அறையிலிருந்து அந்த பிரார்த்தனை வந்ததை நீங்கள் காண்கிறீர்கள். சிலுவை மற்றும் மன்னிப்பு தற்செயலானது அல்ல. அவர்கள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டனர்.

4. மன்னிப்பு என்பது தொடர்ச்சியானது.

இயேசுவின் இந்த ஒரு வாக்கிய ஜெபத்தைப் பற்றி நான் உங்களுக்கு சுவாரஸ்யமான ஒன்றைச் சொல்கிறேன்: "அப்பா, அவர்களை மன்னியுங்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று அவர்களுக்குத் தெரியாது." வினைச்சொல்லின் அபூரண காலம் பயன்படுத்தப்படுகிறது, இது கடந்த காலத்தில் மீண்டும் மீண்டும் செயலைக் குறிக்கிறது. வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதென்றால், இன்னும் சொல்லப்போனால், மொழிபெயர்ப்பு இயேசு, "பிதாவே, இவர்களை மன்னியுங்கள், அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று அவர்களுக்குத் தெரியாது" என்று சொல்லிக்கொண்டே இருந்தார். அதைப் பார்க்க முடியுமா? "அப்பா, அவர்களை மன்னியுங்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று அவர்களுக்குத் தெரியாது" என்று ஒவ்வொரு அறிக்கைக்கும் இடையில் அவர் ஆறு மணி நேரம் முழுவதும் முணுமுணுப்பதை நான் பார்க்கிறேன்.

எவ்வளவு பொருத்தமானது, ஏனென்றால் அவருடைய தியாகம் ஒருமுறைதான் என்றாலும், அந்த சிலுவையிலிருந்து வரும் மன்னிப்பு நிரந்தரமானது. எபிரெயர் 9:26 கூறுகிறது, "கிறிஸ்தவர்களை அவர் வெளிச்சத்தில் நடப்பது போல நாமும் ஒளியில் நடந்தால், ஒருவரோடொருவர் ஐக்கியப்பட்டிருப்போம், இயேசுவின் இரத்தம் சகல பாவங்களையும் நீக்கி நம்மைச் சுத்திகரிக்கும்." (1 யோவான் 1:7) "எல்லாம்" என்ற வார்த்தை எனக்கு மிகவும் பிடிக்கும், இல்லையா? ஒரு சிறிய கசப்பான வார்த்தை, ஆனால் அது மிகவும் பொருள் - எல்லா பாவங்களிலிருந்தும் நம்மை சுத்தப்படுத்துகிறது - ஞானஸ்நானத்தில் கிறிஸ்துவிடம் வருவதற்கு முன்பு நாம் செய்த பாவங்கள் அனைத்தும், நாம் வெளிச்சத்தில் நடந்தால் நம் பாவங்கள் அனைத்தும்.

இரண்டு வசனங்களுக்குப் பிறகு, "நம்முடைய பாவங்களை நாம் அறிக்கையிட்டால், அவர் உண்மையுள்ளவர், நீதியுள்ளவர், நம்முடைய பாவங்களை மன்னித்து, எல்லா அநியாயங்களிலிருந்தும் நம்மைச் சுத்திகரிக்கிறார்." (1 யோவான் 1:9) பின்னர் இரண்டு வசனங்களை ஜான் கூறுகிறார், "என் குழந்தைகளே, நீங்கள் பாவம் செய்யாதபடிக்கு இவைகளை உங்களுக்கு எழுதுகிறேன். ஆனால் யாராவது பாவம் செய்தால் ... நீதியுள்ள இயேசு கிறிஸ்து ஒரு வழக்கறிஞராக இருக்கிறார். எங்கள் பாவங்களுக்காக." (1 யோவான் 2:1) நாம் இயேசுவின் அன்பிலும் சித்தத்தின்படியும் நடக்கத் தயாராக இருந்தால், அவருடைய விருப்பத்திற்குக் கலகம் செய்யாமல், பாவத்தை வளர்த்து, அதை ஏதோ ஒரு அறையில் மறைக்க முயற்சித்தால், நீங்கள் ஒரு கிறிஸ்தவராகப் பார்க்க விரும்புகிறேன். கடவுளிடமிருந்து, ஆனால் அதற்கு பதிலாக வெளிப்படையாக எங்கள் குறைபாடுகள் மற்றும் தவறுகளை ஒப்புக்கொள்கிறோம், பின்னர் நாம் தொடர்ந்து மன்னிக்கப்படுகிறோம். நாம் சுத்தமாகவும் வெள்ளையாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக தினமும் கழுவி வருகிறோம். பிறகு கடவுள் என்னை உள்ளே அனுமதித்தார்.

5. <u>மன்னிப்பு முன்மாதிரியானது, பின்பற்றப்பட வேண்டிய ஒரு மாதிரி</u>.நம்மைச் சுற்றியுள்ளவர்களை மன்னிக்க இயேசு நமக்கு அதிகாரம் அளிக்கிறார். "ஒருவருக்கொருவர் தயவாகவும் இரக்கத்துடனும் இருங்கள், கிறிஸ்துவுக்குள் கடவுள் உங்களை மன்னித்தது போல,

ஒருவருக்கொருவர் மன்னியுங்கள்." (எபேசியர் 4:32) மற்றவர்களிடம் மன்னிக்கும் வாழ்க்கை வாழ்வதற்கான திறவுகோல், அந்த சிலுவையிலிருந்து உருவாகும் உங்கள் சொந்த மன்னிப்பை உணர்ந்துகொள்வதாகும். மன்னிப்பவர்கள் மன்னிக்கப்பட்டவர்கள். விதிவிலக்குகள் இல்லை.

பின்வரும் அக்ரோஸ்டிக், கடவுளின் அருளைப் பரிசாக நினைவுபடுத்த உதவும்.

ஜி-இவன்
ஆர்-அடிகல்
ஏ-வரிசைப்படுத்தப்பட்டது
தொடர்ச்சியான
மின் முன்மாதிரி

அந்த சிலுவைக்கு வரும்போது அந்தப் பரிசை ஏற்றுக்கொள்கிறோம். எப்படி என்று வேதம் சொல்கிறது. கடவுள் நம்மை மலையில் ஏறவோ மாரத்தான் ஓடவோ செய்யவில்லை. அவர் எங்களிடம் சொல்வது என்னவென்றால், நீங்கள் கிறிஸ்து மீது நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும், விசுவாசத்தில் அந்த சிலுவைக்கு வாருங்கள், இயேசு, மாம்சத்தில் கடவுள், உங்களுக்காக அந்த சிலுவையில் இறந்தார் என்று நம்புங்கள், இந்த நம்பிக்கையை மனிதர்களுக்கு முன்பாக ஒப்புக்கொண்டு, உங்களுக்காக இறக்க வேண்டும். பாவங்கள் மற்றும் நீர் ஞானஸ்நானத்தில் அவருடன் புதைக்கப்பட வேண்டும், அந்த நேரத்தில் நான், கடவுள், கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தால் கழுவப்பட்ட பாவத்திலிருந்து விடுபட்ட ஒரு புதிய வாழ்க்கையை உங்களுக்கு வழங்குவேன்.அற்புதமான கிரேஸ் பாடம் #1251 ஸ்டீவ் பிளாட் பிப்ரவரி 25, 1996

மன்னிக்கும் சக்தி

"குற்றவாளிகளான மற்ற இரண்டு பேரும் அவருடன் தூக்கிலிடப்பட்டனர். அவர்கள் மண்டை ஓடு என்ற இடத்திற்கு வந்தபோது, அங்கே அவரை சிலுவையில் அறைந்தார்கள், குற்றவாளிகளுடன் - ஒருவரை அவரது வலதுபுறம், மற்றொருவர் இடதுபுறம். இயேசு 'அப்பா, இவர்களை மன்னியுங்கள், அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று அவர்களுக்குத் தெரியாது' என்றார். சீட்டுப்போட்டு அவனுடைய வஸ்திரங்களைப் பங்கிட்டுக்கொண்டார்கள், ஜனங்கள் பார்த்துக்கொண்டு நின்றார்கள், அதிபதிகள் அவனைப் பார்த்து ஏளனஞ்செய்தார்கள். படைவீரர்களும் வந்து அவனை ஏளனமாகப் பார்த்து, திராட்சரசக் காடியைக் கொடுத்து, 'நீ யூதர்களின் அரசனானால் உன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்' என்றார்கள். அவருக்கு மேலே ஒரு எழுத்துப்பூர்வ அறிவிப்பு இருந்தது, அதில் எழுதப்பட்டது: இது யூதர்களின் ராஜா, அங்கு தொங்கவிட்ட குற்றவாளிகளில் ஒருவர், அவரை அவமதித்தார்: 'நீங்கள் கிறிஸ்து அல்லவா? உங்களையும் எங்களையும் காப்பாற்றுங்கள்!' ஆனால் மற்ற குற்றவாளி அவரைக் கண்டித்தார். நீங்கள் ஒரே தண்டனையின் கீழ் இருப்பதால், நீங்கள் கடவுளுக்கு பயப்படவில்லையா? நாங்கள் நியாயமான முறையில் தண்டிக்கப்படுகிறோம், ஏனென்றால் நம் செயல்களுக்குத் தகுதியானதைப் பெறுகிறோம். ஆனால் இந்த மனிதன் எந்தத் தவறும் செய்யவில்லை.' பிறகு, 'இயேசுவே, நீர் உமது ராஜ்யத்திற்கு வரும்போது என்னை நினைவுகூரும்' என்றார். இயேசு அவனுக்குப் பதிலளித்தார், 'உண்மையாகவே நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், இன்று நீங்கள் என்னுடன் பரதீஸில் இருப்பீர்கள்' (லூக்கா 23:32)

சிலுவையில் அறையப்படும் காட்சியைச் சுற்றிப் பார்க்கும்போது, எந்த கதாபாத்திரத்தை நீங்கள் மிக எளிதாக அடையாளம் கண்டுகொள்கிறீர்கள்? நீங்கள் அவர்களின் முகங்களைப் பார்க்கும்போது உங்களைப் பற்றி ஏதாவது நினைவூட்டுகிறதா? உங்களில் சிலருக்கு அந்த பதில் பீட்டராக இருக்கலாம். நீங்கள் விசுவாசத்தின் அறிக்கைகள் மற்றும் வாக்குறுதிகளை செய்கிறீர்கள், அவை குறைவதற்கு மட்டுமே. நீங்கள் குற்ற உணர்ச்சியுடனும் விரக்தியுடனும் மல்யுத்தம் செய்துகொண்டிருக்கலாம். ஒருவேளை, நீங்கள் பிலாத்துவை அடையாளம் கண்டுகொள்ளலாம். பிலாத்துவைப் பற்றி யோசித்துப் பாருங்கள், அங்குள்ள முக்கிய

வார்த்தை, "கிட்டத்தட்ட", இல்லையா? அவர் கடவுளின் குமாரனை "கிட்டத்தட்ட" விடுவித்தார். அவர் "கிட்டத்தட்ட" சரியானதைச் செய்தார். ஒருவேளை உங்கள் வாழ்க்கை "கிட்டத்தட்ட" என்ற வார்த்தையில் மூடப்பட்டிருக்கலாம். நீங்கள் "கிட்டத்தட்ட" ஒரு கிறிஸ்தவராக மாறிவிட்டீர்கள். நீங்கள் "கிட்டத்தட்ட" உண்மையுள்ள வாழ்க்கையை வாழ்ந்தீர்கள். நீங்கள் "கிட்டத்தட்ட" ஒரு ஒழுக்கமான இருப்பு வாழ்ந்தீர்கள்.

ஒருவேளை நீங்கள் மேரியை அடையாளம் காணலாம். ஆண் மற்றும் பெண், உண்மையுள்ள, விசுவாசமான, உண்மை, சில நேரங்களில் சோகமான அல்லது சில சமயங்களில் குழப்பமான மேரிகள் நிறைய இருப்பதாக நான் நினைக்கிறேன். அல்லது, ஒருவேளை யாரோ ஜானை அடையாளம் கண்டுகொண்டிருக்கலாம். நீங்களும் இருக்கிறீர்கள், ஆனால் நீங்கள் பயந்தவர், அமைதியாக இருக்கிறீர்கள், பயப்படுகிறீர்கள். இந்த இடத்திற்கு வெளியே, நீங்கள் இயேசுவின் சீடர் என்பதை அறிந்தவர்கள் யாரும் இல்லை.

சிலுவையில் அறையப்படுவதைச் சுற்றியுள்ள முழு கதாபாத்திரங்களையும் நீங்கள் பார்க்கும்போது, யாரை நீங்கள் அடையாளம் காண்கிறீர்கள். அந்தக் கதாபாத்திரங்கள் அனைத்திற்கும் மத்தியில், கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கும் நாம் ஒவ்வொருவரும் அடையாளம் காணக்கூடிய ஒருவர் இருப்பதாக நான் உங்களுக்கு பரிந்துரைக்கிறேன். அவர்தான் எங்கள் படிப்பில் கவனம் செலுத்துகிறார். நீங்கள் இதை விரும்ப மாட்டீர்கள், ஆனால் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாங்கள் அனைவரும் சிலுவையில் அறையப்பட்ட வஞ்சகத்தை அடையாளம் காண்கிறோம். அவரைப் போலவே, நீங்களும் இயேசுவின் அருகில் சிலுவையில் தொங்குகிறீர்கள். அவரைப் போலவே, நீங்கள் நம்பிக்கையுடன் பார்த்து, கற்பனை செய்ய முடியாத கோரிக்கையை சாத்தியமாக்கியுள்ளீர்கள். அவரைப் போலவே, நீங்கள் பவுல் "விவரிக்க முடியாத பரிசு" என்று அழைத்ததைப் பெற்றுள்ளீர்கள்.

சிலுவையில் அறையப்பட்ட திருடன் பற்றிய காட்சி நமக்கு என்ன சொல்கிறது? அது நமக்கு என்ன காட்டுகிறது? இரண்டு அடிப்படை விஷயங்கள், ஆனால் அவை இரண்டும் ஒரு மனிதன் கற்றுக் கொள்ளக்கூடிய மிக முக்கியமான பாடங்கள். ஒரு நபரின் அளவிட முடியாத மதிப்பு மற்றும் கடவுளின் அன்பின் அளவிட முடியாத ஆழம். இது ஒரு அழகான கதை, பல வழிகளில் இது ஒரு மர்மமான கதை. பல தலைமுறைகளாக, சிலுவையில் அறையப்பட்ட வஞ்சகரின் கதை இன்று கடவுளின் கிருபையை எவ்வாறு ஏற்றுக்கொள்கிறார், ஒருவர் எவ்வாறு கிறிஸ்தவராக மாறுகிறார் என்பது பற்றி சிலருக்கு ஒரு சர்ச்சையாக இருந்து வருகிறது. மக்களே, அது அந்த நோக்கத்திற்காக பதிவு செய்யப்படவில்லை. கடவுள் எப்பொழுதாவது தம் சபையை நிறுவுவதற்கு முன்பு, கிறிஸ்தவர்கள் இருப்பதற்கு முன்பே இது நடந்தது. பைபிளின் வேறு எந்தப் பக்கத்தையும் போல, அந்த இரண்டு சக்திவாய்ந்த பாடங்களை நமக்குக் காண்பிப்பதற்காகவே, கதை வரலாற்றில் இறங்கியதற்கான காரணம்: ஒரு நபரின் அளவிட முடியாத மதிப்பு மற்றும் கடவுளின் அன்பின் அளவிட முடியாத ஆழம்.

சிலுவையில் இயேசு கூறிய ஏழு கூற்றுகள், அவரது முழு வாழ்க்கையையும், பணியையும், தாவல்கள் அல்லது ஒரு பெரிய நோட்புக்கில் ஒரு அட்டவணைப் பக்கம் போன்றவற்றை சுருக்கமாகக் கூறுகின்றன. நீங்கள் திரும்பி ஒவ்வொரு சிறிய தாவலுக்குப் பின்னும் ஒரு தொகுதி அளவைக் கண்டறிகிறீர்கள்.

1. ஒரு நபரின் அளவிட முடியாத மதிப்பு.

இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்ட அந்த வஞ்சகனை எப்படி நடத்துகிறாரோ அப்படித்தான் அவர் தனது ஊழியத்தின் மூலம் மக்களை நடத்துவதை நாம் காண்கிறோம். அந்த மக்கள் ஆதரவற்றவர்கள் மற்றும் அவரை நம்பிக்கையுடன் பார்க்கிறார்கள். உதாரணமாக, அவர் மலைப்பிரசங்கத்தை வழங்குவதில் இருந்து இறங்கி வந்தபோதும் அதே அக்கறையையும் அருளையும் காட்டினார். மத்தேயு தனது நற்செய்தி 8 ஆம் அத்தியாயத்தில், அவர் ஒரு குழுவைச் சுற்றி வளைத்துக்கொண்டு பேசிக் கொண்டிருந்தார், திடீரென்று அந்தக் குழு ஒளியின்

கதிர்களைக் கண்ட கரப்பான் பூச்சிகளைப் போல சிதறியது. யாரோ ஒருவர் நுரையீரலின் உச்சியில், "தொழுநோயாளி" என்று கத்துகிறார். அங்கு அவர் மனிதநேயத்தின் திரளாக, நடந்து செல்லும் காயமாக, சீழ்பிடித்த புண், கை இல்லாமல் இருக்கலாம், மூக்கு இல்லாமல் இருக்கலாம். நான் உங்களுக்கு ஒரு உண்மையைச் சொல்கிறேன், ஒரு இறுதி, அவநம்பிக்கையான பிரார்த்தனையைத் தவிர அவரிடம் எதுவும் இல்லை. தொழுநோயாளி நிமிர்ந்து பார்த்து, “ஐயா, நீங்கள் விரும்பினால், என்னைச் சுத்தப்படுத்த முடியும்” என்றார்.

சிலுவையில் அறையப்பட்ட திருடனிடம் இருந்ததைப் பாருங்கள், அந்தத் தொழுநோயாளியிடம் ஒரு தீவிரமான பிரார்த்தனையைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை. அந்த தொழுநோயாளிக்கு இயேசு என்ன செய்தார் என்பது உங்களுக்கு நினைவிருக்கிறதா? இயேசு கையை நீட்டி அவரைத் தொட்டார். அவர் திறந்த, இரத்தப்போக்கு புண்களில் ஒன்றில் தனது கைகளை வைத்தார். இப்போது நீங்கள் பீட்டரையும் ஜானையும் புதருக்குள் பார்க்க வேண்டும், "அட வேண்டாம், மாஸ்டர், மாஸ்டர், வேண்டாம், அவரைத் தொடாதே!" அவர் ஏன் செய்தார்? தொழுநோயாளியை இயேசு தொடாமல் குணமாக்கியிருக்க முடியாதா? நிச்சயமாக அவரால் முடியும். அவர் ஏன் செய்தார்? ஒரு நபரின் அளவிட முடியாத மதிப்பை அவர் நமக்குக் கற்பித்தார்.

மக்களே, ஒரு மனிதன் மனிதனாக இருப்பதால் அவனுக்கு மதிப்பு இருக்கிறது. இப்போது உலகம் அதை வாங்கவில்லை. நாம் எப்படி இருக்கிறோம், என்ன செய்ய முடியும் அல்லது நமது வங்கிக் கணக்கில் என்ன இருக்கிறது என்பதைப் பொறுத்து நமக்கு மதிப்பு இருக்கிறது என்பதை உலகம் நமக்குக் கற்பிக்கிறது. இப்போது நீங்கள் அந்த விஷயங்களை எடுத்து அவற்றை ஒன்றாக இணைத்து, உலகின் மதிப்பு அமைப்பு உங்களிடம் உள்ளது. கடவுள் கூறுகிறார், "இல்லை, நீங்கள் என் சாயலில் உருவாக்கப்பட்டு, எல்லா படைப்புகளிலும் தனித்துவமானவர் என்பதால் நீங்கள் மதிப்புமிக்கவர்."

யோவான் 8ல் உள்ள விபச்சாரப் பெண்ணுக்கும் இயேசு அதையே போதித்தார். அவளுடைய கதை உங்களுக்கு நினைவிருக்கிறதா? அவள் நிற்க எந்த அடிப்படையும் இல்லை. அவள் விபச்சாரத்தில் சிக்கியிருந்தாள். அவளுக்கு பாதுகாப்பு இல்லை. அவள் பாவம் என்று நாங்கள் கூறுவோம். ஆனால் அவளுடைய கண்கள் இயேசுவின் கண்களை சந்தித்தபோது, அந்த மற்ற கண்களில் அவள் கண்ட வெறுப்பையும் கசப்பையும் அவள் காணவில்லை. அவள் கண்களில் ஒரு வேண்டுகோளுடன் அவனைப் பார்த்தாள், அவன் அவள் உயிரைக் காப்பாற்றினான்.

சுவிசேஷத்தில், சமாரியன் பெண், அந்த மரத்தில் சக்கேயுஸ் மற்றும் பார்வையற்ற பர்திமேயுஸ் போன்ற கதைகள் தொடர்ந்து வருகின்றன. ஆகவே, கிறிஸ்துவுக்குப் பக்கத்தில் மரித்த இந்த மனிதனுக்கு என்ன நடந்தது என்பதைப் பார்க்கும்போது அது நமக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கக்கூடாது. இந்த திருடனைப் பற்றி நமக்கு அதிகம் தெரியாது என்பது சுவாரஸ்யமானது அல்லவா? அவருடைய பெயர், அவரது சொந்த ஊர், வாழ்க்கைக்காக அவர் என்ன செய்தார், இயேசுவைப் பற்றி அவருக்கு என்ன தெரியும் என்பது எங்களுக்குத் தெரியாது. அவர் ஒரு தேசபக்தர் என்றும், ரோமானிய இராணுவத்தை நிலத்திலிருந்து விரட்ட முயன்ற யூத வெறியர்களில் ஒருவர் என்றும் சிலர் ஊகிக்கிறார்கள். உண்மையைச் சொல்வதானால், எனக்கு சந்தேகம் இருக்கிறது. அது உண்மையாக இருந்திருந்தால், நிச்சயமாக லூக்கா எங்களிடம் கூறியிருப்பார் என்று நான் சந்தேகிக்கிறேன். லூக்கா இல்லையென்றால், வேறு சில வரலாற்றாசிரியர்கள் எங்காவது குறிப்பிட்டிருப்பார்கள்.

இல்லை, இயேசுவின் அருகில் தொங்கிக் கொண்டிருந்த இந்த மனிதன் ஒரு வஞ்சகன் என்ற உண்மையை நாம் எதிர்கொள்ள வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். அவன் வெறும் திருடன். உண்மையில், அவரது தண்டனையின் தீவிரத்திலிருந்து ஆராயும்போது, அவர் மிகவும் மோசமானவர். அவர் ஒரு பழக்கமான குற்றவாளி மற்றும் திருட்டுக்காக ரோமானிய சிலுவையில் இறப்பது உண்மையில் மிகவும் கடுமையானது. இன்னும் எத்தனை கொடுமைகள்

செய்திருப்பான் என்று சொல்ல முடியாது. ஒருவர் கூறுகிறார், "சரி, அவர் மிகவும் மோசமானவராக இருந்தால், இயேசு நமக்கு என்ன கற்பிக்கிறார்?"

2. கடவுளின் அன்பின் அளவிட முடியாத ஆழம்

"கொல்கொதா" அல்லது மண்டை ஓடு என்று அழைக்கப்படும் அந்த மலையின் குறுக்கே நம் மனதை அலைய விடுவோம். அது தரிசாக இருந்தது, அது ஒரு மண்டை ஓடு போல் இருந்தது. பல மண்டை ஓடுகள் விழுந்த இடம் அது. இப்போது நீங்கள் மலையின் அடிவாரத்தில் அந்த மூன்று நிழற்பட சிலுவைகளைப் பார்த்துக் கொண்டு கூட்டத்தில் இருக்கிறீர்கள் என்று கற்பனை செய்து பாருங்கள். அவர்கள் குற்றவாளி என்று அழைக்கும் ஒருவரின் முகத்தைப் பார்க்க நீங்கள் சற்று நெருக்கமாகச் செல்லுங்கள், இறுதியில் மன்னிப்பு கேட்பவர்.

நாம் அவரைப் பார்க்கும்போது, அவரது முகம் சாம்பல் நிறமாகவும், சாம்பல் நிறமாகவும், அவர் எவ்வளவு காலம் சிறையிலும் சிறையிலும் இருந்தார் என்று சொல்ல முடியாமல் சோர்வாக இருக்கிறது. அவரது கண்கள் மூழ்கிவிட்டன மற்றும் விரக்தியானது அவரது வாழ்க்கையில் எந்த மகிழ்ச்சியையும் அழித்துவிட்டது. அனைத்தையும் விட்டுக்கொடுத்துவிட்டார். "அதை விடுவோம்", "அதை விடுவோம்" என்று அவர் நினைக்கிறார். எனவே அவர் அந்த சிலுவையில் தொங்கிக்கொண்டிருக்கிறார், அவருடைய மணிமேகலையில் சில மணல் மணிகள் மட்டுமே எஞ்சியுள்ளன.

ஆனால் பின்னர் அவர் தனக்கு அடுத்ததாக சிலுவையில் அறையப்பட்ட இந்த மனிதனைப் பார்க்கிறார். நடுவில் இருக்கும் மனிதன், யாருடைய தலைக்கு மேல் ஆணி அடிக்கப்பட்டிருக்கிறானோ அந்த மனிதன்: யூதர்களின் ராஜா என்று எழுதப்பட்ட பலகை. இந்த வஞ்சகர் இயேசுவை இதற்கு முன்பு பார்த்திருப்பாரா என்பது எங்களுக்குத் தெரியாது, ஒருவேளை அவர் பார்த்திருக்கலாம். ஒருவேளை அவர் ஒரு அதிசயத்தை பார்த்திருக்கலாம், ஒருவேளை இயேசு அன்பில்லாதவர்களை நேசிப்பதை அவர் பார்த்திருக்கலாம், ஒருவேளை அவர் பூமியின் உப்பைப் போல பூமியின் குப்பைகளை நடத்துவதை அவர் பார்த்திருக்கலாம், ஒருவேளை அவர் தனது போதனைகளில் ஒன்றைக் கேட்டிருக்கலாம், அல்லது, ஒருவேளை அவர் அறிந்திருக்கலாம். இயேசுவைப் பற்றி அவர் இப்போது பார்த்துக் கொண்டிருப்பது, சிலுவையில் அறையப்பட்ட தச்சரைப் பற்றி, நுரையீரல் காற்றுக்காக மூச்சுத் திணறுகிறது மற்றும் தோல் கிழிந்து இரத்தப்போக்கு இருந்தது. ஆனால் அவர் பக்கத்திலிருந்த மனிதனைப் பார்த்தபோது, இந்த மனிதனைப் பற்றி ஏதோ இந்த திருடனைத் தூண்டியது. இந்த நபர் ஏன் மிகவும் அமைதியாக இருந்தார்? எல்லோரும் கேலி செய்யும் போது அவர் ஏன் ஆச்சரியமாக அமைதியாக இருந்தார்? சிலுவையில் இருப்பவர்களைப் போல அவர் ஏன் வலிக்காக அலறுவதில்லை? பின்னர் ஆச்சரியமான ஒன்று நடக்கத் தொடங்கியது.

இந்த துரோகி, இந்த திருடன் தன்னை மறக்க ஆரம்பித்தான். அவனுடைய வலியின் தீவிரம் ஒரு கணம் மந்தமாகி, நகங்களின் வாடை ஒரு கணத்தில் மறந்து, அவனால் இந்த மனிதனிடமிருந்து தன் கண்களை எடுக்க முடியாமல் போகிறது. "யாருக்கு எப்போது தெரியும்" என்பதில் அவர் உணராத ஒரு உணர்ச்சியை அவர் உணர்கிறார். அவர் மேசியாவைப் பற்றி கவலைப்படுவதைக் காண்கிறார். இந்த மனிதனைப் பற்றி அவர் அக்கறை காட்டுகிறார். ஒரு கூச்ச சுபாவமுள்ளவன், எதிலும் அக்கறை காட்டாமல் இத்தனை நாளாகிவிட்டது. இது விசித்திரமாக உணர்கிறது, ஆனால் உணர்வு இருக்கிறது.

ஒரு தடங்கல் உள்ளது. அவனுடைய எண்ண ஓட்டத்தை உடைக்கும் ஒரு ஃபோஹார்ன் போன்ற குரல் இருக்கிறது. இது மறுபுறம் சிலுவையில் அறையப்பட்ட மற்றொரு வஞ்சகரிடம் இருந்து வருகிறது. குரல் கசப்பாகவும் அசிங்கமாகவும் இருக்கிறது. நீங்கள் பார்க்கிறீர்கள், வேறு யாரோ இயேசுவைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் குற்றவாளி நம் இறைவனை கருணை மற்றும் அக்கறையின் கண்களால் பார்க்கவில்லை. அவன் சிடுமூஞ்சித்தனத்தின் லென்ஸ் வழியாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

இரண்டு பேர் இயேசுவோடு மிக நெருக்கமாகவும், ஏறக்குறைய ஒரே மாதிரியான சூழ்நிலைகளைக் கொண்டவர்களாகவும், ஆனால் முற்றிலும் மாறுபட்ட இரண்டு கண்ணோட்டங்களைக் கொண்டவர்களாகவும் இருப்பது ஆச்சரியமான விஷயம் அல்லவா? அவர்களில் ஒருவர் இறைவனைப் பின்தொடர்வதில் முற்றிலும் உறுதியுடன் வெளிவருவதைக் கண்டு நீங்கள் எப்போதாவது ஆச்சரியப்பட்டிருக்கிறீர்களா? நான் அதை முழுமையாக புரிந்து கொள்ளவில்லை, ஆனால் அதற்கு ஒரு சிறந்த உதாரணம் இதோ. ஒருவர் நம்பிக்கையின் மூலம் சாத்தியமற்றதைக் கோர வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருந்தார், மற்றவர் கூட்டத்தின் கேலியுடன் சேர விரும்பினார். "நீங்கள் கிறிஸ்துவாக இருந்தால், உங்களைக் காப்பாற்றுங்கள், ஓ, நீங்கள் அதில் இருக்கும்போது, எங்களையும் காப்பாற்றுங்கள்!" அது மற்றொரு வாய் ஈட்டி. பிறகு மீண்டும் மௌனம்.

அந்த விமரிசன திருடன் உண்மையில் மற்ற நபர் சேருவார் என்று எதிர்பார்க்கவில்லையா என்று எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. துன்பம் நிறுவனத்தை விரும்புகிறது. ஆனால் அதற்கு பதிலாக, மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க விஷயம் நடக்கிறது. அந்த இன்னொரு வஞ்சகன் அதற்கு நேர்மாறாக செய்கிறான். அவர் இயேசுவிடம் சொன்னதை எத்தனை பேர் கேட்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. நான் தரையில் இருப்பவர்கள், வீரர்கள், மேரி மற்றும் பிறரைப் பற்றி பேசுகிறேன். ஆனால் அதைக் கேட்ட எவரும் பிரமிப்பில் ஆழ்ந்தனர் என்று நான் உங்களுக்கு உறுதியளிக்கிறேன். "உனக்கு கடவுளுக்கு பயம் இல்லையா?" திருடன் சொல்கிறான்? "நீங்கள் ஒரே தண்டனையில் இருப்பதால், நாங்கள் நியாயமான முறையில் தண்டிக்கப்படுகிறோம். எங்கள் செயல்களுக்குத் தகுதியானதைப் பெறுகிறோம், ஆனால் இந்த மனிதன் எந்தத் தவறும் செய்யவில்லை. பின்னர் அவர் கூறுகிறார், "இயேசு, நீங்கள் உங்கள் ராஜ்யத்திற்கு வரும்போது என்னை நினைவில் வையுங்கள்." முடியாது. சிப்பாய் கண்ணீரைத் துடைத்துக்கொண்டு, அந்தத் திருடனின் முகத்தை உற்றுப் பார்ப்பதை, சிப்பாய் நிமிர்ந்து பார்ப்பதை நீ பார்க்கிறாய்? நான் ஏன் பரலோகத்தில் உள்ள தேவதூதர்கள் மூச்சுத் திணறுவதைப் பார்க்கிறேன்."

ஆனால் கடவுளின் பாதுகாப்பிற்கு வேறு யாரும் வராதபோது, எல்லோரும் திரும்பிச் சென்றபோது, தேவதைகள் கூட அழும்போது, நரகத்திலிருந்து வரும் பேய்கள் அவர்கள் நினைத்ததால் ஒளியில் நடனமாடும்போது, வேதத்தில் பதிவுசெய்யப்பட்ட மிக உன்னதமான செயலை இங்கே அவர் செய்கிறார். அவர்கள் தேவனுடைய குமாரனைக் கொன்றார்கள். இது ஒரு வஞ்சகத்தை எடுத்தது, நிராகரிக்கப்பட்ட ஒரு குறைந்த வாழ்க்கை வஞ்சகர் கடவுளின் சார்பாக நிற்க வேண்டும், அவ்வாறு செய்வதன் மூலம், அவரது இருப்பின் சூரிய அஸ்தமனத்தில், அவர் தனது வாழ்க்கையைப் பற்றிய அனைத்தையும் காப்பாற்றினார்.

அவரை ஒருபோதும் கைவிடாத பேதுருவை எங்கும் காணவில்லை. அதிகாரம் படைத்த பிலாத்து வெகு காலத்திற்கு முன்பே தன் கைகளைக் கழுவியிருந்தான். கூட்டம் அலைமோதியது, சீடர்கள் ஓடினர், ஆனால், கிறிஸ்துவிடம் வர நீங்கள் தயாராக இருந்தால், நீங்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய மற்றும் உங்கள் இதயத்தில் ஆழமாக நம்ப வேண்டிய மூன்று விஷயங்களை ஒரு வஞ்சகர் எங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கிறார். ஒரு கிறிஸ்தவனாக மாற நான் என்ன தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்? நான் என்ன புரிந்து கொள்ள வேண்டும்? மக்களே, நீங்கள் புரிந்து கொள்வதை விட்டுவிட மாட்டீர்கள், அது கடினம். அந்த கோட்டை எங்கே வரைகிறீர்கள்?

அப்போஸ்தலர் புத்தகம் கிறிஸ்துவிடம் வந்தவர்களின் பல உதாரணங்களைக் காட்டுகிறது மற்றும் அவர்கள் என்ன தேவைகளைப் புரிந்துகொண்டார்கள். ஆனால், நான் இதுவரை பார்த்த எந்த இடத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு தெளிவாக இங்கே தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

1. **<u>அசுத்தமானவன் என்ற முடிவுக்கு வந்தான்</u>**.அவர் திரும்பிப் பார்த்து, "நான் பெறுவதற்கு நான் தகுதியானவன் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும்" என்றார். அவர் பாவி என்று மட்டும்

சொல்லவில்லை. "நான் ஒரு மகா பாவி. இந்த சிலுவையில் தொங்குவதற்கு நான் தகுதியானவன். நான் இறக்கத் தகுதியானவன்" என்று மூச்சுத் திணறுகிறார்.

2. **<u>இயேசு முற்றிலும் தூய்மையானவர் என்ற முடிவுக்கு வந்தார்</u>**.“ஆனால் இந்த மனிதன் எந்தத் தவறும் செய்யவில்லை” என்றார். வஞ்சகர், "நான் குற்றவாளி. கடவுள் நிரபராதி, நான் தவறு, அவர் சரி, நான் தொலைந்துவிட்டேன், ஆனால் அவர் இரட்சகர்." அந்த வஞ்சகர் அவனையும் அங்குள்ள அவனது நண்பனையும், மறுபக்கத்தில் இருக்கும் அவனுடைய நண்பனையும் பற்றி, "நாங்கள் தகுதியானவர் என்பதால் நாங்கள் இங்கே இருக்கிறோம், ஆனால் அவர் அவ்வாறு செய்யவில்லை."
3. **<u>இந்த வாழ்க்கையைக் கடந்த ஒரு ராஜ்யத்தில் நம்மை இணைக்கும் வல்லமை இயேசுவுக்கு உண்டு</u>**.அந்தத் திருடன் தன் மணிக் கண்ணாடியில் ஒரு சில தானியங்கள் மட்டுமே மீதம் இருப்பதை அறிந்தான், அவன் இறந்து கொண்டிருப்பதை அறிந்து, அவன் திரும்பிப் பார்த்து, "மாஸ்டர், நீங்கள் உங்கள் ராஜ்யத்திற்கு வரும்போது என்னை நினைவில் கொள்வீர்களா?"

இப்போது இயேசு இந்தத் திருடனை நோக்கித் தலையைத் திருப்பியிருந்தார், அவருடைய வலியிலும்கூட, காணாமல் போன, உடைந்து, காயப்பட்டு, இரத்தம் வழிந்து மடியில் நொண்டிக் கிடக்கும் இந்த ஒற்றை ஆட்டைப் பிடித்து இயேசு லேசாகப் புன்னகைத்தாரா என்று என்னால் ஆச்சரியப்படாமல் இருக்க முடியவில்லை. அந்த ஆடு மேய்ப்பனைப் பார்த்து, "நான் உள்ளே வரலாமா? எனக்கு தகுதி இல்லை, ஆனால் நான் உள்ளே வரலாமா? மாஸ்டர், நீங்கள் உங்கள் ராஜ்யத்திற்கு வரும்போது என்னை நினைவில் கொள்வீர்களா?" நல்ல மேய்ப்பன் ஆடுகளைப் பார்த்து, "உள்ளே வா. இன்று நீ என்னுடன் சொர்க்கத்தில் இருக்கப் போகிறாய்" என்றார். ஒரு மனிதனின் அளவிட முடியாத மதிப்பு, கடவுளின் அன்பின் அளவிட முடியாத ஆழம்.

இயேசுவின் சிலுவைக்கு அடியில் பாடலின் வார்த்தைகள் இந்த பாடத்தை சுருக்கமாகக் கூறுகின்றன “இயேசுவின் அந்த சிலுவையின் மீது, எனக்காக அங்கே துன்பப்பட்ட ஒருவரின் இறக்கும் வடிவத்தை சில சமயங்களில் என் கண் பார்க்கிறது; என் இதயத்திலிருந்து, கண்ணீருடன் இரண்டு அதிசயங்களை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன்: அவருடைய புகழ்பெற்ற அன்பின் அதிசயங்கள் மற்றும் எனது சொந்த மதிப்பின்மை" தவிர, இரட்சிக்கும் கடவுளின் பார்வையில் நாம் மதிப்பற்றவர்கள் அல்ல.அற்புதமான கிரேஸ் பாடம் #1252 ஸ்டீவ் பிளாட் மார்ச் 3, 1996

ஆறுதல் மற்றும் விசுவாசத்தின் வார்த்தைகள்

மத்தேயு, மாற்கு, லூக்கா, யோவான் ஆகிய நான்கு நற்செய்திகளின் எழுத்தாளர்கள், இயேசு சிலுவையில் தொங்கியபோது பேசிய வார்த்தைகளின் பதிவை நமக்குத் தருகிறார்கள் - மொத்தம் ஏழு அறிக்கைகள். மூன்றாவதாக கல்வாரியில் இருந்து வரும் காட்சிகளில் மிகவும் மனதைத் தொடும் காட்சி மற்றும் மிகவும் மென்மையானது. இயேசு தம் தாயைப் பார்த்து, "பெண்ணே உனது மகனைப் பார்" என்று கூறியதும், அன்பான சீடர் யோவானிடம், "இதோ உன் தாயைப் பார்" என்றும் கூறிய காட்சி இது.

"வீரர்கள் இயேசுவைச் சிலுவையில் அறைந்தபோது, அவருடைய ஆடைகளை எடுத்து, ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு பங்காகப் பிரித்து, உள்ளாடை மீதி இருந்தது. இந்த ஆடை தடையின்றி, மேலிருந்து கீழாக ஒரே துண்டாக நெய்யப்பட்டிருந்தது. 'கிழிக்க வேண்டாம்,' யாருக்கு கிடைக்கும் என்று சீட்டு போட்டு முடிவு செய்வோம் என்று ஒருவரையொருவர் பேசிக்கொண்டார்கள். என் வஸ்திரங்களைத் தங்களுக்குப் பங்கிட்டு, என் வஸ்திரங்களுக்குச் சீட்டுப் போட்டார்கள் என்ற வேதவாக்கியம் நிறைவேறும்படி இப்படி நடந்தது. படைவீரர்கள் இதைத்தான் செய்தார்கள்: இயேசுவின் சிலுவையின் அருகே அவருடைய தாயும், அவருடைய தாயின் சகோதரியும், க்ளோபாஸின் மனைவி மரியாவும், மகதலேனா மரியும் நின்றார்கள்;

இயேசு அங்கே தம் தாயையும், அவர் நேசித்த சீடரையும் பார்த்தபோது, அவனுடைய தாய், 'அன்புள்ள பெண்ணே, இதோ உன் மகன்,' சீடனிடம், 'இதோ உன் தாய்.' அன்றிலிருந்து,

இயேசுவை சிலுவையில் அறைந்த நான்கு வீரர்கள், அவருடைய ஆடைகளை நான்கு வெவ்வேறு பகுதிகளாகப் பிரித்தனர். ஆனால் என்ன நடக்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள, வரலாற்றில் கொஞ்சம் பின்வாங்கி, சில யூத உடை மற்றும் சிலுவையில் அறையப்பட்ட சில ரோமானிய பழக்கவழக்கங்களைப் பார்ப்போம்.

ஒரு யூத மனிதன் பொதுவாக ஐந்து ஆடைகளை அணிந்திருந்தான். அவர் முதலில் ஒரு தலைப்பாகை, ஒருவேளை ஒரு தலைப்பாகை அல்லது சில வகையான துணிகளை வைத்திருந்தார். தூர கிழக்கு மற்றும் மத்திய கிழக்கில் உள்ள மக்கள் தங்கள் தலைமுடியை தங்கள் முகத்தில் இருந்து விலக்கி வைக்கும் விதத்தில் தலைக்கவசம் அணிவது போன்ற படங்களை உங்கள் தொலைக்காட்சியில் முன்பே பார்த்திருப்பீர்கள். இது பல நூற்றாண்டுகளாக அணிந்து வரும் ஒரு பாரம்பரிய தலைப்பாகை.

ஆனால் யூத ஆண் சில வகையான காலணிகளை வைத்திருப்பான், பொதுவாக ஒரு தோல் செருப்பு. மூன்றாவது ஆடை நீண்ட அங்கியாக இருக்கும், பொதுவாக மேலே ஒரு பிளவு இருக்கும், சில சமயங்களில் முற்றிலும் திறந்திருக்கும் அல்லது பக்கவாட்டில் கீறப்படும். அது கணுக்கால்களுக்கு அருகில் தொங்கியது மற்றும் ஒரு தளர்வான ஆடையாக இருந்தது.

நான்காவது ஆடை அவரது கச்சை அல்லது பெல்ட் என்று நாம் அழைப்போம். அது வேறொரு துணி, அல்லது சில சமயங்களில் அவரது இடுப்பில் கட்டப் பயன்படுத்தப்படும் தோல் துண்டு. இது நீண்ட, பாயும் வெளிப்புற ஆடைகளை வீசுவதைத் தவிர்த்தது, இன்னும் அது தளர்வாக இருக்க அனுமதித்தது. கடைசியாக ஒரு யூதர் ஒரு உள்ளாடையை அணிந்திருந்தார். இயேசுவைப் பொறுத்தவரை, அது மேலிருந்து கீழாக நெய்யப்பட்ட ஒரு துணியால் தடையின்றி செய்யப்பட்டது.

வழக்கமாக, அந்த உள்ளாடை ஒரு தாயால் தயாரிக்கப்பட்டு, அவர் முதிர்ச்சியடைந்ததும், அவர் தனது சொந்த வயதுக்கு வந்ததும் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அநேகமாக, இயேசுவுக்காக மரியாள் அதைத்தான் செய்திருப்பாள். இப்போது நினைவில் கொள்ளுங்கள், ஏனென்றால் அது ஒரு நொடியில் செயல்பாட்டுக்கு வரும்.

சிலுவையில் அறையப்படுவதைப் பற்றி ரோமானியர்களும் சில பழக்கவழக்கங்களைக் கொண்டிருந்தனர். சிலுவையில் அறையப்படும் பணிக்கு ஐந்து ரோமானிய வீரர்கள் எப்போதும் நியமிக்கப்பட்டனர். உண்மையில் நகங்களை ஓட்டுவதற்கும் சிலுவையை நிலைக்கு இழுப்பதற்கும் நான்கு பேருக்கு பொறுப்பு வழங்கப்பட்டது. ஆனால் சிலுவை நின்று நிமிர்ந்து நின்ற பிறகு, அவர்கள் நான்கு மூலைகளைக் கொண்ட காவலர் பதவியை உருவாக்கினர். ஏதேனும் அச்சுறுத்தல் இருந்தால், வலிமிகுந்த மரணத்திற்கு சிலுவையில் இருந்ததால், பாதிக்கப்பட்டவரைப் பாதுகாக்க அவர்களே இருந்தனர்.

மற்ற நால்வருக்கும் பொறுப்பாக இருந்த சிப்பாய் செஞ்சுரியன். அவர் சிலுவையில் அறையப்படுவதை மேற்பார்வையிட்டார். அந்த நான்கு ராணுவ வீரர்களுக்கும் கிடைத்த நன்மைகளில் ஒன்று, பாதிக்கப்பட்டவர் அன்றைய தினம் எந்த ஆடையை அணிந்தாலும் அதை பிரித்து கொடுக்கலாம். இயேசு நிர்வாணமாகவும் அவமானப்படுத்தப்பட்டவராகவும் தொங்கவிடப்பட்டபோது அவருடைய ஆடையுடன் அவர்கள் அதைத்தான் செய்தார்கள். அவனுடைய ஆடைக்காக சூதாடினார்கள்.

பிரச்சனை என்னவென்றால், இயேசுவுக்கு ஐந்து துண்டுகள் இருந்தன, ஆனால் நான்கு வீரர்கள் மட்டுமே இருந்தார். செஞ்சுரியன் இந்த செயலில் ஈடுபடவில்லை. எனவே, ஒருவர் தலைக்கவசத்தை எடுத்தார், ஒருவர் தனது செருப்பை எடுத்தார், ஒருவர் தனது மேலங்கியை

எடுத்தார், ஒருவர் தனது பெல்ட்டை எடுத்தார். ஆனால் ஐந்தாவது ஆடை, உள்ளாடை யாருக்கு கிடைக்கும்? அவர்கள் எப்படி முடிவு செய்கிறார்கள்? அந்த நால்வரில் யாருக்கு அந்த உள்ளாடையை சீட்டு போட்டு அல்லது சூதாடலாம் என்பதை தீர்மானிக்க ஜான் சொல்கிறார். அவர்களில் யார் உண்மையில் உள்ளாடையைப் பெறப் போகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க அவர்கள் பகடை வீசுகிறார்கள் என்று நாம் கூறலாம். அவர்களுக்குத் தெரியாது என்பதில் சந்தேகமில்லை, ஆனால் சங்கீதம் 22:18 இல் பதிவுசெய்யப்பட்ட தாவீதின் தீர்க்கதரிசனத்தை அவர்கள் உண்மையில் நிறைவேற்றுகிறார்கள் என்று ஜான் கூறுகிறார்.
அப்படியான பின்னணியில், யூதர்கள் எப்படி உடை அணிந்தார்கள் என்ற பழக்கவழக்கங்களை அறிந்து, பாதிக்கப்பட்டவர்களை சிலுவையில் அறையும்போது ரோமானியப் படைவீரர்களின் பழக்கவழக்கங்கள் சிலவற்றைத் தெரிந்துகொண்டு, இப்போது காட்சிக்கு வருவோம், அது இன்னும் கொஞ்சம் அர்த்தமுள்ளதாக இருக்கிறதா என்று பார்ப்போம். .

அவரை சிலுவையில் அறைந்த வீரர்கள் மற்றும் அவரை அவமதிக்கும் கேலிக் கும்பலைத் தவிர மற்றவர்களும் சிலுவையில் அறையப்பட்டுள்ளனர். அவரை விட்டுச் சென்ற அவருடைய சீடர்களில் ஒருவராவது திரும்பி வந்தார். ஜான் மேரி மற்றும் குறைந்தது மூன்று பெண்களுடன் இருந்தார். இயேசுவோடு சிலுவையைச் சுற்றி அந்த நான்கு பெண்களுக்கும் கொஞ்சம் ஆபத்தான விஷயம் இருந்திருக்க வேண்டும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, ரோமானிய அரசாங்கம் அவரை சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கு தகுதியானவர் என்று கருதும் ஒரு மனிதனை ஒரு குற்றவாளியாகக் கருதினால், உங்களுக்கு ஏதாவது நேரிடும் என்ற பயத்தில் நீங்கள் அருகில் இருக்க விரும்பாத நபராக அவரை மாற்றுகிறது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, மற்ற சீடர்கள் அனைவரும் ஓடிவிட்டார்கள் அல்லவா? இயேசு உயிர்த்தெழுந்து பரலோகத்திற்குச் சென்ற பிறகும், அப்போஸ்தலர்கள் அனைவரும் ஜெருசலேமில் உள்ள மேல் அறையில் கூடி, ஒருவேளை அவர்களுக்கும் அதே விஷயம் நடக்கலாம் என்று பயந்து வெளியே செல்லக்கூட அஞ்சினார்களா?

ஆயினும்கூட, இந்த பெண்கள் இயேசு கிறிஸ்துவின் மீதான தங்கள் அன்பு மற்றும் பக்தியின் வெளிப்பாடாக இருந்தனர், உண்மையில் சாத்தியமான ஆபத்தைப் பற்றி அதிகம் கவலைப்படவில்லை. அந்த மூன்று பெண்கள் யார்? அவர்களில் ஒருவர் க்ளோபாஸின் மனைவி மரியாள். அவள் க்ளோபாஸின் மனைவி என்பதைத் தவிர வேறு யாரென்று இப்போது எங்களுக்குத் தெரியாது. அவளைப் பற்றி வேறு எந்த தகவலும் எங்களிடம் இல்லை, ஆனால் அவள் இயேசுவை நேசித்தவள்.

மற்றொரு பெண் மத்தேயுவின் கூற்றுப்படி, செபதேயுவின் மகன்களான ஜேம்ஸ் மற்றும் ஜான்; மார்க் சலோமின் படி மற்றும் இயேசுவின் தாயின் சகோதரி ஜான் படி. இவ்வாறு, ஜேம்ஸ் மற்றும் ஜான் இயேசுவின் முதல் உறவினர்கள். சலோமி முன்பு இயேசுவின் ஊழியத்தில் செய்த காரியம் உங்களுக்கு நினைவிருக்கிறதா? அவள்தான் இயேசுவிடம் வந்து அவரிடம், “ஆண்டவரே, நீர் உமது ராஜ்யத்தை ஸ்தாபிக்கும்போது, உமது வலப்பக்கத்தில் ஒன்றையும், உமது இடதுபுறத்தில் ஒன்றையும் என் மகன்களான ஜேம்ஸ் மற்றும் யோவானுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். " இயேசுவின் பதில் அன்பான கண்டனமாக இருந்தது, ஏனெனில் அந்த வகையான சுயநல லட்சியம் ராஜ்யம் இருக்க வேண்டிய வழி அல்ல. உண்மையில், சலோமிக்கு வரப்போகும் பிரச்சனைகள் மற்றும் பிற்காலத்தில் அவரது சீடர்களால் கொடுக்கப்படும் விலை பற்றி எதுவும் தெரியாது.

மூன்றாவது பெண் மகதலா மரியாள் என அடையாளம் காணப்பட்டாள், இயேசு தீய ஆவிகளை விரட்டிய பெண். இயேசு செய்ததற்கு அவள் மிகவும் நன்றியுள்ளவளாக இருந்தாள், அதை அவளால் ஒருபோதும் மறக்க முடியாது. சிலுவையில் ஆபத்து இருப்பதை அவள் உண்மையில் பொருட்படுத்தவில்லை. அவள் தன் இறைவனை நேசித்தாள், இயேசு தனக்காகச்

செய்ததற்காக அவளுடைய நன்றியை அவளால் ஒருபோதும் இழக்க முடியாது. எனவே, அவள் சிலுவையின் அடிவாரத்தில் இருக்கிறாள்.

ஆனால் அதன்பிறகு வேறு ஒரு பெண் பெயரிடப்பட்டுள்ளார், உண்மையில் அவள் கடைசியாகப் பற்றி விவாதித்தாலும் அவள் முதலில் பெயரிடப்பட்டாள். அது அவருடைய தாயார் மேரி. மேரி எல்லா நேரங்களிலும் அங்கே இருந்தபோதிலும், ஒரு கணம் முன்பு நாம் படித்த உள்ளாடையுடன் அவள் நமக்கு அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறாள். உரையை மீண்டும் பாருங்கள், உள்ளாடை குறிப்பிடப்பட்ட பிறகு நீங்கள் பார்ப்பீர்கள்; அவருடைய உள்ளாடை சூதாடப்படும் அந்த நேரத்தில் தான் இயேசு தன் தாயிடம் பேசுகிறார். வீரர்கள் அந்த உள்ளாடையைத் தொட்டபோது, அவரது இதயத்திற்கும் அவரது தாயின் இதயத்திற்கும் மிகவும் நெருக்கமான மற்றும் பிரியமான ஒன்றை அவர்கள் தொட்டனர், ஏனெனில் அவர் அந்த உள்ளாடையை இயேசுவுக்காக செய்திருக்கலாம். அவர்கள் அந்த உள்ளாடைக்காக சூதாடும்போது ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை, அவர் திரும்பி தனது அன்பான தாயிடம் பேசுவார்.

ஒரு வேளை மேரியால் அப்போது நடந்த அனைத்தையும் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அவள் என்று எனக்கு சந்தேகம். ஆனால் அவளால் அவனை நேசிக்க முடிந்தது; எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, அது அவளுடைய மகன் - அது அவளுடைய முதல் மகன். தாயின் அன்புக்கு இணையான ஒன்று உலகில் உள்ளதா? இருப்பதாக நான் நினைக்கவில்லை. மரியாள் சிலுவையின் அடிவாரத்தில் நின்று கொண்டிருந்தபோது, தன் மகன், தன் தலைப்பிள்ளை தூக்கில் தொங்கி, இறந்து, இரத்தப்போக்கு, துன்பம், ஒவ்வொரு மூச்சுக்கும் சிரமப்படுவதைப் பார்த்து என்ன அனுபவித்திருப்பாள் என்று உங்களால் கற்பனை செய்ய முடிகிறதா? அவர் பரிசுத்த ஆவியால் கருத்தரிக்கப்பட்டவர், தேவ குமாரன் என்று அழைக்கப்படுவார் என்று தேவதூதர் கூறினார். யாரும் அதை நின்று பார்க்க விரும்ப மாட்டார்கள் என்று நீங்கள் நினைக்கலாம், ஆனால் அது அவருடைய தாய் மற்றும் அது அவளுடைய பையன். அவள் அங்கே இருக்க வேண்டும், அவள் அங்கே இருப்பது மிகவும் இயற்கையான விஷயம். சட்டத்தின் பார்வையில் இயேசு ஒரு குற்றவாளியாக இருக்கலாம், இயேசு இன்னும் அவளுடைய மகனாகவே இருந்தார்.

மேரி பார்த்த எல்லா விஷயங்களையும், அவள் கேட்ட எல்லா விஷயங்களையும், இது வரை அவள் அனுபவித்த எல்லா விஷயங்களையும் நினைத்துப் பாருங்கள். இயேசுவுக்கு எட்டு நாட்களே ஆனபோது, அவளும் யோசேப்பும் குழந்தை இயேசுவை கோயிலுக்கு அழைத்துச் சென்றது நினைவிருக்கிறதா? அவர்கள் அவரை அர்ப்பணிக்கப் போகிறார்கள், அது அவருடைய விருத்தசேதனத்திற்கான நேரம். "சிமியோனே, நீ மேசியாவைக் காணும் வரை நீ சாகமாட்டாய்" என்று பரிசுத்த ஆவியானவர் வாக்களித்த சிமியோன் என்ற ஞானமுள்ள முதியவர் தேவபக்தியுள்ள மனிதரான அவரை ஆலயத்திற்கு அழைத்துச் சென்றனர். இயேசுவைக் கண்டதும் சிமியோன் வாக்குறுதி நிறைவேற்றப்பட்டதை உணர்ந்தார். அது கடவுளின் மகன். "அப்பொழுது சிமியோன் அவர்களை ஆசீர்வதித்து, தன் தாயாகிய மரியாளிடம், "இந்தக் குழந்தை இஸ்ரவேலில் பலரின் வீழ்ச்சிக்கும் எழுச்சிக்கும் காரணமாக இருந்தது, மேலும் பல இதயங்களின் எண்ணங்கள் வெளிப்படும், எதிராக பேசப்படும் ஒரு அடையாளமாக இருக்க வேண்டும்." .

சிமியோன் இயேசுவுக்கு எட்டு நாட்களாய் இருந்தபோது, “உன் ஆன்மாவையும் ஒரு வாள் துளைக்குமா?” என்று மரியாவிடம் சொன்னபோது, சிமியோன் என்ன பேசிக் கொண்டிருந்தார் என்று மரியாவுக்குத் தெரியுமா? நான் அதை மிகவும் தீவிரமாக சந்தேகிக்கிறேன். ஆனால் அவளது மோசமான அச்சங்கள் நிறைவேறுவதைக் காண அவள் வாழ்ந்தாள். எல்லாருக்காகவும் தன் உயிரைக் கொடுக்க வந்த தன் மகனின் பக்கவாட்டில் வாள் குத்துவதைப் பார்க்க அவள் வாழ்ந்தாள். அவர்கள் அவன் கைகளில் ஆணி அடித்த நாளைக் காண மேரி வாழ்ந்தாள். அந்த முள் கிரீடத்தை அவனது புருவத்தில் கீழே தள்ளும் நாளைக் காண அவள் வாழ்ந்தாள். அவன் இறுதி மூச்சு விட்ட நாளைக் காண அவள் வாழ்ந்தாள்.

கடவுளுடைய சித்தத்திற்கு அடிபணிய மேரிக்கு அதிக செலவு ஆனது அல்லவா? சிலுவையின் அடிவாரத்தில் நின்று இயேசுவின் மரணத்தைப் பார்த்தபோது அவள் மனதில் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் பல்வேறு நிகழ்வுகளை நினைத்துப் பாருங்கள். அவளுடைய முதல் மகனுக்காக கடவுளின் இறுதி திட்டம் நிறைவேறும் நேரம் இப்போது வந்துவிட்டது.

மேரியைப் பற்றி வேறு ஒன்றைக் கவனியுங்கள். அதை தவறவிடுவது எளிதாக இருக்கும். அங்கே மேரி நின்று கொண்டிருந்தாள். அவள் நின்றாள். அவள் மயக்கம் அடையவில்லை, விழவில்லை. மூன்று தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் தேவதூதரின் வணக்கத்தை சந்தித்த அதே அமைதியான பெண்ணாக வெளியில் அவர் இருந்தார். அவள் அந்த தேவதையிடம், "இதோ, கர்த்தருடைய அடிமை, உமது வார்த்தையின்படி எனக்கு ஆகட்டும்" என்று சொன்னாள், மரியாள் இன்னும் அதே வகையான வலிமையைக் காட்டினாள். எனவே இந்த நாளில் அவள் தன் மகனின் பெரும் துன்பத்திற்குள் நுழைந்தாள், அவள் கோப்பையை கசப்பான அகழிகள் வரை குடித்தாள்.

"என் கடவுளே, என் கடவுளே, ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்" என்று இயேசு கூச்சலிட்டதைக் கேட்ட மக்கள் அனைவருக்கும் அதிர்ச்சியாக இருந்திருக்க வேண்டும். எவ்வளவு வேதனையான அதிர்ச்சியாக இருந்திருக்க வேண்டும்; ஆனால் அது மேரியின் இதயத்தை நசுக்கியதை விட யாருடைய இதயத்தையும் நசுக்கவில்லை. அவள் அங்கேயே நின்று அதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தாள். மரியாளின் வாழ்க்கையில் நாம் பார்ப்பதை விட துக்கம் ஒருபோதும் மனதைத் தொடும் வடிவத்தில் தோன்றியதில்லை. ஆனால் அவனுடைய எல்லா கசப்பான வேதனையிலும் கூட, அவன் யாரைப் பற்றி கவலைப்படுகிறான்? அவர் தனது தாயைப் பற்றி கவலைப்படுகிறார், இல்லையா? அவள் பக்கத்தில் ஜானுடன் நிற்பதைக் கண்டு, அவன் தன் தாயிடம், "அன்புள்ள பெண்ணே" என்று ஜேம்ஸ் மன்னன் சொல்வது போல், "இதோ, உன் மகன், இதோ உன் மகன்" என்றார். இப்போது நிச்சயமாக அதுதான் இயேசு அவளிடமும் யோவானிடமும், யோவான் இப்போது மரியாளுக்குப் பொறுப்பேற்கப் போகிறார் என்று சொன்னார். இயேசுவின் பூமிக்குரிய வாழ்க்கை முடிந்துவிட்டது, யாராவது அவளைக் கவனித்துக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. அவள் வலுவாக இருந்தபோதிலும், அவளுக்கு ஆதரவு தேவைப்படும். அந்த ஆதரவை வழங்க இயேசு நம்பியவர் யோவான்.

ஒருவேளை இது கொஞ்சம் விசித்திரமாகத் தோன்றலாம், ஆனால் அவளுடைய உடனடி குடும்பத்திலிருந்து உதவிக்கு யாரும் இல்லை. இயேசு ஏன் அந்த பொறுப்பை யோவானிடம் கொடுக்க வேண்டும்? வெளிப்படையாக, ஜோசப், அவரது கணவர் இறந்துவிட்டார். எங்களுக்கு அது நிச்சயமாகத் தெரியாது, ஆனால் இயேசுவுக்கு 12 வயதாகிய பிறகு யோசேப்பின் பெயரைப் பற்றி எங்களிடம் எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை. எனவே மேரி ஒரு விதவையாக இருக்கலாம். இயேசுவின் சகோதரர்கள் யாரையும் வந்து தன் தாயைக் கவனித்துக்கொள்ளும்படி இயேசுவால் அழைக்க முடியவில்லை, ஏனென்றால் அவர் அவரை நம்பினாலும், அவருடைய சகோதரர்கள் யாரும் அவரை கிறிஸ்து என்று இன்னும் நம்பவில்லை என்று ஜான் கூறுகிறார். வெளிப்படையாக, அவர்களில் யாரும் அருகில் இல்லை, அவர்கள் நீண்ட காலமாகிவிட்டார்கள். அவர்கள் அங்கு கூட இருந்திருக்க மாட்டார்கள். எனவே, அவர் தனது அன்பான நண்பரான ஜானைப் பார்த்து, "ஜான், இந்த பெண்ணை கவனித்துக்கொள், அவள் உன் தாய்" என்று கூறுகிறார்.

எல்லா சீஷர்களும் இயேசுவை விட்டு வெளியேறினார்கள் என்று பைபிள் சொல்கிறது. ஆனால் யோவான் சிலுவையில் இருந்தார், சிலுவையின் அடிவாரத்தில் நின்றார். மற்ற 11 அல்லது மற்ற 10 எங்கே என்று யாருக்குத் தெரியும்? யூதாஸ் தன்னைக் கொன்றுவிட்டான், மற்ற 10 பேர் எங்கோ மறைந்திருந்தார்கள், ஆனால் ஜான் அங்கேயே இயேசுவுக்கு விசுவாசமாக இருந்தார். ஜானை நம்ப முடியும் என்று இயேசுவுக்குத் தெரியும். இயேசுவின் தாயான மரியாவின் அருகில் யோவான் நிற்கையில், இயேசு யோவானிடம் கூறுகிறார், "ஜான், நான் உன்னை நம்ப முடியும் என்று எனக்குத் தெரியும், நீ எனக்கு உண்மையாக இருக்கிறாய், நீ எனக்கு உண்மையாக

இருக்கிறாய், நீயும் என் தாய்க்கு உண்மையாக இருப்பாய். நீ அவளைக் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்." ஜானுக்கு என்ன ஒரு பாராட்டு. அது அவள் தலைக்கு மேல் கூரையை வழங்குவதை விட அதிகம்; அது அவளுக்கு பொறுப்பேற்க வேண்டும். பரிசுத்த ஆவியின் வரத்திற்காக காத்திருக்கும் மற்ற சீடர்கள் முன்னிலையில் இருந்தபோது, புதிய ஏற்பாட்டில் கடைசியாக மரியாவைப் பற்றி அப்போஸ்தலர் புத்தகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அவள் ஜானுடன் இருக்கிறாள் என்று பைபிள் சொல்கிறது. எனவே, யோவான் இயேசு தன்மீது வைத்த நம்பிக்கையின்படி வாழ்கிறார்.

இது ஒரு சக்திவாய்ந்த கதை; இது கதையின் ஒரு பகுதி மட்டுமே, அது ஏழு அறிக்கைகளில் ஒன்று மட்டுமே. இயேசு கிறிஸ்துவின் மரணத்தின் இந்த காட்சியில் நிறைய செழுமை இருக்கிறது. ஆனால் இதிலிருந்து மூன்று சுருக்கமான பயன்பாடுகளை உருவாக்க முயற்சிப்போம்:

1. தோல்வியுற்றவர்களுக்கு அருள் வழங்கப்படுகிறது. யோவானின் வாழ்க்கையில் அவர் திரும்பிச் சென்று, செயல்தவிர்க்க மற்றும் அழிக்க விரும்பும் ஒரு விஷயம் இருந்தால், அது மற்றவர்களைப் போலவே அவரும் இயேசுவை விட்டு வெளியேறிய நேரமாக இருந்திருக்கும், ஆனால் அவரால் அதை அழிக்க முடியவில்லை.

ஜான் அந்தத் தவறைச் செய்தபோது, கர்த்தர் சொல்லவில்லையே என்று நீங்கள் மகிழ்ச்சியடைகிறீர்கள் அல்லவா, “சரி ஜான், நீங்கள் அதைச் சுட்டுக் கொண்டீர்கள், ஆனால் நீங்கள் குழப்பிவிட்டீர்கள், உட்காருங்கள். நீங்கள் வெளியேறிவிட்டீர்கள்." ஜானுக்கு அவரது அருள் போதுமானதாக இருந்தது, மேலும் அவர் ஜானை மீண்டும் ஏற்றுக்கொண்டார், மேலும் அவரது தாயைப் பராமரிக்கும் இந்த ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட பொறுப்பையும் அவருக்குக் கொடுத்தார். மக்களே, நீங்கள் தோல்வியடையும் போது - நீங்கள் தோல்வியடையும் போது அல்ல, ஆனால் நீங்கள் தோல்வியடையும் போது நாம் அனைவரும் செய்வோம் மற்றும் நாம் அனைவரும் செய்வோம் - யோவானைப் போல இயேசுவிடம் திரும்புவோம், ஏனென்றால் நம் இறைவன் கருணையுள்ள ஒரு இறைவன், நம்மை மீண்டும் ஏற்றுக்கொண்டு நம்மை மீட்டெடுப்பார்.

2. நீர் இரத்தத்தை விட அடர்த்தியானது. "இரத்தம் தண்ணீரை விட தடிமனானது", இயேசுவில் "இரத்தத்தை விட தண்ணீர் தடிமனானது" என்று பழைய சொற்றொடரை இப்போது நாம் அனைவரும் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். நான் செய்ய முயற்சிக்கும் குறிப்பு ஞானஸ்நானத்தின் நீர் மூலம் இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தத்துடன் தொடர்பு கொள்கிறது. நாம் நம்முடைய பாவங்களை ஒப்புக்கொண்டு, இயேசு கிறிஸ்துவில் நம்முடைய நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தி, நம்முடைய பாவ மன்னிப்புக்காக ஞானஸ்நானத்தில் புதைக்கப்படும்போது, நாம் வளர்க்கப்பட்டு, உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டு, அந்த தண்ணீரிலிருந்து ஒரு புதிய வாழ்க்கை, உருவாக்கம். நாம் கிறிஸ்தவர்களாக மாறுகிறோம். நாம் ஒருவருக்கொருவர் மற்றும் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் சகோதர சகோதரிகளாக மாறுகிறோம். நமது சொந்த இரத்த உறவுகளைக் காட்டிலும் மிகவும் விலைமதிப்பற்ற மற்றும் மிகவும் சக்திவாய்ந்த உறவில் நாம் தண்ணீரில் பிறக்கும்போது ஒரு புதிய உறவு உருவாகிறது. ஞானஸ்நானத்தின் நீரில் இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தால் கழுவப்பட்ட நாம் அடிக்கடி அறிவோம்,

3. நம் பெற்றோரை மதிக்கும் அழைப்பிற்கு அப்பால் செல்லாதீர்கள். பவுல் எழுதினார்: “பிள்ளைகளே, உங்கள் பெற்றோருக்குக் கர்த்தருடைய நாமத்தினாலே கீழ்ப்படியுங்கள், இது நியாயமானது—உங்கள் தகப்பனையும் தாயையும் கனம்பண்ணுங்கள்—உங்கள் வாக்குத்தத்தத்துடன் கூடிய முதல் கட்டளை—அது உங்களுக்கு நன்றாக நடக்கவும், நீங்கள் நீண்ட ஆயுளை அனுபவிக்கவும். பூமி." (எபேசியர் 6:1-3) இயேசு, இறக்கும் தருணங்களிலும், தம் அன்பான இனிய தாய்க்கு மரியாதையும் அஞ்சலியும் செலுத்தினார். சூழ்நிலைகள் நமக்கு என்னவாக இருந்தாலும், அல்லது அவை நம் பெற்றோருக்கு என்னவாக இருந்தாலும், நாம் ஒருபோதும் அதிக வயதாகிவிடுவதில்லை, மிகவும் நுட்பமானவர்களாக இருப்பதில்லை, நம்

தந்தையையும் தாயையும் மதிக்க வேண்டும் என்ற அழைப்பைத் தாண்டியதில்லை. இயேசு, இறக்கும் தருணங்களிலும், அந்த உண்மையை வெளிப்படுத்துகிறார்.அற்புதமான கிரேஸ் பாடம் #1253 ஸ்டீவ் பிளாட் மார்ச் 10, 1996

தி டார்கெஸ்ட் ஹவர்

கிறிஸ்துவின் மரணம் அனைத்து வரலாற்றிலும் மையப் புள்ளியாக இருந்தது என்று என் வாழ்நாள் முழுவதும் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். வேதம் அதைச் சொல்கிறது, இல்லையா? பவுல் கூறுகிறார், "என் ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் சிலுவையைத் தவிர வேறொன்றிலும் நான் மேன்மை பாராட்ட முடியாது" (கலாத்தியர் 6:14) மற்றும் "சிலுவையின் செய்தி அழிந்து போகிறவர்களுக்கு முட்டாள்தனம், ஆனால் இருப்பவர்களுக்கு முட்டாள்தனம். காப்பாற்றியது கடவுளின் சக்தி." (1 கொரிந்தியர் 1:18)

நாங்கள்சிலுவையைப் பற்றி நிறைய அழகான பாடல்களைப் பாடுங்கள்.

தொலைந்து போன பாவிகளின் உலகத்திற்கு மிகவும் பிரியமானவர் கொல்லப்பட்ட அந்த பழைய சிலுவையை நான் விரும்புகிறேன்
எனவே பழைய முரட்டுத்தனமான சிலுவையை நான் போற்றுவேன்
கடைசியாக என் கோப்பைகள் கிடைக்கும் வரை நான் படுத்துக்கொள்வேன்; நான் பழைய முரட்டுத்தனமான சிலுவையைப் பற்றிக்கொண்டு, ஒரு நாள் அதை ஒரு கிரீடமாக மாற்றுவேன்

மற்றொரு பாடல், "என் கையில் எதையும் கொண்டு வரவில்லை, உன் சிலுவையில் ஒட்டிக்கொள்கிறேன்." அந்த பழைய கரடுமுரடான சிலுவை "கல்வாரி" என்று அழைக்கப்படும் ஒரு மலையில் அமைக்கப்பட்டது, அந்த இடம் மரணத்தின் துர்நாற்றத்திற்கு மிகவும் பிரபலமானது, அதற்கு மற்றொரு பெயர் இருந்தது. அவர்கள் அதை கொல்கொத்தா, மண்டை ஓடு என்று அழைத்தனர்.

ஒரு போலியான விசாரணைக்குப் பிறகு, யூத பிரதான ஆசாரியனுக்கு முன்பாக, பொன்டியஸ் பிலாத்து என்ற பெயருடைய ஒரு கோழைத்தனமான ரோமானிய ஆளுநருக்கு முன்பாக இயேசு இரயில்வேயில் நிறுத்தப்பட்டார். பயத்துடனும் நடுக்கத்துடனும் அவர் தனது பொறுப்பைத் துறந்து, அந்த மனிதனை சிலுவையில் அறையும்படி ஒப்படைத்தார், அதே நேரத்தில் முழு விஷயத்தையும் சம்பிரதாயமாக கை கழுவினார். அடிபட்டு, சாட்டையால் அடிக்கப்பட்டு, ஏளனமான ஊதா நிற அங்கியும் முள் கிரீடமும் அணிந்துகொண்டு இயேசு அந்த மலையில் ஏறினார். ஒரு வெள்ளிக் கிழமை காலை 9:00 மணிக்கு அந்த சிலுவையில் அவரை அறைந்தார்கள். மூன்று மணி நேரம், கீழே இருந்த கூட்டத்தினரின் கிண்டல்களையும் கேலிகளையும் அவர் கேட்டார். "யூதர்களின் ராஜா, ஹா! அவர் மற்றவர்களைக் காப்பாற்றினார், அவரால் தன்னைக் காப்பாற்ற முடியாது. நீங்கள் கடவுளின் மகனாக இருந்தால், அந்த சிலுவையிலிருந்து இறங்கி வாருங்கள்."

நண்பகலில், விசித்திரமான ஒன்று நடக்கத் தொடங்கியது. ஒரு பயங்கரமான இருள் வானத்தில் விரைவாக ஒரு கருமையாக மாறியது. யாரோ கதவை மூடிவிட்டு விளக்குகளை அணைத்துவிட்டு, "நீங்கள் உலகின் ஒளியை இழக்கிறீர்கள்" என்று சொல்வது போல் இருக்கிறது. மூன்று மணி நேரம் இருள் அடர்ந்து மலை முழுவதும் ஒரு பயமுறுத்தும் அமைதி. "ஆறாம் மணி நேரத்தில்" (அது நண்பகல்) "ஒன்பதாம் மணி வரை நிலம் முழுவதும் இருள் சூழ்ந்தது" (அது மாலை 3:00 மணி) "ஒன்பதாம் மணி நேரத்தில், இயேசு உரத்த குரலில், 'எலோய், எலோய், லாமா சபக்தானி' என்று கத்தினார். ?' - அதாவது, 'என் கடவுளே, என் கடவுளே, ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்?'" (மாற்கு 15:33)

கிரேக்க மொழியில் "அழுகை" என்ற வார்த்தைகளை "கர்ஜனை" என்று மொழிபெயர்க்கலாம் என்பது எனக்கு சுவாரஸ்யமானது. சிங்கத்தின் கர்ஜனைக்கும் அதே வார்த்தைதான் பயன்படுத்தப்பட்டது. அவர் சிலுவையில் இருந்து கர்ஜித்தார், "எலோய், எலோய்..." அவர் சொல்வது பலருக்கு புரியவில்லை. அடுத்த வசனம், "அவர் ஏன் எலியாவை அழைக்கிறார்" என்று கூறியது. இல்லை, அவர் சொல்லவில்லை, எலி, எலி, அவர் கூறினார், "எலோய், எலோய்" (என் கடவுள், என் கடவுள்) "லாமா சபக்தானி" (ஏன் என்னைக் கைவிட்டாய்?)"

சிலுவையில் இயேசு கூறிய ஏழு கூற்றுகளில் இதுவே மிக முக்கியமானதாகும். மற்ற அனைத்தையும் அவர் சொல்வார் என்று நீங்கள் எதிர்பார்க்கிறீர்கள், இல்லையா? ஆனால் இயேசுவின் வாழ்க்கையை நீங்கள் அறிந்திருந்தால், "அப்பா, இவர்களை மன்னியுங்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று அவர்களுக்குத் தெரியாது" என்று அவர் கூறுவார் என்று நீங்கள் எதிர்பார்க்கலாம். அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்ட ஒரு வளைவைப் பார்த்து, "இன்று, உங்கள் நம்பிக்கையின் காரணமாக, நீங்கள் என்னுடன் சொர்க்கத்தில் இருப்பீர்கள்" என்று சொல்வது உங்களுக்கு அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தாது. மேலும் அவர் தனது தாயைப் பார்த்து ஜானை நோக்கி, "இதோ உன் மகனே, மகனே, இதோ உன் தாயைப் பார்" என்று கூறுவது நமக்கு ஆச்சரியமாக இல்லை. இவை அனைத்தும் இயற்கையாகவே இயேசுவின் உதடுகளிலிருந்து வரும்.

ஆனால் இது வேறு விதமாக இருந்தது. அங்கேயே தொங்கிக்கொண்டு, தன் செயல்பாட்டாளர்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். நிச்சயமாக, அது மகத்துவமானது, நிச்சயமாக அது இரக்கமானது. இது ஒரு அழுகை, ஒரு அவநம்பிக்கையான அழுகை. "என் கடவுளே, என் கடவுளே, ஏன் என்னைக் கைவிட்டாய்?" சிலுவையின் அடிவாரத்தில் அவர்கள் அதை புரிந்து கொள்ளவில்லை, இன்றும் நிறைய பேர் புரிந்து கொள்ளவில்லை. அவர் என்ன சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்?

1. <u>சோகத்தின் அழுகை</u>. மூன்று மணி நேரம் நிலமெங்கும் பரவிய அந்த இருள் எதைக் குறிக்கிறது தெரியுமா? வேதத்தில், இருள் எப்போதும் தீமையைக் குறிக்கிறது. "ஒளி உலகிற்கு வந்துவிட்டது, ஆனால் மனிதர்கள் தங்கள் செயல்கள் தீயவையாக இருந்ததால் ஒளிக்கு பதிலாக இருளை விரும்பினர்." (யோவான் 3:19) சாத்தானின் ராஜ்யம் இருளின் ராஜ்யம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.(கொலோசெயர் 1:13) டஜன் கணக்கான வேதங்களில் மாறாக, ஒளியானது கடவுளின் பிரசன்னத்துடனும் மகிமையுடனும் பிரதிபலிக்கிறது.அந்த நாளில் வெளிச்சம் இல்லாதது இல்லாததைக் குறிக்கிறது. கடவுளே.தந்தையாகிய கடவுள் முதுகைத் திருப்பியதால், தன்னைப் பார்க்கவே சகிக்காமல் உலகத்தின் மொத்தக் கவனத்தையும் எதையோ அழைப்பது போல் இருக்கிறது.

   இயேசுவின் அழுகையில் நாங்கள் கவனம் செலுத்துகிறோம் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும், ஆனால் இருள் பரவி அழுகை அதிகமாகும்போது தந்தையின் இதயத்தில் என்ன நடக்கிறது என்று நான் அடிக்கடி யோசித்தேன், மேலும் அவர் "என் கடவுளே, என் கடவுளே, ஏன்? நீ என்னை கைவிட்டாயா?" அது ஒரு பயங்கரமான சோக அழுகை.
2. <u>பிரிவினையின் அழுகை</u>. அதன் இதயத்திற்கு கீழே இறங்குவோம். இயேசு என்ன சொன்னார்? "என் கடவுளே, என் கடவுளே, ஏன் என்னைக் கைவிட்டாய்?" அது சங்கீதம் 22:1ல் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. சில அறிஞர்கள், "கடவுளே இருந்தாரே, இயேசு வேதத்தை மேற்கோள் காட்டி தீர்க்கதரிசனத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருந்தார்" என்று கூறியுள்ளனர். இல்லை, அதை விட அதிகம்.

2 தீமோத்தேயு 4:10 ல் பவுல் டெமாஸ் என்ற முன்னாள் தோழரைப் பற்றி எழுதும்போது பயன்படுத்திய அதே வினைச்சொல்தான் அங்கு பயன்படுத்தப்பட்டது என்பது சுவாரஸ்யமானது. "இந்த உலகத்தை அதிகமாக நேசித்ததால் டெமாஸ் என்னைக் கைவிட்டார்."

இந்த வார்த்தைக்கு "கைவிடுதல்" என்று பொருள். விட்டுவிடுதல், ஓடிவிடுதல் என்று பொருள். இயேசு, "என் கடவுளே, என் கடவுளே, ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்?" என்று அழுதார். ஏன் என்னை விட்டு ஓடி வந்தாய்? ஏன் என்னை இங்கே விட்டுச் சென்றாய்? எல்லா நித்தியத்திலும் முதன்முறையாக, நீங்கள் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய கற்பனைக்கு எட்டாத ஒன்று நிகழ்ந்துள்ளது. பிதா, குமாரன் மற்றும் பரிசுத்த ஆவியானவர், நித்திய ஒரே கடவுள், பிரிக்கப்பட்டனர். இயேசு பிதாவை விட்டுப் பிரிந்ததில் தேவத்துவம் முரண்படுகிறது. இது முன்பு நடந்ததில்லை, இனியும் நடக்காது.

கடவுள் ஏன் இயேசுவை எந்த நேரத்திலும் கைவிடுவார், இப்போது எல்லா நேரங்களிலும் மிகவும் குறைவாக? இயேசு என்ன தவறு செய்தார்? பதில்: ஒன்றுமில்லை. ஒன்றும் இல்லை. அவர் செய்தது தவறு அல்ல என்று நீங்கள் பார்க்கிறீர்கள். நம்முடைய தவறுகளுக்காக அவர் செய்யத் தயாராக இருந்தது. வேதத்தில் இந்த அழுகையை விளக்கும் பெரிய வசனங்களில் ஒன்று, "நாம் பாவங்களுக்குச் செத்து, நீதிக்காக வாழ்வதற்கு, அவர் தாமே மரத்தின் மேல் நம் பாவங்களைச் சுமந்தார்; அவருடைய காயங்களால் நீங்கள் குணமடைந்தீர்கள்." அந்த வசனத்தின் முதல் பகுதி, "அவர் தம்முடைய சரீரத்திலே நம்முடைய பாவங்களை மரத்தின்மேல் சுமந்தார்" என்று கூறுவதைப் பாருங்கள். (1 பேதுரு 2:24) இயேசு கிறிஸ்து சிலுவையில் தொங்கியபோது மனிதகுலத்தின் அனைத்து பாவங்களும் ஒரு பெரிய, துர்நாற்றம் வீசும், அழுக்கு, கழிவுநீர் குவியலாக ஒன்று திரட்டப்பட்டிருந்தால், அதை நீங்கள் காண்கிறீர்கள். நாம் புரிந்துகொள்வது போல் நடிக்க முடியாத வகையில், உலகின் அனைத்து பாவங்களும் இயேசுவின் சிலுவையில் போடப்பட்டன. "

"பாவத்தின் சம்பளம் மரணம்." (ரோமர் 6:23) கிரேக்க மொழியில் "மரணம்" என்ற வார்த்தைக்கு முடிவுகட்டுதல் என்று அர்த்தம் இல்லை, அது பிரிவினை மட்டுமே குறிக்கிறது. அதனால்தான் நாம் அதை வெவ்வேறு சூழல்களில் பயன்படுத்துகிறோம். ஒருவர் உடல் ரீதியில் இறக்கும் போது, அவர்களின் ஆவி அவர்களின் பூமிக்குரிய கூடாரத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்டதால், அவர்கள் முடிவடைவதில்லை அல்லது இருப்பதை நிறுத்துவதில்லை. மரணம் அவ்வளவுதான், அது ஒரு பிரிவு மட்டுமே. ரோமர்கள் 6:23ல் நமது பாவங்களுக்கு இழப்பீடாகப் பேசப்படும் மரணம், அது உடல் மரணம் அல்ல, அது உடல் மரணம் அல்ல, ஆன்மாவை உடலிலிருந்து பிரிப்பது; அது கடவுளை விட்டு பிரிந்தது. அது பயமுறுத்துகிறது, அது நித்தியமானது.

ஊதாரி மகனின் உவமை நினைவிருக்கிறதா? அந்த ஊதாரி மகன் தன் பாவத்தின் ஆழத்தில் இருந்தபோது, அவன் எங்கே இருந்தான்? அவர் தந்தையைப் பிரிந்தார் அல்லவா? அவர் ஒரு அந்நிய தேசத்தில் தனது பாவத்தில் வசித்து வந்தார். சிறுவன் வீட்டிற்குத் திரும்பியதும், தந்தை மற்ற மகனைப் பார்த்து, "இவர் உங்கள் சகோதரர் இறந்துவிட்டார், ஆனால் அவர் மீண்டும் உயிருடன் இருக்கிறார்" என்று கூறினார். அவர் இறந்துவிட்டார் என்று என்ன அர்த்தம்? அவர் இறக்கவில்லை. ஆம், அவர் இருந்தார். தந்தையின் அன்பிலிருந்து பிரிந்த அவர், வீட்டிற்கு வருவாரா என்று அந்த தந்தை சில சமயங்களில் யோசித்திருக்க வேண்டும். இயேசு என்று நாம் அழைக்கும் தேவனுடைய குமாரன் தம்முடைய சொந்த பாவத்தினால் பிதாவை விட்டுப் பிரிந்தார், ஏனென்றால் அவருக்கு ஒன்றும் இல்லை, ஆனால் அவர் நம்முடைய அனைத்தையும் சுமந்தார்.

சிறந்த வர்ணனை மற்றும் சிலுவையின் சிறந்த படம், குறிப்பாக இந்த அழுகை: "என் கடவுளே, என் கடவுளே, ஏன் என்னைக் கைவிட்டாய்?" லேவியராகமம் 16. பழைய ஏற்பாடு புதியதைப் புரிந்துகொள்ள உதவும் ஒரு ஆசிரியராக இருப்பதால், சிலுவையிலிருந்து வரும் இந்த அழுகையைப் புரிந்துகொள்ள லேவியராகமம் 16 நமக்கு உதவ வேண்டும். இரண்டு ஆடுகள் மற்றும் ஒரு காளையை உள்ளடக்கிய மூன்று பலிகளை இஸ்ரவேலர்கள் செய்தார்கள். முதலில், ஆரோனின் பாவங்களுக்காக காளை பலியிடப்பட்டது, அதனால் அவர் மக்களுக்காகப் பரிந்து பேசுவார். பின்னர் மக்களின் பாவங்களுக்காக ஒரு ஆடு பலியிடப்பட்டது. இரண்டாவது ஆடு, மூன்றாவது மிருகம், மக்கள் முன் கொண்டுவரப்பட்டது. “ஆரோன் மகா பரிசுத்த

ஸ்தலத்துக்கும், ஆசரிப்புக் கூடாரத்துக்கும், பலிபீடத்துக்கும் பாவநிவிர்த்தி செய்து முடித்தபின், உயிருள்ள வெள்ளாட்டுக்கடாவைக் கொண்டு வரக்கடவன். அவர் உயிருடன் இருக்கும் ஆட்டின் தலையில் இரு கைகளையும் வைத்து, இஸ்ரவேலர்களின் அனைத்து அக்கிரமங்களையும் கிளர்ச்சிகளையும்-அவர்களின் எல்லா பாவங்களையும்-அதை ஒப்புக்கொண்டு அதை ஆட்டின் தலையில் வைக்க வேண்டும். பணிக்காக நியமிக்கப்பட்ட ஒருவரின் பராமரிப்பில் அவர் ஆட்டைப் பாலைவனத்திற்கு அனுப்புவார். ஆடு தங்கள் பாவங்கள் அனைத்தையும் ஒரு தனியான இடத்திற்குச் சுமந்து செல்லும்; மனிதன் அதை பாலைவனத்தில் விடுவிப்பான்." (லேவியராகமம் 16:20-22)

இப்போது படம் கிடைத்ததா? ஒரு ஆடு கொண்டுவரப்படும், ஆரோன் தன் கைகளை எடுத்து அந்த ஆட்டின் தலையில் வைப்பான். "நம்முடைய பாவங்களையெல்லாம் இந்த ஆட்டின் தலையில் வைக்கிறோம்" என்று கூறுவார். காமம், விபச்சாரங்கள், பொய்கள், திருட்டுகள், கிசுகிசுக்கள், வெறுப்புகள் மற்றும் பிற பாவங்கள் அனைத்தும் அந்த ஆட்டின் மீது அடையாளமாக வைக்கப்பட்டன, அந்த ஆடு ஒரு மனிதனால் வழிநடத்தப்படும். பாலைவனத்தில் அது மீண்டும் முகாமுக்குத் திரும்பும் வழியைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது, அந்த மனிதன் தனது காலணி அல்லது செருப்பை எடுத்து அந்த ஆட்டை உதைத்து, "இங்கிருந்து வெளியேறு, போ, மறைந்து போ" என்று கூறுவார், எங்களுக்கு ஆங்கிலம் கிடைக்கிறது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்களா? அந்த பத்தியில் இருந்தே "பலி ஆடு" என்ற வார்த்தையா? எல்லா பழிகளையும், எல்லா பாவங்களையும் மூன்றாம் தரப்பினர் மீது வைப்பதா? அது நிச்சயமாக ஒரு முட்டாள்தனமான பாரம்பரியமாகத் தெரிகிறது. அவர்கள் ஏன் அதைச் செய்கிறார்கள்?" 1,500 ஆண்டுகளாக, இஸ்ரவேலர் அந்தக் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்தார்கள்.

ஆறு நீண்ட மணிநேரம் இயேசு சிலுவையில் தொங்கினார், அது ஆறு ஆயிரமாண்டுகள் போல் தோன்றியிருக்க வேண்டும். பாலைவனத்தில் தனித்து விடப்பட்ட ஆடு போல், தனித்து விடப்பட்டது. அவர் "என் கடவுளே, என் கடவுளே, ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்?"

3. மாற்றுக் கூச்சல். "நாம் பாவங்களுக்குச் செத்து, நீதிக்காக வாழ்வதற்காக, அவர் தாமே மரத்தின்மேல் தம்முடைய சரீரத்திலே நம்முடைய பாவங்களைச் சுமந்தார்; அவருடைய காயங்களால் நீங்கள் குணமடைந்தீர்கள்." (1 பேதுரு 2:24). "அவருடைய காயங்களால் நீங்கள் குணமடைந்தீர்கள்." "நாம் அவருக்குள் தேவனுடைய நீதியாகும்படிக்கு, பாவமில்லாதவனை தேவன் நமக்காகப் பாவமாக்கினார்." (2 கொரிந்தியர் 5:21) மாற்றீட்டைப் பார்க்கவா?

இது நம்பமுடியாதது. பாவமில்லாத, பரிசுத்த, களங்கமற்ற, தூய்மையானவர்களை எப்படியோ கடவுள் அழைத்து, சாக்கடை போல் அசுத்தமாக்கி, எப்படியோ நான் பணிவாகவும், பணிவாகவும், விசுவாசத்துடனும் வரும்போது, இயேசு கிறிஸ்துவின் அழகையும், தூய்மையையும், அருளையும் கடவுள் எனக்கு மாற்றுகிறார். . ஒரு மனிதனால் தாங்கக்கூடிய மிகவும் சக்திவாய்ந்த, மிகவும் நம்பமுடியாத மற்றும் புரிந்துகொள்ள முடியாத சிந்தனை, இயேசுவின் நீதி பாவமுள்ள மனிதனுக்கு மாற்றப்பட்டது. "என் கடவுளே, என் கடவுளே, ஏன் என்னைக் கைவிட்டாய்" என்பது மாற்றுக் குரலாகக் கருதலாம்.

இயேசு பரிந்து பேசாமல் இருந்திருந்தால், எல்லாமே இயற்கையான போக்கில் ஒத்துப் போயிருந்தால், அதுவே நீங்களும் நானும் எங்கள் மரணத்திலும் தீர்ப்பு நிகழ்வுகளிலும் எழுப்பும் அழுகை. "என் கடவுளே, என் கடவுளே, ஏன் என்னைக் கைவிட்டாய்?" ஆனால் இயேசு அந்த வார்த்தைகளை நான் செய்ய வேண்டியதில்லை, அதனால் நீங்கள் செய்ய வேண்டியதில்லை என்று கூறினார்.

இந்த கதையை நீங்கள் முன்பே கேள்விப்பட்டிருக்கலாம் அல்லது எட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இன்று ஷோவில் அந்த மனிதனைப் பார்த்திருக்கலாம். ஆனால், மாற்றுக் கூச்சல் பற்றிய இந்த யோசனையின் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகள் இதுவாக இருக்கலாம். ஒரு நாள் அதிகாலையில்,

டுடே ஷோவில் ஃபிரான்செஸ்கா ஜெராஸ்க்னெவிக் என்ற நபரை நேர்காணல் செய்ததை நான் பார்க்க நேர்ந்தது. ஹோலோகாஸ்டின் நடுவில் இருந்த பயங்கரமான வதை முகாமான ஆஷ்விட்ஸில் இருந்து தப்பியவர் என்பதால் அவர்கள் அவரை நேர்காணல் செய்தனர். ஆனால் 1941 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் ஆஷ்விட்ஸில் தப்பியோடிய நேரத்தைப் பற்றி ஜெராஸ்ச்னெவிக் ஒரு சுவாரஸ்யமான கதையைக் கொண்டிருந்தார். அது நிகழும் போதெல்லாம், அந்த வதை முகாமின் தளபதி எப்போதும் அதையே செய்தார். எதிர்காலத்தில் தப்பிச் செல்வதைத் தடுக்க, அவர் கைதிகள் மற்றும் கைதிகள் அனைவரையும் முற்றத்தில் கூட்டிச் செல்வார். அவர்கள் தோராயமாக 10 பெயர்களை வரைவார்கள். மேலும் அந்த 10 பேரும் ஒரு திறந்த குழியில் போடப்பட்டு, அது மூடப்படும். அவர்கள் பட்டினியால் இறக்கும் வரை அல்லது நீரிழப்பு வரை அங்கேயே விடப்படுவார்கள். ஒவ்வொரு நாளும் அவர்கள் இறப்பதை எல்லோரும் பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள். அவர்கள் பத்து பெயர்களை அழைக்கத் தொடங்கினர், பத்தாவது பெயர் ஃபிரான்செஸ்கா ஜெராஸ்க்னெவிக் என்று அழைக்கப்பட்டது. Geraschnevik கூறினார், "நான் முழங்காலில் விழுந்தேன், நான் அடக்க முடியாமல் அழ ஆரம்பித்தேன், நான் கெஞ்சினேன்." நான், "எனக்கு ஒரு மனைவி இருக்கிறாள், எனக்கு குழந்தைகள் உள்ளனர், தயவுசெய்து, தயவுசெய்து, எனக்கு இதை செய்ய வேண்டாம்." திடீரென்று எங்கிருந்தோ மாக்சிமிலியன் கோல் என்ற ஒரு மனிதன் முன்னோக்கி வந்தான். கோல் யூதர் கூட இல்லை. அவர் அந்த வதை முகாமில் ஒரு அனுதாபியாக இருந்தார். கோல் பிப்ரவரி 41 இல் வந்திருந்தார், இது ஜூலையில் இருந்தது, ஏற்கனவே அவர் "தி ஏஞ்சல் ஆஃப் ஆஷ்விட்ஸ்" என்ற புனைப்பெயரைப் பெற்றிருந்தார். ஏனென்றால் அவர் தனது உணவைப் பகிர்ந்து கொண்டார், மேலும் அவர் நோயுற்றவர்களைக் கவனித்துக் கொண்டார், மேலும் அவர் தாழ்த்தப்பட்டவர்களை ஊக்குவிக்க முயன்றார். அவர் பேசிவிட்டு, "தளபதி, நான் ஒரு வார்த்தை சொல்லட்டுமா?" அவர் சம்பவ இடத்திலேயே சுடப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால் நாங்கள் அறியாத காரணங்களுக்காக, தளபதி கோலின் பக்கம் திரும்பி, "ஆம், உங்களால் முடியும்" என்றார். அவர், "அவருடைய இடத்தை நான் எடுக்கலாமா? நான் வயதாகிவிட்டேன் - என்னிடமிருந்து உங்களுக்கு அவ்வளவு வேலை கிடைக்காது" என்றார். சரி, நாஜி மனம் அதை எடுத்து அனுமதித்தது. மேலும் மாக்சிமிலியன் கோல் மற்ற ஒன்பது பேருடன் அந்தக் குழிக்குள் வீசப்பட்டார். ஆறு வாரங்களுக்குப் பிறகு ஆகஸ்ட் 14 அன்று, அவர் மட்டுமே உயிருடன் இருந்தார். அவரை பட்டினியால் இறக்க அனுமதிப்பதற்கு பதிலாக, பீனால் ஊசி போட்டு அவர் இறந்தார். அவர் சம்பவ இடத்திலேயே சுடப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால் நாங்கள் அறியாத காரணங்களுக்காக, தளபதி கோலின் பக்கம் திரும்பி, "ஆம், உங்களால் முடியும்" என்றார். அவர், "அவருடைய இடத்தை நான் எடுக்கலாமா? நான் வயதாகிவிட்டேன் - என்னிடமிருந்து உங்களுக்கு அவ்வளவு வேலை கிடைக்காது" என்றார். சரி, நாஜி மனம் அதை எடுத்து அனுமதித்தது. மேலும் மாக்சிமிலியன் கோல் மற்ற ஒன்பது பேருடன் அந்தக் குழிக்குள் வீசப்பட்டார். ஆறு வாரங்களுக்குப் பிறகு ஆகஸ்ட் 14 அன்று, அவர் மட்டுமே உயிருடன் இருந்தார். அவரை பட்டினியால் இறக்க அனுமதிப்பதற்கு பதிலாக, பீனால் ஊசி போட்டு அவர் இறந்தார். அவர் சம்பவ இடத்திலேயே சுடப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால் நாங்கள் அறியாத காரணங்களுக்காக, தளபதி கோலின் பக்கம் திரும்பி, "ஆம், உங்களால் முடியும்" என்றார். அவர், "அவருடைய இடத்தை நான் எடுக்கலாமா? நான் வயதாகிவிட்டேன் - என்னிடமிருந்து உங்களுக்கு அவ்வளவு வேலை கிடைக்காது" என்றார். சரி, நாஜி மனம் அதை எடுத்து அனுமதித்தது. மேலும் மாக்சிமிலியன் கோல் மற்ற ஒன்பது பேருடன் அந்தக் குழிக்குள் வீசப்பட்டார். ஆறு வாரங்களுக்குப் பிறகு ஆகஸ்ட் 14 அன்று, அவர் மட்டுமே உயிருடன் இருந்தார். அவரை பட்டினியால் இறக்க அனுமதிப்பதற்கு பதிலாக, பீனால் ஊசி போட்டு அவர் இறந்தார். மேலும் மாக்சிமிலியன் கோல் மற்ற ஒன்பது பேருடன் அந்தக் குழிக்குள் வீசப்பட்டார். ஆறு வாரங்களுக்குப் பிறகு ஆகஸ்ட் 14 அன்று, அவர் மட்டுமே உயிருடன் இருந்தார். அவரை பட்டினியால் இறக்க அனுமதிப்பதற்கு பதிலாக, பீனால் ஊசி போட்டு அவர் இறந்தார். மேலும் மாக்சிமிலியன் கோல் மற்ற ஒன்பது பேருடன் அந்தக் குழிக்குள் வீசப்பட்டார். ஆறு

வாரங்களுக்குப் பிறகு ஆகஸ்ட் 14 அன்று, அவர் மட்டுமே உயிருடன் இருந்தார். அவரை பட்டினியால் இறக்க அனுமதிப்பதற்கு பதிலாக, பீனால் ஊசி போட்டு அவர் இறந்தார்.

Geraschnevik இன்னும் உயிருடன் இருக்கிறாரா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை, ஆனால் அவர் எட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு போலவே இருந்தார். அவர்கள் அவரை நேர்காணல் செய்தபோது, அவரது கருத்து, "அவரிடம் ஒரு வார்த்தையும் சொல்ல எனக்கு வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை, ஆனால் அவர்கள் அவரை அழைத்துச் சென்றபோது நான் அவருடைய கண்களைப் பார்த்தேன். நான் எவ்வளவு நன்றியுள்ளவனாக இருக்கிறேன் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். ஒவ்வொரு ஆகஸ்ட் 14 ஆம் தேதி, ஜெராஸ்க்னெவிக் நினைவுச்சின்னமாக ஆஷ்விட்ஸுக்குச் செல்கிறது.அவரது கொல்லைப்புறத்தில் அவர் தனது கைகளால் வடிவமைத்த ஒரு உலோகத் தகடு உள்ளது, மேலும் அவர் ஒவ்வொரு நாளும் மாக்சிமிலியன் கோல் என்ற மனிதருக்கு தனது நன்றியைத் தெரிவிக்கிறார்.
ஃபிரான்செஸ்கா ஜெராஸ்க்னெவிக் உடன் எங்களுக்கு மிகவும் குறைவான பொதுவானது. நாங்கள் ஒரே மொழியைப் பேசுவதில்லை, அதே மக்களை எங்களுக்குத் தெரியாது. அதே தாயகத்திற்கு நாங்கள் உரிமை கோரவில்லை. ஆனால் அவருடன் எங்களுக்கு மிகவும் பொதுவான இரண்டு விஷயங்கள் உள்ளன. எங்கள் உயிரைக் காப்பாற்ற யாரோ ஒருவர் இறந்தார், நாங்கள் இருவரும் எங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் முழுமையான நன்றியுடன் வாழ்ந்தோம். ஜெராஸ்க்னெவிக்கின் உடல் மற்றும் நம்முடையது ஆன்மீகம் என்றாலும், கிறிஸ்தவர்களான அனைவருக்கும் ஜெராஸ்க்னெவிக்குடன் பொதுவானது இதுதான்.

அவர்கள் இயேசுவை ஏளனம் செய்தார்கள், நிறைய கேலி செய்தார்கள். அவற்றில் உண்மை ஒன்று இருந்தது. ஆம், உண்மை என்று ஒன்று இருந்தது. "அவர் மற்றவர்களைக் காப்பாற்றினார், ஆனால் அவர் தன்னைக் காப்பாற்ற முடியாது" என்று சொன்னார்கள். அது உண்மைதான். ஓ, அவர் தன்னைக் காப்பாற்றியிருக்கலாம், மத்தேயு 26:53. பல மணிநேரம் அவர் பீட்டரிடம், "நான் 12 படையணி தேவதூதர்களை வரவழைக்க முடியும் என்று உனக்குத் தெரியாதா?" அவர் தன்னைக் காப்பாற்றியிருக்கலாம், ஆனால் அந்த முழு அறிக்கையையும் அவரால் உண்மைப்படுத்த முடியாது. அவர் மற்றவர்களைக் காப்பாற்றினார், ஆனால் அவரால் தன்னைக் காப்பாற்ற முடியவில்லை. மற்றவர்களைக் காப்பாற்றப் போகிறான் என்றால், அவனால் தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியாது. "என் கடவுளே, என் கடவுளே, ஏன் என்னைக் கைவிட்டாய்?" பதிலாக இருந்தது.அற்புதமான கிரேஸ் பாடம் #1254 ஸ்டீவ் பிளாட் மார்ச்17, 1996

மனிதநேயத்தின் வார்த்தைகள்

"பின்னர், எல்லாம் முடிந்தது என்றும், வேதவாக்கியம் நிறைவேறும் என்றும் இயேசு அறிந்து, 'தாகமாயிருக்கிறேன்' என்றார். ஒரு ஜாடி திராட்சரசம் இருந்தது, அதனால் அவர்கள் அதில் ஒரு பஞ்சை ஊறவைத்து, கடற்பாசியை மருதாணி செடியின் தண்டில் வைத்து, அதை இயேசுவின் உதடுகளுக்கு உயர்த்தினார்கள். (யோவான் 19:28)

மேலோட்டமாகப் பார்த்தால், அந்த அறிக்கை நமக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. சிலுவையில் ஏறிய ஆறு மணிநேரத்திற்குப் பிறகு வறண்டு, நீரிழப்புடன் இருக்கும் ஒரு இறக்கும் மனிதனிடமிருந்து நீங்கள் எதிர்பார்ப்பது இதைத்தான். "எனக்கு தாகமாக உள்ளது." ஏன்னா, அதைத்தான் சொல்லப் போகிறார். ஆனால் அவர் இன்னும் நிறைய சொல்கிறார் என்று நினைக்கிறேன். இது நிறைவுக்கான கோரிக்கை என்று நான் உங்களுக்கு பரிந்துரைக்கிறேன்.

சிலுவையில் குறிப்பிடப்பட்ட இரண்டு பானங்கள் இருந்தன என்பது உங்களுக்கு நினைவிருக்கலாம். எது என்று தெரிந்து கொள்வது பயனுள்ளதாக இருக்கும். மத்தேயு 27:34-ல் இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்டபோது, "பித்தம் கலந்த மது" என்று அழைக்கப்படும் ஒரு பானம் அவருக்கு வழங்கப்பட்டது என்று பைபிள் சொல்கிறது. பித்தப்பை ஒரு

போதைப்பொருள் முகவர், ஒரு உணர்ச்சியற்ற முகவர். கொடூரமான ரோமானியர்கள் கூட அவர்களுக்குள் கருணையின் ஸ்பரிசத்தை கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் ஒரு மனிதனை சிலுவையில் ஏற்றுவதற்கு முன், அவருடைய மனதை மங்கலாக்குவதற்கும், வலியைத் தாங்கிக் கொள்வதற்கும் ஏதோ ஒன்றைக் கொடுத்தார்கள். இயேசுவுக்கு அது கொடுக்கப்பட்டபோது, அவர் மறுத்துவிட்டார். “இல்லை” என்றார்.

"அவர் ஏன் மறுப்பார்?" ஒரு காரணம், நிச்சயமாக இயேசு தப்பிக்க அல்லது குறுக்குவழிகளைத் தேர்ந்தெடுப்பார். சிலுவையின் முழுச் சுமையையும், முழுக் கோபத்தையும் தாங்கிக் கொள்வதில் உறுதியாக இருந்தார். சிலுவையில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட இந்த ஏழு அறிக்கைகளில் தனது முழு வாழ்க்கையையும் ஊழியத்தையும் சுருக்கமாகச் சொல்ல இயேசு அங்கே தொங்கிக்கொண்டிருக்கும்போது அவருடைய முழு மன திறன்களையும் விரும்பினார்.

ஆனால் ஆறு மணி நேரம் கழித்து மற்றொரு பானம் வழங்கப்படுகிறது. இது வினிகருடன் கலந்த ஒயின் என நமக்கு அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது. வித்தியாசமாக இருந்தது. அது ஒரு மலிவான ஒயின், அரிதாகவே புளிக்கவைக்கப்பட்டது. அது வினிகர் கலந்த மது. "ஒரு பங்கு மது, இரண்டு பங்கு வினிகர்" என்று பொதுவாக அறிஞர்கள் கூறுவார்கள். அது பித்தப்பை இல்லை, அது உணர்ச்சியற்ற விளைவு இல்லை. ஏதாவது இருந்தால், அது அவரது புலன்களைத் தூண்டும். அதற்கு இயேசு, "எனக்கு தாகமாக இருக்கிறது" என்று சொல்லி, அதை அவருக்குக் கொடுத்தார்கள்.

அப்படியென்றால், அவர் ஏன் இரண்டாவது பானத்தைக் குடித்தார்?" வசனம் 28 ஐப் பாருங்கள். "பின்னர், எல்லாம் முடிந்துவிட்டதையும், வேதவாக்கியம் நிறைவேறும் என்பதையும் அறிந்து, 'எனக்கு தாகமாயிருக்கிறது' என்று இயேசு சொன்னார்." மக்களே, அதற்கு இன்னொரு ஆதாரம் இருக்கிறது. கடவுள் சிலுவையில் தொங்குகிறார், அந்த நேரத்தில் இயேசுவுக்கு என்ன தெரியும் என்பதை கடவுளால் மட்டுமே அறிய முடியும் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன், ஆறு மணிநேர வேதனையான, மனதை மங்கச் செய்யும் வலி மற்றும் அவர் இறப்பதற்கு சில நிமிடங்களுக்கு முன்பு, அந்த மனிதன் தொங்கும் சிலுவை அவரது வாழ்க்கையைப் பற்றிய 700-க்கும் மேற்பட்ட தீர்க்கதரிசனங்களை பிரதிபலிக்கிறது, அவை அனைத்தும் நிறைவேறியதா என்பதைப் பார்க்கவும், பின்வருபவை இயேசுவின் மரணத்தைப் பற்றிய தீர்க்கதரிசனங்களாகும்.

ஒரு பழக்கமான நண்பரின் துரோகம். (சங்கீதம் 41:9)
சீடர்களைக் கைவிடுதல். (சங்கீதம் 31:11)
பொய்யான குற்றச்சாட்டுகள். (சங்கீதம் 35:11)
அவருடைய நீதிபதிகளுக்கு முன்பாக அமைதி (ஏசாயா 53:7)
குற்றமற்றவராகக் காணப்படுதல் (ஏசாயா 53:9)
வரம்பு மீறியவர்களுடன் அவரை எண்ணுதல். (ஏசாயா 53:12)
சிலுவையில் அறையப்படுகிறது. (சங்கீதம் 22:16)
பார்வையாளர்களின் கேலி. (சங்கீதம் 109:25)
விடுபடாத கேலி. (சங்கீதம் 22:7,8)
அவனுடைய ஆடைகளுக்காகவே சூதாட்டம். (சங்கீதம் 22:18)
அவரது எதிரிகளுக்கான பிரார்த்தனை. (ஏசாயா 53:12)
கடவுளால் கைவிடப்பட்டது. (சங்கீதம் 22:1)
தந்தையின் கைகளில் அவருடைய ஆவியை ஒப்படைத்தல். (சங்கீதம் 31:5)
எலும்புகள் உடையவில்லை. (சங்கீதம் 34:20)
ஒரு பணக்காரனின் கல்லறையில் அடக்கம். (ஏசாயா 53:9)
என் தாகத்திற்கு வினிகர் கொடுத்தார்கள் (சங்கீதம் 69:21)

மரணத்தைப் பற்றி பல தீர்க்கதரிசனங்கள் உள்ளன என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா? இந்த மனிதன் வெறும் மனிதனா? அதையெல்லாம் அவர் யோசித்துக்கொண்டிருந்தபோது,

கடைசியாக ஒரு தீர்க்கதரிசனம் இன்னும் நிறைவேறாத அவரது நினைவுக்கு வந்தது. சங்கீதம் 69:20 வினிகர் கொடுக்கப்படும், அது நுகரப்படும் என்று தீர்க்கதரிசனம் கூறுகிறது, மேலும் இயேசு, தான் அதை நிறைவேற்றுவார் என்றும், எல்லா தீர்க்கதரிசனங்களையும் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்றும் அறிந்து, அந்த நிறைவேற்றத்தை ஏற்படுத்த ஏதோ சொன்னார். தாகமாக இருக்கிறது என்றார். காடியைக் கொடுத்தார்கள். இது நிறைவுக்கான கோரிக்கையாக இருந்தது. ஆனால் அதை விட முக்கியமானது, இது அவதாரத்தின் கூற்று.

இயேசு சிலுவையில் இருந்து இவ்வாறு கூறியதற்கு இரண்டு காரணங்கள் இருக்கலாம். ஒன்று, அது தீர்க்கதரிசனத்தை முடிக்க வேண்டும்; இரண்டாவது, மனிதன் தாகமாக இருந்ததால். முதல் காரணம் அவர் கடவுள் என்பதை நமக்குக் காட்டுகிறது, இரண்டாவது காரணம் அவர் மனிதன் என்பதைக் காட்டுகிறது. ஒன்றாக, அவர்கள் எல்லா வரலாற்றிலும் மிகப் பெரிய கூற்றை, அவதார கூற்றை மீண்டும் உறுதிப்படுத்துகின்றனர். அவதாரம் என்றால் இந்த மனிதனாகிய இயேசு, மாம்சத்தில் வந்த கடவுள் என்று அர்த்தம். பைபிள் முழுவதும் அதற்கான கூற்றுகள் உள்ளன. ஜான் தனது நற்செய்தியை "ஆதியில் வார்த்தை இருந்தது" (அது இயேசுவின் உருவகம்) என்று தொடங்கினார். "ஆரம்பத்தில் வார்த்தை இருந்தது, அந்த வார்த்தை தேவனோடு இருந்தது, அந்த வார்த்தை தேவனாயிருந்தது." (யோவான் 1:1) பின்னர் 14 வசனங்களுக்குப் பிறகு, "அந்த வார்த்தை மாம்சமாகி, இங்கேயே நம்மிடையே குடியிருந்தது" என்று கூறினார்.

கொலோசெயர் 2:9 கூறுகிறது, "கிறிஸ்துவில் தெய்வீகத்தின் முழுமையும் சரீர வடிவில் வாழ்கிறது," அல்லது, 1 தீமோத்தேயு 3:16, பவுல் தீமோத்தேயுவிடம் கூறுகிறார், "அவர் சரீரத்தில் தோன்றி ஆவியால் நிரூபிக்கப்பட்டார்," மற்றும் பட்டியல் நீண்டு கொண்டே செல்கிறது. இதை நான் போதுமான அளவு வலியுறுத்த முடியாது. அவதாரத்தின் கூற்று நம்பிக்கையின் கான்டினென்டல் பிளவு, அது ஒரு வழி அல்லது மற்றொன்று பாய்கிறது. உலகம் இயேசுவை நேசிப்பதை நீங்கள் காண்கிறீர்கள். அமெரிக்காவில் தொண்ணூறு சதவிகிதம் கூட கிறிஸ்தவர்கள் என்று கூறுகிறார்கள், எல்லோரும் இயேசுவை விரும்புகிறார்கள், ஏனென்றால் அவர் அன்பாகவும், நல்லவராகவும், அரவணைப்பாகவும், தெளிவற்றவராகவும் இருந்தார், மேலும் அவர் ஒரு நல்ல ஆசிரியர், சிறந்த தத்துவஞானி மற்றும் கனிவான மனிதர் என்று பேசுவதற்கு உலகம் ஆர்வமாக உள்ளது. ஆனால் கடவுள் மாம்சத்தில் வந்தவராக நீங்கள் அவரை ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டால், பைபிளில் ரைம் அல்லது காரணம் எதுவும் இல்லை. இது அனைத்து மனிதகுலத்திலும் முக்கியமான கூற்று. அவர் மாம்சத்தில் வந்த கடவுள் என்று நீங்கள் நம்பினால், மற்ற அனைத்தும் பொருந்தும். அவர் தண்ணீரில் நடந்தாரா? நிச்சயம், தண்ணீரை உண்டாக்கியவன் அதன்மேல் நடக்க முடியும் அல்லவா? அவர் கல்லறையிலிருந்து வெளியே வந்தாரா? வாழ்க்கையை மாற்றியவர், மரணம் அவரைத் தாங்காமல் போனதில் ஆச்சரியம் உண்டா? சிலுவையில் தொங்கி, "உன் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டன" என்று அவர் சொல்லக்கூடிய உண்மை. அந்த சிலுவையில் அவர் கடவுளாக இருந்தால், அவரது மரணம் ஒரு சேமிப்பு முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டிருப்பதில் ஆச்சரியமில்லை.

நம் வாழ்வின் முக்கியமான முடிவு: இந்த மனிதன் உண்மையில் கடவுளா? அல்லது, கடவுள் உண்மையில் இந்த மனிதனா? அவ்வளவுதான். மேலும், "நான் தாகமாக இருக்கிறேன்" என்ற கூற்று, "ஆம்" என்று கூறுகிறது. ஆம், அவர் இருந்தார். அவர் மாம்சத்தில் வந்த கடவுள்.

இயேசுவின் அவதாரம், கடவுள் மாம்சத்தில் வருவது, நமக்கு எல்லாவற்றையும் குறிக்கிறது என்பதற்கு மிகவும் நடைமுறையான தினசரி வழி உள்ளது என்பதை நான் உங்களுக்கு பரிந்துரைக்க விரும்புகிறேன். விண்மீன்களை விண்ணில் ஏற்றிய கடவுள், உலகைப் பேசியவர், உனது தாயின் வயிற்றில் உனக்கு உயிர் கொடுத்த கடவுள், அந்த கடவுள் வந்து, வாழ்ந்து, சிலுவையில் இறந்தார், அதனால் நீங்கள் உணர்ந்ததை உணர முடியும், நீங்கள் வியர்வை போல் வியர்வை நீங்கள் காயப்படுத்துவது போல் காயப்படுத்துங்கள் மற்றும் நீங்கள் அழுவது போல் அழுங்கள். சோகமான உண்மை என்னவென்றால், பெரும்பாலான மக்கள் இயேசுவை

ஒப்புக்கொள்கிறார்கள், நான் இப்போது கிறிஸ்தவர்களைப் பற்றி பேசுகிறேன், ஆனால் அவர் உண்மையில் அவர்களின் அன்றாட வாழ்க்கையை எவ்வாறு பாதிக்க விரும்புகிறார் என்பதைப் பற்றிய விலைமதிப்பற்ற புரிதல் அவர்களுக்கு இல்லை.

பெரும்பாலான மக்கள் இயேசுவை ஒரு மதம், கிறிஸ்தவம், ஒரு நிறுவனம், தேவாலயம், நடத்தை நெறிமுறைகள், பைபிள் ஆகியவற்றை அமைக்க வந்த மனிதராகப் பார்க்கிறார்கள், அதுதான் என்று நினைக்கிறார்கள். இல்லை! இயேசு இந்த பூமிக்கு வந்து சிலுவையில் தொங்கி மதத்தை நிலைநாட்டவில்லை. அவர் உறவுகளை மீண்டும் நிறுவ வந்தார்.

நீங்கள் முன்பே கேட்டிருக்கலாம் ஆனால் இன்னும் புரியவில்லை. இயேசு மாம்சத்தில் வந்தார் என்று நீங்கள் நம்புகிறீர்கள், அவர் இங்கே இருக்கிறார், அதைச் செய்தார், பரலோகத்திற்குத் திரும்பிச் சென்றார், அவர் என்ன செய்தார் என்பது முக்கியமானது, வழக்கு முடிந்தது. இங்கு இல்லாத ஒருவருடன் நீங்கள் எப்படி உறவு கொள்கிறீர்கள்? நீங்கள் அவரைப் பார்க்கவோ, தொடவோ, உணரவோ, கேட்கவோ முடியாது. நாங்கள் ஒரு கெட்ட கனவு கண்ட ஆறு வயது சிறுமியைப் போல இருக்கிறோம். அவள் அழுதுகொண்டே அவளது படுக்கையறைக்குள் சென்ற அவளது தாய் அவளுக்கு தைரியம் கொடுத்து தன் சுதந்திரத்தை வளர்க்க முயன்றாள், அவள் அவளைத் தடவி, "இப்போது தேனே, திரும்பிப் படுத்துக்கொள், இயேசு உன்னுடன் இருக்கிறார்" என்றாள். சிறுமி திரும்பிப் பார்த்து, "நல்லது, நீங்கள் இயேசுவோடு இங்கே இருங்கள், நான் அப்பாவுடன் உள்ளே செல்கிறேன்" என்றாள்.

இப்போது நாங்கள் அதைப் பார்த்து சிரிக்கிறோம், ஆனால் எனக்குத் தெரிந்த பெரும்பாலான மக்கள் இயேசுவைப் பற்றி உண்மையில் செயல்படும் விதம் இதுதான். இயேசு எங்காவது இருக்கிறார் என்று நிறைய பேர் நம்புகிறார்கள், ஆனால் பதுங்கிக் கொள்ள நமக்கு சதையும் இரத்தமும் தேவை. நாம் பிடிக்கக்கூடிய ஒருவர், நம்மைத் தொடக்கூடிய ஒருவர், உண்மையில் நம்மைப் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய ஒருவர் தேவை. கேள்விக்கு பதிலளிக்கும் ஒரு பத்தி எப்போதாவது இருந்தால்: இயேசு கவலைப்படுகிறாரா? அவர் எங்களைத் தொட முடியுமா? நாம் அவரை தொட முடியுமா? இன்று என் தேவைகளை அவரால் பூர்த்தி செய்ய முடியுமா? நாம் இப்போது படிக்கும் வேதம் அது. இயேசு, "எனக்கு தாகமாக இருக்கிறது" என்றார்.

எல்லா பைபிளிலும் மிகவும் கவர்ச்சிகரமான விஷயம் என்னவென்றால், இயேசு தனது ஊழியத்தைத் தொடங்கவிருந்தபோது, அவர் 40 நாட்கள் உணவின்றி பாலைவனத்திற்குச் சென்றார், எல்லா வேதங்களிலும் பைபிளில் மிகப்பெரிய குறைப்புக்களில் ஒன்று உள்ளது, அது "அவர் பசியாக இருந்தார். ." நாற்பது நாட்கள் உணவின்றி பசியோடு இருந்தான். பின்னர் இப்போது அவர் சிலுவையில் தொங்கிக்கொண்டிருக்கும் அவரது வாழ்க்கையின் கடைசி சில நிமிடங்களில், அவர் தாகமாக இருப்பதைக் காண்கிறோம்.

அவருடைய ஊழியத்தின் புத்தகங்களில், மனிதனின் அடிப்படைத் தேவைகளான பசி மற்றும் தாகத்துடன் போராடுவதை நாம் காண்கிறோம். நாங்கள் ஏன் அப்படிச் சொன்னோம் என்று நீங்கள் எப்போதாவது யோசித்திருக்கிறீர்களா? ஏன் இங்கே பாலைவனத்தில் மத்தேயு 4 இல், இயேசு சாத்தானுடன் ஒன்றாகச் செல்லும்போது, யார் உலகை ஆளப் போகிறார்கள் என்பதைக் கண்டுபிடிக்க முயற்சிக்கிறார்கள். நாம் நித்தியத்தின் ஆன்மீகப் போரைப் பற்றி பேசுகிறோம். பின்னர் "அவர் மிகவும் பசியாக இருந்தார்" என்று எங்களுக்குச் சொல்லப்படுகிறது. நம் பாவங்கள் அனைத்தும் தம்மீது குவிந்து கிடக்கும் அதே கருமையை இயேசு அனுபவித்துக்கொண்டிருந்த கறுப்பு நாளில் இங்கே ஏன், அவர் தந்தையைத் தேடுகிறார், அவரைக் காணவில்லை, "என் கடவுளே, என் கடவுளே! ஏன் என்னைக் கைவிட்டாய்?" எங்களுக்கும் கூறப்பட்டது: மேலும் அவர் தாகமாக இருந்தார்.

எதற்காக இப்படிச் சொல்கிறார்கள் என்று நீங்கள் எப்போதாவது யோசித்திருக்கிறீர்களா? அதனால்தான் எபிரேயர் 4:15-16-ன் வார்த்தைகள் நம் காதுகளில் முற்றிலும் உண்மையாக

ஒலிக்கும்: "நம்முடைய பலவீனங்களைப் பார்த்து இரக்கமடையாத பிரதான ஆசாரியர் எங்களிடம் இல்லை, ஆனால் எல்லா வகையிலும் சோதிக்கப்பட்டவர் எங்களிடம் இருக்கிறார். நாமும் பாவம் செய்யாமல் இருப்பது போலவே, நாம் இரக்கத்தைப் பெறவும், கிருபையைப் பெறவும், நம்பிக்கையுடன் கிருபையின் சிங்காசனத்தை அணுகுவோம்." இதைப் பாருங்கள், "நமது தேவைப்படும் நேரத்தில் நமக்கு உதவுவதற்காக."

அழகான பாடல் கூறுகிறது, "என் இதயம் மகிழ்ச்சிக்காக அல்லது பாடலுக்காக மிகவும் ஆழமாக வேதனைப்படும்போது இயேசு கவலைப்படுகிறாரா? சுமைகள் அழுத்தி, கவலைகள் துன்பம் மற்றும் வழி களைத்து நீண்டு கொண்டே போகிறது? ஆமாம், அவர் கவலைப்படுகிறார், அவர் கவலைப்படுகிறார் என்று எனக்குத் தெரியும்." ஆனால் பாடலை விட சிறப்பாக, பீட்டர் "உங்கள் கவலைகளை அவர் மீது போடுங்கள், ஏனென்றால் அவர் உங்களை கவனித்துக்கொள்கிறார்." (1 பேதுரு 5:7)

இருண்ட இரவுகளிலும் பயமுறுத்தும் நேரங்களிலும் சரீரரீதியாக என் கையைப் பற்றிக்கொள்ள, என்னைச் சுற்றி கைகளை வைக்க இயேசு மாம்சத்தில் இன்று இல்லை. அவர் இப்போது உடல்நிலையில் இல்லை என்பதில் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஏனென்றால், அவர் செய்ய வேண்டியதைச் செய்துவிட்டார், நம்முடைய பாவம் நீக்கப்பட்டது. அவர் இன்னும் இங்கே இருந்திருந்தால், அது நம் பாவத்தை விலக்கி மன்னிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். அவர் இங்கே மாம்சத்தில் இல்லை என்பதில் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன், ஏனென்றால் அவர் மீண்டும் பரலோகத்தின் சிம்மாசன அறையில் தந்தையின் முன் நமக்காக பரிந்து பேசுகிறார். நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன், ஏனென்றால் இப்போது அவர் நேரம், இருப்பிடம் மற்றும் இடம் ஆகியவற்றால் கட்டுப்படுத்தப்படவில்லை. நமது வலிகள், துன்பங்கள் மற்றும் தேவைகள் அனைத்தையும் ஒரே நேரத்தில் அறிந்து சமாளிக்க முடியும். நாம் ஒரு தொழுநோயாளியாகவோ அல்லது குருடர் பர்திமேயஸைப் போலவோ அல்லது குருடர்களைப் போலவோ இருக்க வேண்டியதில்லை, நாம் முயற்சி செய்து கண்டுபிடிக்க வேண்டியதில்லை: இயேசு நாசரேத்தில் இருக்கிறாரா? இயேசு கப்பர்நகூமில் இருக்கிறாரா? இயேசு எருசலேமில் இருக்கிறாரா? நான் அவனை காண வேண்டும். அவர் அங்கேயே இருக்கிறார், அங்கேயே நாம் எப்போது வேண்டுமானாலும் அவரைத் தொடலாம்.

அவர் உடல்ரீதியாக இங்கு இல்லை என்பதில் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன், ஏனென்றால் அவர் கடவுளின் பரிசுத்த ஆவியான ஒரு "ஆறுதல் கொடுப்பவர்", நம்முடன் இருப்பதற்கு மட்டுமல்ல, கிறிஸ்துவுக்குள் ஞானஸ்நானம் பெறுவதிலிருந்து ஒரு புதிய படைப்பாக நாம் எழுப்பப்படும்போது நம்மில் வாழ்வதற்கும் அவர் விட்டுச்சென்றார். நம்மில் வாழும் பரிசுத்த ஆவியானவர் நம்முடைய ஜெபங்களில் பரிந்து பேசுகிறார். ரோமர் 8:26 சொல்கிறது, அவர் நமக்காகக் கூக்குரலிடுகிறார். நாம் எப்படிக் கேட்பது என்று கூடத் தெரியாத நமது தேவைகளைப் பற்றி அவர் தந்தையிடம் பேசுகிறார். ஆகையால், நம்மில் எவரேனும் ஜெபத்தில் கடவுளிடம் வரும்போது, பரலோகத்தில் இருக்கும் இயேசு நமக்கு எந்தத் தேவையையும் அடையாளம் கண்டு சந்திக்க முடியும். அது உங்களுக்குப் புரியவில்லை என்றால், நீங்கள் "மனிதன்" இயேசுவை ஒருபோதும் சந்திக்காததால், அல்லது அவருடன் நேருக்கு நேர் பேசுவதற்கான வாய்ப்பாக ஜெபத்தை நீங்கள் பார்த்ததில்லை. பிரார்த்தனை மட்டும் செய்யாதீர்கள், பிரார்த்தனையில் வாழுங்கள். அது கவனிப்பின் கூற்று. பெத்லகேமில் உள்ள தொட்டில் கடவுள் வந்தார் என்பதை நிரூபிக்கிறது என்று ஒரு ஆசிரியர் கூறினார். கல்வாரியின் சிலுவை கடவுள் அக்கறை காட்டுகிறார் என்பதை நிரூபிக்கிறது.

வினிகரும் திராட்சரசமும் உள்ள மருதாணித் தண்டை அவன் உதடுகளுக்கு உயர்த்தி, "அவர் பானத்தைப் பெற்றபோது, 'முடிந்தது' என்று இயேசு சொன்னார். அதனுடன் அவர் பணிந்து தனது ஆவியை துறந்தார். (யோவான் 19:30) இயேசு, தெய்வீகத்தன்மையைக் கூறுவதற்கு முன், மனிதகுலத்தின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். அவனது மனித தாகம் தீர்க்கப்படும் வரை, "முடிந்தது" என்ற வார்த்தைகளை அவனால் அழைக்க முடியவில்லை. இயேசுவில்

நமக்கு என்ன ஒரு நண்பர் இருக்கிறார், நம்முடைய பாவங்கள் மற்றும் துக்கங்கள் அனைத்தையும் சுமக்க வேண்டும்.அமேசிங் கிரேஸ் பாடம் # 1255, ஸ்டீவ் பிளாட் மார்ச் 24, 1996

வெற்றியின் வார்த்தைகள்

அமெரிக்காவின் ஒன்பதாவது ஜனாதிபதியான வில்லியம் ஹென்றி ஹாரிசன் மிக நீண்ட தொடக்க உரையை நிகழ்த்தினார். அது 9,000 வார்த்தைகளுக்கு மேல் இருந்தது. அது ஒரு குளிர், மழை, ஜனவரி காலை என்பதால் ஹாரிசன் அந்த பேச்சில் மிகவும் பெருமையாக இருந்திருக்க வேண்டும். ஓவர் கோட் அணியவோ, முகவரியைச் சுருக்கவோ மறுத்துவிட்டார். இரண்டு மணி நேரம் அந்த பரிதாபமான நிலையில் நின்ற அவர் நிமோனியா நோயால் பாதிக்கப்பட்டு ஒரு மாதத்திற்குள் இறந்தார். "எந்த ஜனாதிபதியும் அதிகமாகவும் குறைவாகவும் பேசியதில்லை" என்று ஒருவர் கேலி செய்தார்.

இப்போது இயேசு "கல்வாரி" என்று அழைக்கப்படும் ஒரு மலையில் சிலுவையில் தொங்கியபோது என்ன செய்தார் என்பதை ஒப்பிடுக. அவரது அறிக்கைகள் குறைவாகவே இருந்தன. எங்களிடம் ஏழு பதிவுகள் மட்டுமே உள்ளன. அவை சுருக்கமாக இருந்தன. ஆங்கிலத்தில் ஒன்று கூட பத்து வார்த்தைகளுக்கு மேல் இல்லை. ஆனால் அவை எவ்வளவு குறைவாகவும் சுருக்கமாகவும் இருந்தன, அவர் சொன்னவற்றால் நித்தியம் மாறியது. "எந்த மனிதனும் குறைவாகச் சொன்னதில்லை, அதிகமாகச் செய்ததில்லை" என்று ஒருவர் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

அவரது அறிக்கைகள் அனைத்திலும் சிறந்தவை வெற்றியின் வார்த்தைகள்: "அது முடிந்தது." "பின்னர், எல்லாம் முடிந்தது என்றும், வேதவாக்கியம் நிறைவேறும் என்றும் இயேசு அறிந்து, 'தாகமாயிருக்கிறேன்' என்றார். ஒரு ஜாடி திராட்சரசம் அங்கே இருந்தது, அதனால் அவர்கள் அதில் ஒரு பஞ்சை ஊறவைத்து, கடற்பாசியை மருதாணி செடியின் தண்டு மீது வைத்து, அதை இயேசுவின் உதடுகளுக்கு உயர்த்தி, பானத்தை எடுத்துக் கொண்ட பிறகு, இயேசு, 'முடிந்தது. ' அதனுடன் அவர் தலை குனிந்து ஆவியை துறந்தார். (யோவான் 19:28)

அந்த சொற்றொடர் ஆங்கிலத்தில் மூன்று வெவ்வேறு வார்த்தைகளில் நமக்கு வருகிறது: It-is-finished. ஆனால் அசல் மொழியான கிரேக்கத்தில், அது ஒரே ஒரு வார்த்தைதான்: டெட்டலெஸ்டை. டெட்டலெஸ்டை ஒரு சக்திவாய்ந்த வார்த்தை. இது மிகவும் முடிவடையும் சொற்றொடராக இருந்தது, இது ஏதோ முழுவதுமாக முழுமையடைந்ததைக் குறிக்கிறது. இது முற்றிலும் முடிந்துவிட்டது. இது விரக்தியின் அழுகை என்று சிலர் நினைத்தார்கள். இயேசு, "ஓ முடிந்தது!" அது இல்லை. மற்றவர்கள், "ஓஹோ, முடிந்தது" என்று நிம்மதிப் பெருமூச்சு விடலாம் என்று நினைத்தார்கள். அதுவும் இல்லை. இது சோகம் அல்ல, வெற்றிக்கான வார்த்தை என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். இது புலம்பல் அல்ல, மகிழ்ச்சியின் வார்த்தை. இது வெற்றியின் முழக்கம், விரக்தியின் முழக்கம் அல்ல. சொல்லப்போனால், "டெட்டலெஸ்டை!" அது முடிந்தது!

ஆனால், என்ன முடிந்தது?
1. இயேசுவின் பூமிக்குரிய வேலை முடிந்தது. எதையாவது முடிப்பதை விட தொடங்குவது மிகவும் எளிதானது அல்லவா? நீங்கள் ஒரு திட்டம், ஒரு கல்லூரி பட்டம், ஒரு திருமணம், ஒரு அர்ப்பணிப்பு, ஒரு வாழ்க்கை, எதுவாக இருந்தாலும்: அதை முடிப்பதை விட தொடங்குவது மிகவும் எளிதானது. அதனால் தான் முடிப்பவர்களுக்கு வெகுமதி மட்டும் தருகிறோம். "நான் பாஸ்டன் மராத்தானைத் தொடங்கினேன்" என்று சொல்லும் டி-ஷர்ட்களை நீங்கள் காணவில்லை, இல்லையா? பள்ளியின் முதல் நாள் யாரும் டிப்ளமோ பெறுவதில்லை. உங்களின் புதிய வேலையில் இரண்டாவது மாதத்தின் தொடக்கத்தில் தங்கக் கடிகாரம் கிடைக்காது. நீங்கள் முடித்ததும் உங்களுக்கு வெகுமதி கிடைக்கும். வெளிப்படையாகச்

சொன்னால், நம்மில் பெரும்பாலோருக்கு நாம் ஆரம்பித்ததை முடிப்பது கடினம், ஆனால் இயேசு அல்ல. அவர் ஒரு முடிப்பவராக இருந்தார்.
இந்த வார்த்தை, "Tetelestai," ஜான் நற்செய்தியில் மூன்று முறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது மற்றும் மூன்று முறை அது இயேசுவின் உதடுகளிலிருந்து வருகிறது. 'என்னை அனுப்பியவருடைய சித்தத்தின்படி செய்து அவருடைய வேலையை முடிப்பதே என் உணவு' என்று இயேசு கூறினார்." (யோவான் 4:34) "'யோவானின் சாட்சியை விட எனக்கு அதிக சாட்சி இருக்கிறது. பிதா என்னை முடிக்கக் கொடுத்திருக்கிறார், நான் செய்கிற காரியம் பிதாவே என்னை அனுப்பினார் என்பதற்குச் சாட்சியாக இருக்கிறது." (யோவான் 5:36) நான் ஆரம்பித்ததை முடிக்கத் தயாராகிவிட்டேன் என்று இந்த மனிதன் சீக்கிரமாகச் சொல்கிறான்.

அவர் சிலுவைக்குச் செல்வதற்கு சில மணி நேரங்களுக்கு முன்பு, அவர் தனது தந்தையுடன் ஜெபத்தில் இருக்கிறார், ""நான் உங்களுக்கு பூமியில் மகிமையைக் கொண்டு வந்தேன்" (டெட்டலெஸ்டை என்ற வார்த்தை உள்ளது) ""நீங்கள் எனக்குக் கொடுத்த வேலையை முடித்ததன் மூலம். (யோவான் 17:4) சில மணிநேரங்களுக்குப் பிறகு, அவர் கைகளில் தொங்கிக்கொண்டிருக்கும்போது, "அது முடிந்தது" என்று கூக்குரலிடுகிறார்." (ஜான் 19:30) இயேசு இந்த பூமிக்கு வந்தபோது, அவர் ஒருவருடன் வரவில்லை. சீரற்ற "உங்கள் கால்சட்டை இருக்கை மூலம் பறக்க" அணுகுமுறை. அவருக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட திட்டம் இருந்தது. என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை அவர் சரியாக அறிந்திருந்தார். நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய தீர்க்கதரிசனங்கள், பயிற்சி பெற வேண்டிய மனிதர்கள், செய்ய வேண்டிய அற்புதங்கள் மற்றும் தெரிவிக்க வேண்டிய செய்தி ஆகியவற்றை அவர் அறிந்திருந்தார். அவர் சொன்னார், என்னை அனுப்பியவரின் விருப்பத்தை செய்வதே என் வேலை, நான் அந்த வேலையை முடிக்கப் போகிறேன்.

பல மக்கள் வாழ்க்கையில் மிகவும் திருப்தியற்றவர்களாகவும், மிகவும் விரக்தியாகவும், மகிழ்ச்சியற்றவர்களாகவும் உணருவதற்குக் காரணம், அவர்கள் இயேசுவின் முன்மாதிரியைப் பின்பற்றாததுதான். அவர்களுக்கு வாழ்க்கைத் திட்டம் இல்லை. அவர்கள் ஒவ்வொரு வானவில்லையும், உடனடி திருப்திக்கான ஒவ்வொரு ஆதாரத்தையும் துரத்துகிறார்கள் மற்றும் ஒவ்வொரு இன்பக் குளத்திலிருந்தும் குடிக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் எப்போதும் தாகத்துடன் இருப்பார்கள். இயேசு, மாறாக, என் தந்தை நான் என்ன செய்ய விரும்புகிறார் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன், நான் அதை முடிக்கும் வரை அதைச் செய்யப் போகிறேன் என்றார். மக்களே, அதுவே உங்கள் வாழ்வின் நிறைவுக்கான ரகசியம். இயேசு இங்கே இருந்த அதே நோக்கத்திற்காக நாம் இந்த பூமியில் இருக்கிறோம். தந்தைக்கு மகிமையைக் கொண்டுவர நாங்கள் இங்கு வந்துள்ளோம். இது உங்களுக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கலாம், ஆனால் அதே வழியில் நாங்கள் அதைச் செய்யப் போகிறோம். நாம் வெறுமனே கீழ்ப்படிவதன் மூலமும், அடையாளமாக நம்முடைய சொந்த சிலுவைக்குச் செல்வதன் மூலமும், நம்மைச் சிலுவையில் அறைய அனுமதிப்பதன் மூலமும் அதை நிறைவேற்றப் போகிறோம், இதனால் கடவுள் நம்மில் வாழவும் ஆட்சி செய்யவும் முடியும்.

கடைசியாகச் செய்வது மிகவும் கடினமான விஷயம். உங்களில் சிலர் "அதை எப்படி செய்வது? நீங்கள் எப்படி உந்துதலாக இருக்கிறீர்கள்? வாழ்க்கையின் முழுப் பந்தயத்தையும் இறுதிக் கோடு வரை ஓடி, அதைச் சிறப்பாகச் செய்ய உங்களுக்கு எப்படித் தைரியம் இருக்கிறது?" இயேசுவின் இரகசியத்தைப் பற்றி பைபிள் நம்மிடம் என்ன சொல்கிறது என்று பார்ப்போம்.

"இயேசுவின் மேல் நம் கண்களை வைப்போம்.'எழுத்தாளர் மற்றும்,'" (வார்த்தையைப் பாருங்கள்) "நம்முடைய விசுவாசத்தை முடிப்பவர், தமக்கு முன்பாக வைக்கப்பட்டிருந்த மகிழ்ச்சிக்காக சிலுவையைச் சகித்து, அதன் அவமானத்தை அலட்சியப்படுத்தி, தேவனுடைய சிங்காசனத்தின் வலதுபாரிசத்தில் அமர்ந்தார்." (எபிரெயர் 12 :2) எப்படி முடிக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறது!இதோ முடிக்கிறோம், இயேசுவைப் பார்க்கிறோம்.இயேசு எங்கே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்?"சிலுவையைத் தாங்கிக்கொண்டார் அவர் முன் வைத்த மகிழ்ச்சி,"அவர்

அவமானத்தை வெறுத்தார், ஆனால் அவர் அதை கடந்து சென்றார்.ஏன்? அவர் மறுபுறம் அறிந்ததால், அவர் கடவுளின் சிங்காசனத்தின் வலது பாரிசத்தில் அமரப் போகிறார், மனிதர் அவர்களுடன் சமரசம் செய்ய வழிவகுத்தார். நாம் எங்கு செல்கிறோம் என்பதில் கவனம் செலுத்துகிறோம். ஒரு யுகத்தில் உடனடி மனநிறைவை நாம் விரும்பும் இடத்தில், நமது வெகுமதி நித்தியத்தில் உள்ளது என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

இப்போது தவறாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டாம். நான் கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையை எதற்காகவும் வியாபாரம் செய்யமாட்டேன், ஏனென்றால் நாம் நமது நோக்கத்தை நிறைவேற்றி, பந்தயத்தை முடிக்க முற்படுகையில், கடவுள் நம் வாழ்க்கையில் பலனைத் தருகிறார். நாம் அவற்றைப் படித்தோம்: அன்பு, மகிழ்ச்சி, அமைதி, பொறுமை, கலாத்தியர் 5ல் இருந்து ஆவியின் ஒன்பது கனிகள். ஒரு கிரிஸ்துவர் அனுபவிக்கும் அதே அளவில் யாரும் அனுபவிக்க முடியாது.

ஆனால் அந்த நாணயத்திற்கு இன்னொரு பக்கம் இருக்கிறது. கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுபவராக இருப்பது நம் வாழ்க்கையில் தேவைகளை ஏற்படுத்தும். கடவுளோடு நாம் நடப்பது உண்மையானது மற்றும் நாம் எப்படி இருக்கிறோம் என்பதைச் சொன்னால் அதற்கு தியாகங்கள் தேவைப்படும்அந்த தியாகத்தை, தேவை மற்றும் வாழ்க்கையின் தொல்லைகளை சமாளிக்க. "அவர் தமக்கு முன்பாக வைக்கப்பட்டிருந்த மகிழ்ச்சிக்காக, அவமானத்தை பொருட்படுத்தாமல் சிலுவையைச் சகித்தார், இப்போது அவர் கடவுளின் சிங்காசனத்தின் வலது பாரிசத்தில் அமர்ந்திருக்கிறார்." (எபிரெயர் 12:2)

உங்களில் சிலர் விலகும் தருவாயில் உள்ளீர்கள். இந்தப் பாடத்தைப் படிக்கும் உங்களில் சிலர் ஊழியத்தை விட்டு விலகும் தருவாயில் இருக்கலாம், நீங்கள் விரக்தியடைந்துவிட்டீர்கள், ஒருவேளை அது பயனற்றதாகத் தோன்றலாம். நீங்கள் ஒரு பைபிள் பள்ளி ஆசிரியரா, "நான் எந்த மாணவரையும் அணுகவில்லையா?" என்று நீங்கள் நினைப்பதால் நீங்கள் வெளியேற வேண்டும் என்று ஆச்சரியப்படுகிறீர்களா? நீங்கள் அதே வழியில் செயல்படும் தனிப்பட்ட தொழிலாளியா? உங்களில் சிலர் உங்கள் திருமணத்தை கைவிட நினைக்கிறீர்களா? உங்களில் சிலர் நினைக்கிறீர்களா, நான் இந்த தேவாலயப் பொருட்களை வைத்திருக்கப் போகிறேனா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை?”

நான் உங்களுக்கு ஒரு சிறந்த ஆலோசனையை வழங்கலாமா? இயேசு எங்கே பார்த்தார் என்று பாருங்கள். நித்தியத்தில் மீண்டும் கவனம் செலுத்துங்கள். "இந்த உலகம் என் வீடு அல்ல; நான் கடந்து செல்கிறேன். என் பொக்கிஷம் நீலத்திற்கு அப்பால் எங்கோ வைக்கப்பட்டுள்ளது." நீங்கள் அதை நம்பவில்லை என்றால், நீங்கள் எப்போதும் வாழ்க்கையை முடிப்பதில் சிரமப்படுவீர்கள், பவுல் கூறினார் "... சரியான நேரத்தில் நாம் கைவிடவில்லை என்றால் அறுவடை செய்வோம்." (கலாத்தியர் 6:9) விட்டுவிடாதீர்கள். டெட்டலெஸ்டை. இயேசு தம் வேலையை முடித்தார்.

<u>மீட்பின் திட்டம் முடிந்தது</u>. மீட்பின் திட்டம் முடிந்துவிட்டது என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். அந்த வார்த்தை, "Tetelestai" ஒரு சுவாரஸ்யமான வார்த்தை. இது பெரும்பாலும் முதல் நூற்றாண்டில் வணிக அர்த்தத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டது. உதாரணமாக, யாரிடமாவது தவணை செலுத்த வேண்டிய கடன் இருந்தால், அந்த மனிதன் கடைசி நாளில் உள்ளே நுழைந்து, அந்த சிறிதளவு பணத்தை அறைந்துவிட்டு, "டெடெலெஸ்டை" என்று கூறலாம், அது முடிந்தது, அது செலுத்தப்பட்டது, அது முடிந்தது. மேலும் கடன் கொடுத்தவர் அவரைப் பார்த்து, "வாழ்த்துக்கள்!" "டெடெலஸ்தாய்" என்று இயேசு கூப்பிட்டபோது, சிலுவையைச் சுற்றியிருந்த அனைவரும் அந்த சங்கத்தை உருவாக்கியிருப்பார்கள். அது செலுத்தப்பட்டது, அது முடிந்தது. என்ன செலுத்தப்பட்டது, என்ன முழுமையாக செலுத்தப்பட்டது? பதில் பாவத்திற்கான கொடுப்பனவு, மீட்பை வாங்குதல்.

இயேசு எப்படி நம் மீட்பை வாங்கினார்? அது எப்படி வேலை செய்கிறது?

பாவம் செய்யும் எவரும் இறந்துவிடுவார்கள் என்பதே சட்டத்தின் தேவையாக இருந்தது. அது சட்டத்தின் சாபமாக இருந்தது. "இறப்பு" என்ற வார்த்தையின் அர்த்தம் பிரித்தல். நீங்கள் பாவம் செய்தால், நீங்கள் கடவுளிடமிருந்து நித்தியமாக பிரிக்கப்படுவீர்கள். அது அப்படித்தான் வேலை செய்யும். யாராவது வந்து அந்த கடனை ரத்து செய்ய வேண்டும், அதை துடைக்க வேண்டும், அதை செலுத்த வேண்டும். காலத்தின் தொடக்கத்திலிருந்தே, ஒரு இரத்த பலி இருக்க வேண்டும் என்று கடவுள் கட்டளையிட்டார். ஏன் என்று தெரியவில்லை, சொர்க்கம் வந்ததும் கடவுளிடம் கேட்போம். எங்களிடம் சில தடயங்கள் கிடைத்துள்ளன. உயிர் இரத்தத்தில் உள்ளது என்று கூறுகிறோம். பாவம் மரணம்; வாழ்க்கை மரணத்தை ரத்து செய்கிறது, இது செலுத்தப்படவிருந்தது. அது நமது பாவங்களைப் போக்க இரத்ததானமாக இருக்க வேண்டும்.

இப்போது பல நூற்றாண்டுகளாக கடவுள் விலங்குகள், செம்மறியாடுகள், காளைகள், ஆடுகள் மற்றும் மாடுகளின் இரத்தத்தை அந்த பாவத்திற்கு அடையாளமாக செலுத்த அனுமதித்துள்ளார். ஆனால் "காளைகள் மற்றும் ஆடுகளின் இரத்தம் உண்மையில் பாவங்களைப் போக்க இயலாது." (எபிரெயர் 10:4) இல்லை, நம்முடைய பாவம் எப்போதாவது நீக்கப்படுமானால், அதற்குப் போதுமான அளவு செலுத்தி கடனை ரத்துசெய்யும் தியாகம் மூன்று அளவுகோல்களை சந்திக்க வேண்டும்: 1) அது மனிதனாக இருக்க வேண்டும்; 2) அது பாவமற்றதாக இருக்க வேண்டும் மற்றும் 3) அது நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழ் வாழ வேண்டும், பழைய மோசேயின் சட்டம் ஒவ்வொரு குறிப்பையும் முழுமையாய் நிறைவேற்றுகிறது. "ஆனால் நேரம் முழுமையாக வந்தபோது, கடவுள் தம்முடைய குமாரனை அனுப்பினார். (கலாத்தியர் 4:4) எனவே பலி மனிதனாகவும் சட்டத்தின் கீழ் பிறந்ததாகவும் இருக்க வேண்டும். இயேசு இந்த மூன்று அளவுகோல்களையும் சந்தித்தார்.

"ஆகையால், கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் இருப்பவர்களுக்கு இப்போது கண்டனம் இல்லை, ஏனென்றால் கிறிஸ்து இயேசுவின் மூலமாக ஜீவ ஆவியின் சட்டம் பாவம் மற்றும் மரணத்தின் சட்டத்திலிருந்து என்னை விடுவித்தது. பாவ சுபாவத்தால் பலவீனமானவர்," (இதைப் பாருங்கள்) "கடவுள் பாவமுள்ள மனிதனின் சாயலில் தம்முடைய சொந்த குமாரனை பாவநிவாரண பலியாக அனுப்பினார். எனவே, நியாயப்பிரமாணத்தின் நீதியான தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்காக, பாவமுள்ள மனிதனில் பாவத்தை கண்டனம் செய்தார். நம்மில் முழுமையாக சந்திக்கலாம்." (ரோமர் 8:1-4)

நியாயப்பிரமாணத்தின் நியாயமான கோரிக்கைகள் நம்மில் நிறைவேறும்படி, பாவநிவாரண பலியாக தேவன் தம்முடைய சொந்த மகனை பாவநிவாரண பலியாக அனுப்பியதால், நாம் பாவத்திலிருந்தும் மரணத்திலிருந்தும் விடுவிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். அது "எங்களில் சந்தித்தது" என்று எழுதுவதைக் கவனியுங்கள், "எங்களால் சந்தித்தது" அல்ல. சட்டத்தின் தேவைகளை எங்களால் பூர்த்தி செய்ய முடியாது. இயேசுவைத் தவிர யாராலும் முடியாது.

எனக்கு முழு விஷயத்தின் பெரும்பகுதி வசனம் மூன்றில் உள்ளது, அந்த வசனத்தின் கடைசி வரி, "அவர் பாவமுள்ள மனிதனில் பாவத்தை கண்டனம் செய்தார்." அது என்ன சொல்கிறது தெரியுமா? கடவுள் என்னைப் பார்க்கும்போது, ஒரு பாவி, ஆனால் கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கும் ஒரு பாவி, ஒரு கிறிஸ்தவன், அவர் என்னைப் பார்த்து "பாவியே, நான் உன்னைக் கண்டிக்கிறேன்" என்று கூறவில்லை. மாறாக, "அவர் பாவமுள்ள மனிதனில் பாவத்தைக் கண்டனம் செய்கிறார்." உன் பாவத்தை நான் கண்டிக்கிறேன், உன் பாவத்தை சிலுவையில் அறைந்தேன், இயேசுவின் நீதியை உனக்கு அனுமதித்தேன்" என்று அவர் கூறுகிறார். டெட்டலெஸ்தாய். பாடல் சொல்வது போல், "இயேசு எல்லாவற்றையும் செலுத்தினார், அவருக்கு நான் கடன்பட்டிருக்கிறேன். பாவம் கருஞ்சிவப்புக் கறையை விட்டிருந்தது; அவர் அதை பனி போல வெள்ளையாக கழுவினார்."
<u>மரண சக்தி முடிந்தது</u>. மனிதகுலத்தின் இயற்கை எதிரி மரணம், இல்லையா? ஒருவர் சொன்னார், "மனிதன் மகிழ்ச்சியாக இருக்க விரும்புகிறான், ஆனால் மனிதன் மகிழ்ச்சியாக

இருக்க முடியாது, ஏனென்றால் அவன் செய்ய விரும்பாததைச் செய்கிறான், அவன் இறந்துவிடுகிறான்." இது மனிதகுலத்தின் பெரும்பகுதியை விவரிக்கிறது.

மரணத்தைத் தள்ளிப் போட எத்தனை முறை முயற்சி செய்கிறோம்? அந்த அரக்கனைத் தவிர்க்க எத்தனை முறை முயற்சி செய்கிறோம்? அதைச் சுற்றி எத்தனை முறை நடனமாடுகிறோம், அது இல்லை என்று பாசாங்கு செய்கிறோம்? நாம் அதன் பிடியை வாத்து எடுக்க முயற்சிக்கிறோம், ஆனால் நாம் அனைவரும் இறுதியில் அதன் கழுத்தை நெரிக்கிறோம். எனக்கு நல்ல செய்தி கிடைத்துள்ளது! இயேசு கழுத்தறுப்பை உடைத்தார். இயேசு ஒருபோதும் இறுதிச் சடங்குகளைப் பிரசங்கிக்கவில்லை. உண்மையில், இயேசு தான் கலந்துகொண்ட ஒவ்வொரு சவ அடக்கத்தையும் குழப்பினார். அவர்கள் யாயீருவின் மகளுக்காகத் துக்கங்கொண்டார்கள், அவன் அவளை கல்லறையிலிருந்து கொண்டுவந்தான். அவர்கள் விதவையின் மகனை நாயினிலிருந்து வெளியே அழைத்துச் சென்றனர். அவன் தான் அவனை எழுப்பினான். அவர்கள் நான்கு நாட்களாக லாசருக்காக அழுது கொண்டிருந்தார்கள். இயேசு "கல்லைப் பின்னுக்குப் புரட்டவும். லாசரு வெளியே வா" என்றார். இயேசு தான் கலந்துகொண்ட ஒவ்வொரு சவ அடக்கத்தையும் அழித்தார்.

அவரது மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதலை உள்ளடக்கிய மூன்று நாட்களில், அவர் மரணத்தின் அனைத்து சக்தியையும் பறித்தார். "ஆனால் கிறிஸ்து உண்மையில் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்தார், நித்திரையடைந்தவர்களின் முதல் பலன்கள். மரணம் ஒரு மனிதனால் வந்தது, இறந்தவர்களின் உயிர்த்தெழுதல் ஒரு மனிதன் மூலமாகவும் வருகிறது. ஆதாமில் எல்லாரும் இறக்கிறார்கள், அப்படியே கிறிஸ்து அனைவரும் உயிர்ப்பிக்கப்படுவார்கள், ஆனால் ஒவ்வொருவரும் அவரவர் முறைப்படி: கிறிஸ்து, முதல் கனிகள்; பின்னர் அவர் வரும்போது, அவருக்கு சொந்தமானவர்கள்." (1 கொரிந்தியர் 15:20)

அந்த வெள்ளிக் கிழமை பிற்பகலில் இயேசுவின் உயிரற்ற உடலை சிலுவையில் இருந்து எடுத்தபோது, கடன் வாங்கிய கல்லறையில் வைத்தார்கள். மீண்டும் உயிர் பெறுவது பற்றிய அவரது கூற்றுகளை அறிந்து, அவரைப் பின்பற்றுபவர்களுக்கு பயந்து, வீரர்கள் அந்தக் கல்லறையின் குறுக்கே ஒரு கல்லை உருட்டி, அதை அடைத்து, அதைச் சுற்றி ஒரு காவலரை வைத்தனர். ஆனால், அவர்களால் வாழ்க்கையின் விதையை அடக்க முடியவில்லை. அந்த ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை மேரியும் மற்ற பெண்களும் அங்கே இருந்தார்கள், அவர், உயிர், வெடித்தது. அவர் முதல் பழம். மரித்தோரிலிருந்து முதலில் உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டவர், மீண்டும் ஒருபோதும் இறக்கமாட்டார். அவர் மீண்டும் வரும்போது, அவரில் இறந்த அனைவரும், புதிய, அழியாத மற்றும் அழியாத உடலைப் பெற்ற கல்லறையிலிருந்து வெளியே வருவார்கள். "அழிந்து போகக்கூடியது அழியாததையும், மரணத்திற்குரியது அழியாததையும் அணியும்போது, "மரணம் வெற்றியில் விழுங்கப்பட்டது, மரணம், உங்கள் வெற்றி எங்கே, ஓ மரணம், எங்கே, மரணம்,

மக்களே, "டெடெலஸ்தாய்! அது முடிந்தது!" என்று இயேசு சொன்னபோது, அவர் மரணத்தை ஒரு அடிமட்ட குழியிலிருந்து வெளியேறும் பாதையாக மாற்றினார், எங்களை ஒரு சாலையிலிருந்து அழைத்துச் சென்று சிறந்த பாதையில் வைத்தார். நாம் மரணத்தை எதிர்கொள்ளும் விதம் அமில சோதனை, நமது நம்பிக்கையின் இறுதி அளவுகோல். கடவுள் உங்களை இந்த மண்ணிலிருந்து எழுப்புவார் என்ற நம்பிக்கை உங்களுக்கு இருக்கிறதா? அவரால் முடியும் - நீங்கள் அதை நம்பலாம், ஏனென்றால் அவர் மரணத்தின் பிடியை உடைத்தார், மேலும் அவர் மீண்டும் இறக்கவில்லை. இது முடிந்தது. அது இப்போது உங்களுடையது!பாடம் #1257 ஸ்டீவ் பிளாட், ஏப்ரல் 7, 1996

சரணடைதல் வார்த்தைகள்

இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்ட நாளுக்கு முன்பு எருசலேமில் நூற்றுக்கணக்கான, ஒருவேளை ஆயிரக்கணக்கான சிலுவையில் அறையப்பட்டிருக்கலாம், இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்ட பிறகு ஆயிரக்கணக்கானவர்கள். எனவே, ஒரு மனிதன் சிலுவையில் அறையப்படுவது மட்டும் உண்மையல்ல. இவரை மிகவும் அசாதாரணமாக்கியது அன்று சிலுவையில் இருந்தவர்.

காற்றில் பதற்றம் நிலவியது. பஸ்கா பண்டிகை என்பதால் எருசலேம் நகருக்குள் பெரும் திரளான மக்கள் கூட்டம் அலைமோதியது. வெளிப்படையாக, இந்த ஆண்டின் இந்த நேரத்தில் ஜெருசலேமில் விஷயங்கள் மிக எளிதாக வெறித்தனமாக இருக்கும். அந்த குறிப்பிட்ட நாளில் வேலையில் இருந்த ஒரு வெடிக்கும் விதமான கும்பல் உளவியல் இருந்தது. காலை முழுவதும், தலைவர்கள் சியர்லீடர்களாக பணியாற்றினர். "சிலுவையில் அறையும், சிலுவையில் அறையும்" என்று மக்கள் மத்தியில் கத்தினார்கள். எல்லாக் கூட்டங்களும் சேர்ந்துகொண்டிருந்தன. ரோமானிய வீரர்கள் அன்று மிகவும் உஷாராக இருந்தனர். இது போன்ற யூதர்களின் கூட்டங்கள் வன்முறையில் ஈடுபடுவதை அவர்கள் முன்பே பார்த்திருக்கிறார்கள், எனவே அவர்கள் மிகவும் கவனமாக கண்காணிப்பில் இருந்தனர்.

ஆனால் இப்போது இறுதியாக, இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்டார். சில சலசலப்புகள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தணிந்ததாகத் தெரிகிறது, ஆனால் இப்போது உண்மையில் விசித்திரமான விஷயங்கள் நடக்கத் தொடங்கின. யாராலும் அதன் மீது விரலை வைக்க முடியவில்லை, ஆனால் என்ன நடக்கிறது என்பதில் விசித்திரமான ஒன்று இருந்தது, ஏறக்குறைய ஏதோ உங்கள் மீது பதுங்குவது போல் இருந்தது, அது என்னவென்று உங்களுக்குத் தெரியாது. உங்களால் உறுதியாக சொல்ல முடியவில்லை. மதியம் நேராக மேலும் கீழும் இருந்தாலும், மதியம் 12:00 மணி, இருட்டாகிவிட்டது; பகலில் ஒரு மோசமான புயல் வரும்போது நாம் பார்க்கப் பழகிய இருள் மட்டுமல்ல, அது இன்னும் ஓரளவு வெளிச்சமாக இருப்பதால், அது மிகவும் இருட்டாக இருக்கிறது. நீங்கள் உணரக்கூடிய ஒரு வகையான இருள் அது. அது மேகமூட்டமாக இருக்கும் நள்ளிரவு போலவும், சந்திரன் வெளியே வராதபோதும், நீங்கள் நட்சத்திரங்களைப் பார்க்க முடியாது, நீங்கள் நகர விளக்குகளிலிருந்து விலகி இருக்கிறீர்கள். உங்கள் முகத்திற்கு முன்னால் கையைப் பார்ப்பது கூட உங்களுக்கு கடினமாக உள்ளது. பகலில் அந்த மாதிரி இருள் சூழ்ந்திருந்தது.

நீங்கள் கிட்டத்தட்ட உணரக்கூடிய கனமான இருள், மிகவும் அடர்த்தியான நீங்கள் அதை கத்தியால் வெட்டலாம். பறவைகளை சென்று சேர்வடையச் செய்யும் இருள் அது. அது ஒரு வகையான இருட்டாக இருந்தது, அது வீரர்கள் பார்க்கக்கூடிய வகையில் தீப்பந்தங்களை ஒளிரச் செய்கிறது. அது ஒரு கிரகணம் போல சீக்கிரம் போகாத இருள். ஆனால் அது வெளித்தோற்றத்தில் என்றென்றும் நீடித்தது, மூன்று மணிநேர முழுமையான இருளில். விஷயங்கள் வழக்கத்திற்கு மாறாக, விசித்திரமான, வினோதமான மற்றும் பயமுறுத்தும் உணர்வு.

ஆயினும், இந்த மூன்று மணிநேரங்களைப் பற்றிய ஆச்சரியமான விஷயம் என்னவென்றால், சுவிசேஷத்தை எழுதியவர்கள் ஒவ்வொருவரும் இயேசுவின் வாழ்க்கையின் கடைசி மணிநேரங்களில் என்ன நடந்தது என்பதை எவ்வளவு சுருக்கமாகச் சொல்கிறார்கள் என்பதுதான். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு F. லகார்ட் ஸ்மித் திருத்திய Narrated Bible, நற்செய்தியின் பல்வேறு கணக்குகளை முழுவதுமாக ஒரு கதையாகப் படிக்கும் வகையில் ஒரு அற்புதமான வழியைக் கொண்டுள்ளது. "ஆறாம் மணி முதல் ஒன்பதாம் மணி வரை நிலத்தில் இருள் சூழ்ந்தது. ஏறக்குறைய ஒன்பதாம் மணி நேரத்தில், இயேசு உரத்த குரலில், 'எலோய், எலோயி, லாமா சபக்தானி?' அதாவது, 'என் கடவுளே, என் கடவுளே, ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்?' அங்கே நின்றவர்களில் சிலர் இதைக் கேட்டபோது, அவர் எலியாவைக் கூப்பிடுகிறார் என்று சொன்னார்கள், பின்னர், எல்லாம் முடிந்தது என்றும், வேதவாக்கியங்கள் நிறைவேறும் என்றும் இயேசு அறிந்து, எனக்கு தாகமாயிருக்கிறது என்றார். உடனே அவர்களில் ஒருவன் ஓடிவந்து ஒரு பஞ்சு எடுத்தான். அவன் அதை திராட்சரசத்தில் நிரப்பி ஒரு குச்சியில் வைத்து இயேசுவுக்குக்

குடிக்கக் கொடுத்தான். எஞ்சியவர்கள், 'இப்போது, அவரை விடுங்கள், எலியா வந்து காப்பாற்றுவாரா என்று பார்ப்போம்' என்றார்கள். அவர் பானத்தைப் பெற்றுக்கொண்டதும், இயேசு, 'முடிந்தது' என்றார். இயேசு உரத்த குரலில், 'அப்பா, உமது கரங்களில் என் ஆவியை ஒப்படைக்கிறேன்' என்று அழைத்தார். என்று அவன் தலை குனிந்து ஆவியை துறந்தான்.

“அந்த நேரத்தில் கோவிலின் திரை மேலிருந்து கீழாக இரண்டாகக் கிழிந்தது. பூமி அதிர்ந்தது, பாறைகள் பிளந்தன. கல்லறைகள் உடைந்து, இறந்த பல புனிதர்களின் உடல்கள் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டன. கல்லறைகளை விட்டு வெளியே வந்தனர். இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிறகு, அவர்கள் புனித நகரத்திற்குச் சென்று பலருக்குத் தோன்றினர். நூற்றுவர் தலைவனும் அவருடன் இயேசுவைக் காவல் காத்து வந்தவர்களும் நிலநடுக்கத்தையும் நடந்த அனைத்தையும் கண்டதும் திகிலடைந்து, 'நிச்சயமாக இவர் கடவுளின் மகன்' என்று விளக்கினர்.

சில பெண்கள் தூரத்திலிருந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர், அவர்களில் மக்தலேனா மேரி, ஜேம்ஸ் மற்றும் ஜோசஸ் மற்றும் சலோமியின் தாய் மரியாள். கலிலேயாவில், இந்தப் பெண்கள் அவரைப் பின்தொடர்ந்து அவருடைய தேவைகளைக் கவனித்து வந்தனர். அவருடன் எருசலேமுக்கு வந்திருந்த பல பெண்களும் அங்கே இருந்தார்கள். இக்காட்சியைக் காண கூடியிருந்த மக்கள் அனைவரும் நடந்ததைக் கண்டு, மார்பில் அடித்துக் கொண்டு கலைந்து சென்றனர். ஆனால் கலிலேயாவிலிருந்து அவரைப் பின்தொடர்ந்த பெண்கள் உட்பட அவரை அறிந்தவர்கள் அனைவரும் இதையெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டு தூரத்தில் நின்றுகொண்டிருந்தார்கள்.

இயேசுவின் வாழ்க்கையின் கடைசி மூன்று மணிநேரங்களில், மதியம் முதல் மதியம் 3:00 மணி வரை, இயேசு மிகக் குறைவாகவே சொன்னார், ஆனால் அவர் சொன்னது மிகவும் முக்கியமானது. கடைசியாக இயேசு சொன்னது "அப்பா, உமது கரங்களில் என் ஆவியை ஒப்புக்கொடுக்கிறேன்." அங்கு அவர் சொன்ன முதல் வார்த்தையே "அப்பா" என்ற வார்த்தை. எவ்வளவு அழகான வார்த்தை இது. இந்த நீண்ட சோதனை முழுவதும், அதற்கு சற்று முன்பும் கூட, இயேசு தம் தந்தையுடன் அடிக்கடி தொடர்பு கொள்வதைக் காண்கிறோம். மேல் அறைக்கும் கெத்செமனே தோட்டத்திற்கும் இடையில் எங்கோ இயேசு, "அப்பா, நேரம் வந்துவிட்டது" என்று கூறுகிறார். ஆனால் அவர் எப்படி கடவுளிடம் பேசினார் என்பதைக் கவனியுங்கள்: "அப்பா, நேரம் வந்துவிட்டது."

தனிமையில் இருக்கும் இடத்தில், "அப்பா, என் சித்தம் அல்ல, உம்முடைய சித்தம் நிறைவேறட்டும்" என்று வேண்டினார். அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்ட பிறகு, "அப்பா, இவர்களை மன்னியுங்கள், ஏனென்றால் தாங்கள் செய்வது என்னவென்று அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை." எங்கள் பாவங்களைத் தோளில் சுமந்துகொண்டு, "என் கடவுளே, என் கடவுளே, ஏன் என்னைக் கைவிட்டாய்?" இறுதியாக, அவர் இறப்பதற்கு சற்று முன்பு, "அப்பா, உங்கள் கைகளில் என் ஆவியை ஒப்படைக்கிறேன்" என்று கூறினார்.

இந்த எல்லா சூழ்நிலைகளிலும், அவர்கள் எப்படி இருந்தாலும், இயேசு ஒருபோதும் தம் தந்தையுடனான தொடர்பை இழக்கவில்லை. அவர் தனது தந்தையிடம் ஜெபித்து, தந்தையுடன் பேசி, தந்தையுடன் ஐக்கியமாகவும், அவருடன் ஒற்றுமையாகவும் இருந்தார். கடவுள் இயேசுவுக்குப் பின்வாங்கிய அந்தச் சுருக்கமான தருணத்தைத் தவிர, “என் கடவுளே, என் கடவுளே, ஏன் என்னைக் கைவிட்டாய்?” என்று இயேசு அந்த வார்த்தைகளைக் கூப்பிட்டார். இயேசு தம் தந்தையுடனான அந்த உறவை ஒருபோதும் முறிக்கவில்லை.

கடவுள் நம்மை ஆசீர்வதிக்கும் விதத்தில் இருந்து நம்மையும் நம் கவனத்தையும் தந்தையிடமிருந்து திசைதிருப்ப, இயேசுவைப் போல ஒரு நாள் அல்லது ஒரு வாரம் அல்லது அதற்கு மேல் நம்மைத் தடம் புரளச் செய்வதற்கு அதிக கவனச் சிதறல் தேவையில்லை. "கடவுளே, என்னைக் கவனித்துக்கொண்டதற்கு நன்றி" அல்லது "கடவுளே, என் வாழ்க்கையில் இதைச் செய்ததற்கு நன்றி" என்று ஜெபிக்க மறந்துவிடுகிறோம். நாம் மிகவும் எளிதில்

திசைதிருப்பப்படுகிறோம், ஆனால் இயேசு அல்ல. சூழ்நிலைகளைப் பொருட்படுத்தாமல், இயேசு எப்பொழுதும் தம் தந்தையுடன் ஒற்றுமையிலும் தொடர்புகளிலும் இருந்தார்.

பின்னர் இயேசு, "அப்பா, உங்கள் கைகளில்..." என்று கூறினார். அவர்கள் அவருடைய தாடியைப் பறித்து, முகத்தில் தாக்கி, கழுத்தையும் உடலையும் கொடூரமாக அடித்து நொறுக்கி, நீண்ட முட்களால் ஆன ஒரு கிரீடத்தை எடுத்து அவரது உச்சந்தலையில் மற்றும் அவரது புருவத்தில் அழுத்தினர். அவர்கள் அவரை பயங்கரமாக துஷ்பிரயோகம் செய்தனர். ஆனால் இப்போது அவர் இறுதியாக தனது தந்தையின் கைகளில் இருக்கிறார். அவரைக் கொடுமைப்படுத்தியவர்களின் கைகளில் அவர் இப்போது இல்லை, ஆனால் உங்கள் கைகளில், தந்தையே, நான் என் ஆவியை ஒப்படைக்கிறேன். அவர் இப்போது கடவுளின் அன்பான கரங்களால் தழுவப்பட்டார், அங்கு பாதுகாப்பு மற்றும் ஆறுதல் மற்றும் ஏற்றுக்கொள்ளல் இருக்கும். சில சமயங்களில் நாம் துன்புறுத்தப்பட்டதாகவோ அல்லது மிருகத்தனமாகவோ அல்லது தனிமையாகவோ அல்லது நம் சூழ்நிலை எதுவாக இருந்தாலும் இருக்கலாம் என்று என்னால் நினைக்க முடியாது. ஆனால் நாம் கடவுளின் கைகளில் இருக்க முடியும் என்பதை அறிவதற்காக,

இயேசு மேலும் கூறினார்: "நான் உறுதியளிக்கிறேன்." "அப்பா, உமது கைகளில் என் ஆவியை ஒப்படைக்கிறேன்." அசல் மொழியில் "கமிட்", டெபாசிட் அல்லது ஒதுக்கி வைப்பது என்று பொருள். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், இயேசுவின் உயிரை யாரும் அவரிடமிருந்து பறிக்கவில்லை. அவர் சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கு முன்பே அதைச் சொல்லியிருந்தார். அவர், "நான் என் உயிரையே கொடுக்கிறேன். யாரும் என் உயிரை என்னிடமிருந்து பறிக்கவில்லை" என்றார். தானாக முன்வந்து, உங்களுக்காகவும் எனக்காகவும் இயேசு தம் உயிரைக் கொடுத்தார். பிதா தன்னிடம் கேட்ட அனைத்தையும் இயேசு செய்தார். "முடிந்தது." இயேசு நம்முடைய பாவங்களுக்குப் பரிகார பலியாக மாறினார். கடவுளின் கோபத்தை நம்மிடமிருந்து திசைதிருப்பும் உலகின் பாவங்களுக்காக கடவுள் கோரும் திருப்தியாக இயேசு மாறினார். அது முடிந்தது இயேசு நமக்குப் பதிலாகத் தம்மையே ஒப்புக்கொடுத்தார். (1 யோவான் 2:1-2)

இது உண்மையில் இவ்வாறு கோடிட்டுக் காட்டப்படலாம்:
1. எங்களுக்கு ஒரு சிக்கல் உள்ளது - நாங்கள் மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்ட பாவிகள்
2. ஒரு தீர்வு இருக்கிறது - பழுதற்ற, பாவமற்ற தியாகம் தேவை
3. ஒரு விளைவு இருக்கிறது - இயேசு தம்முடைய சொந்த பாவமில்லாத வாழ்க்கையைத் தம் இரத்தத்தைச் சிந்தினார் மற்றும் சமரசத்திற்கான கடவுளின் கோரிக்கைகளை திருப்திப்படுத்தினார்.

இயேசு, "தந்தையே, உமது கரங்களில் என் ஆவியை ஒப்படைக்கிறேன்" என்றார். ஏறக்குறைய பத்து நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு டேவிட் இதையே சொன்னார், ஆனால் ஒரு கோரிக்கையைச் சேர்த்தார் “உங்கள் கைகளில் நான் என் ஆவியை ஒப்படைக்கிறேன்; சத்தியத்தின் தேவனாகிய கர்த்தாவே, என்னை மீட்டுக்கொள்ளும்." (சங்கீதம் 31:5) இது சரணாகதியின் அறிக்கை. இயேசு தம்முடைய பூமிக்குரிய வாழ்நாள் முழுவதும் அதைத்தான் செய்தார். அவர் கடவுளை நம்பினார் மற்றும் சர்வவல்லமையுள்ள கடவுளுக்கு முழு அடிபணிந்து தனது வாழ்க்கையை ஒப்படைத்தார். உயிர்த்தெழுதலும் மகிமையும் தனக்கு காத்திருக்கிறது என்பதை இயேசு மிகுந்த நம்பிக்கையுடன் அறிந்திருந்தார்.

அது முடிந்தது. கடவுள் அவரிடம் கேட்ட அனைத்தையும் அவர் நிறைவேற்றினார். எங்கள் பாவக் கடனுக்கான முழுத் தொகையும் செலுத்தப்பட்டது. நம்முடைய பாவநிவிர்த்தி பலியாகிய இயேசு, நாம் கடவுளோடு சமரசம் செய்யப்படுவதை சாத்தியமாக்கினார். யோவான் சொன்னதன் அர்த்தம் என்ன என்பதை இப்போது நாம் நன்றாகப் புரிந்துகொள்ளலாம், "கடவுள் உலகத்தை மிகவும் நேசித்தார், அவர் தம்முடைய ஒரே பேறான குமாரனை விசுவாசிக்கிற எவரும் கெட்டுப்போகாமல், நித்திய ஜீவனைப் பெறும்படிக்கு அவரைக் கொடுத்தார்."

நாம் உறுதியளிக்க வேண்டும். நாம் தாங்க வேண்டும். நம் வாழ்க்கையை அவருக்கு அர்ப்பணிக்க வேண்டும். “அல்லது கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் ஞானஸ்நானம் பெற்ற நாம் அனைவரும் அவருடைய மரணத்திற்குள் ஞானஸ்நானம் பெற்றோம் என்பது உங்களுக்குத் தெரியாதா? ஆகவே, கிறிஸ்து பிதாவின் மகிமையினாலே மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பப்பட்டதுபோல நாமும் ஒரு புதிய வாழ்க்கையை வாழ்வதற்காக, ஞானஸ்நானத்தின் மூலம் மரணத்திற்குள் அவருடன் அடக்கம் செய்யப்பட்டோம். அவருடைய மரணத்தில் இப்படி நாம் அவருடன் இணைந்திருந்தால், அவருடைய உயிர்த்தெழுதலில் நிச்சயமாக நாமும் அவருடன் இணைந்திருப்போம். ஏனென்றால், இறந்த எவரும் பாவத்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டதால், நாம் இனி பாவத்திற்கு அடிமைகளாக இருக்கக்கூடாது என்பதற்காக, பாவத்தின் சரீரம் அகற்றப்படுவதற்காக, நம்முடைய பழையது அவருடன் சிலுவையில் அறையப்பட்டது என்பதை நாம் அறிவோம். இப்போது நாம் கிறிஸ்துவோடு மரித்தோமானால், நாமும் அவரோடு வாழ்வோம் என்று நம்புகிறோம். (ரோமர் 6:3-8) நாமும் கவனம் செலுத்தி உண்மையாக இருக்க வேண்டும். "எனவே, இவ்வளவு பெரிய சாட்சிகள் நம்மைச் சூழ்ந்திருப்பதால், தடையாக உள்ள அனைத்தையும் தூக்கி எறிந்துவிட்டு, நமக்காகக் குறிக்கப்பட்ட பந்தயத்தில் விடாமுயற்சியுடன் ஓடுவோம். நம்முடைய விசுவாசத்தின் ஆசிரியரும் பரிபூரணமுமான இயேசுவின் மீது நம் கண்களை நிலைநிறுத்துவோம், அவர் தமக்கு முன் வைக்கப்பட்ட மகிழ்ச்சிக்காக சிலுவையைச் சகித்து, அதை அவமானம் என்று இகழ்ந்து, கடவுளின் சிங்காசனத்தின் வலது பாரிசத்தில் அமர்ந்தார். நீங்கள் சோர்ந்துபோகாமல், மனம் தளராமல், பாவமுள்ள மனிதர்களின் இத்தகைய எதிர்ப்பைச் சகித்தவரை எண்ணிப் பாருங்கள்." (எபிரேயர் 12:1-3) தேவனுடைய சிங்காசனத்தின் வலது பாரிசத்தில் அமர்ந்தார். நீங்கள் சோர்ந்துபோகாமல், மனம் தளராமல், பாவமுள்ள மனிதர்களின் இத்தகைய எதிர்ப்பைச் சகித்தவரை எண்ணிப் பாருங்கள்." (எபிரேயர் 12:1-3) தேவனுடைய சிங்காசனத்தின் வலது பாரிசத்தில் அமர்ந்தார். நீங்கள் சோர்ந்துபோகாமல், மனம் தளராமல், பாவமுள்ள மனிதர்களின் இத்தகைய எதிர்ப்பைச் சகித்தவரை எண்ணிப் பாருங்கள்." (எபிரேயர் 12:1-3)அமேசிங் கிரேஸ் #1256 ஸ்டீவ் பிளாட், மார்ச் 31, 1996